
พุทธประวัติ History of Buddha
พุทธประวัติ
History of Buddha

พุทธประวัติ

History of Buddha

คำนำ

หนังสือพุทธประวัติที่มีภาพประกอบได้เคยมีการจัดทำโดยท่านผู้ที่มีความปรารถนาดีต่อพระพุทธศาสนามามากพอสมควรซึ่งภาพประกอบเรื่องราวพุทธประวัติช่วยสร้างจินตนาการแก่ท่านผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ศิลปินหลายท่านได้ใช้ความพยายามอย่างยาวนานในการสร้างภาพเขียนของตนให้สมบูรณ์ เพราะเป็นงานที่สูงส่งด้วยคุณค่า ศิลปินบางท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่ผลงานที่ท่านเหล่านั้นสร้างไว้ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจพุทธศาสนิกชนในยุคสมัยปัจจุบัน ในอันที่จะสืบสานงานพุทธประวัติที่มีภาพประกอบให้สมบูรณ์มากขึ้น

หนังสือพุทธประวัติเล่มนี้จัดทำขึ้นด้วยความตั้งใจจริงของพุทธศาสนิกชนกลุ่มเล็ก ซึ่งภาพประกอบทุกภาพสามารถบ่งบอกถึงคุณค่าของแรงศรัทธาและวิริยะจากแรงบันดาลใจที่จะสืบสานพระพุทธศาสนาสู่อนุชนรุ่นหลัง โดยการจัดพิมพ์ครั้งแรกในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ มีภาพประกอบจำนวน ๘๑ ภาพ และจะปรับปรุงพัฒนาภาพประกอบเพิ่มขึ้นเป็น ๑๘๖ ภาพ เพื่อจัดพิมพ์ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ และเพิ่มภาพเป็น ๒๙๑ ภาพ เพื่อจัดพิมพ์ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๐

ด้วยความหวังว่าหนังสือพุทธประวัติที่จัดทำขึ้นในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการศึกษาสำหรับพระภิกษุสงฆ์ สามเณร พุทธศาสนิกชน และต่อศาสนิกชนโดยทั่วไป ในการนี้คณะผู้จัดทำปรารถนาที่จะได้รับคำแนะนำจากท่านผู้รู้ด้วยความยินดี เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขหนังสือเล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป

ขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของทุกท่าน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจ ทุ่มเท เสียสละ และสนับสนุนให้การจัดสร้างหนังสือพุทธประวัติประกอบภาพเขียนเล่มนี้ประสบซึ่งความสำเร็จดั่งที่ได้ตั้งใจไว้ด้วยความเรียบร้อยทุกประการ

พระอุดมประชาทร

วัดพระบาทน้ำพุ ลพบุรี

FOREWORD

Quite a large number of books with picture illustrations on the life of Buddha have been produced by devout Buddhists. These pictures have created the most vivid imagination and have left long-lasting impression among the readers. The artists who created them had devoted great effort over a long period of time in perfecting their works. Although some of these artists had long departed, their works still prove to be a significant source of inspiration among many modern-day Buddhists who intend to carry on such noble tradition by the creating more books with picture illustrations on the life story of Buddha.

The present book has been initiated and produced by a small group of resolutely devout Buddhists. Each picture illustration is a clear indication of their zealous faith, motivation, and determination to promote and uphold the Buddhist faith for future generations. In its first edition that will come out in 2007 the book will hold a collection of 81 pictures. There are plans to enlarge the collection to 186 pictures for the 2012 edition and 291 pictures for the 2017 edition.

It is hoped that this book on Buddha's life story will make significant contributions to the study of Buddhism among Buddhist monks, novices, laymen, and people of all faiths. The working committee of this book would appreciate any advice and suggestion for the improvement of its forthcoming editions.

May the righteous intention of all people who have conscientiously devoted their time, energy and support to the production of this book be rewarded with great success and benefits of their wish.

Phra Udomprachathorn

Phra Bart Namphu Temple, Lopburi

คำชี้แจงของคณะผู้เขียนภาพจิตรกรรมเรื่องพุทธประวัติ

ศิลปกรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มีความผูกพันกับวัฒนธรรมของตนและรับใช้คนในวัฒนธรรมของตน เรื่องราวของพระพุทธเจ้าในจิตรกรรมแบบสากลที่แฝงไว้ด้วยคติความเชื่อตามแบบอย่างวัฒนธรรมไทยนี้ เป็นอีกมิติหนึ่งที่มีกลิ่นอายของความเป็นไทย

แม้ว่าพระบรมศาสดาจะเป็นอินเดีย แต่ความเข้าใจของทุกๆ ประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา ล้วนสร้างพระพุทธรูปที่แสดงความเป็นสัญชาติของตน จึงอาจสรุปได้ว่า ค่านิยมความคิดขั้นรากฐานนั้น แต่ละชนชาติที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมสร้างขึ้นเป็นของตน

พุทธปรัชญาที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบ พระองค์ก็ทรงยืนยันว่ามีอยู่แล้วในโลก แต่ทรงเลือกนำมาแสดงให้รู้ พระองค์ท่านจึงทรงเป็นบุคคลของสากล ดังนั้นภาพจิตรกรรมเรื่องพุทธประวัติที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นจำนวน ๘๑ ชิ้น ขนาด ๑๕๐ x ๒๐๐ เซนติเมตรนี้ จึงคิดอยู่ในกรอบของความเป็นวัฒนธรรมไทย เพื่อพระพุทธศาสนา เพื่อพุทธศาสนิกชนไทย

ผลงานที่สร้างขึ้นและได้นำมารวบรวมเป็นสมุดภาพประกอบคำอธิบายนี้ เป็นสมุดภาพจิตรกรรมเรื่องพระบรมศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้าศากยโคดม ฉบับของวัดพระบาทน้ำพุ โดยท่านเจ้าคุณพระอุดมประชาทร เป็นผู้จัดสรรงบประมาณในการจัดสร้าง มอบหมายให้กลุ่มจิตรกรโดยผู้เขียนเป็นผู้ออกแบบและควบคุมการดูแลดำเนินการเขียนเป็นกลุ่มคณะ

ซึ่งได้เริ่มดำเนินการเขียนภาพมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนแล้วเสร็จในกลางปี ๒๕๕๐ ผลงานที่สำเร็จได้นำไปจัดแสดงเผยแพร่ต่อสาธารณชนแล้วครั้งหนึ่งเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ณ บางกอกฮอลล์ สวนลุมไนท์บาร์ซาร์ ในงาน "ศิลปินไทยรวมใจเพื่อวัดพระบาทน้ำพุ" บัดนี้ได้รวบรวมตีพิมพ์เป็นสมุดภาพเพื่อเผยแพร่ในรูปแบบวัสดุสิ่งพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาจิตรกรรมและความรู้ทางพระพุทธศาสนา อันเนื่องในเรื่องของพระบรมศาสดาผู้เป็นบรมครูพระพุทธศาสนาของเราชาวไทย

ผู้เขียนและคณะหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ เมื่อเห็นแล้วเกิดความซาบซึ้งในพระพุทธจริยาวัตร น้อมใจนำหลักพระสัจจธรรมไปปฏิบัติให้บังเกิดคุณความดีในชีวิต ทั้งส่วนตนและบุคคลอื่นในสังคม พร้อมกันนี้อันกิจประโยชน์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นแก่สังคม ขอน้อมถวายคุณความดีนั้นแด่ท่านเจ้าคุณพระอุดมประชาทร ผู้เห็นประโยชน์ในด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ได้มีส่วนช่วยพระศาสนาในกิจของพระสงฆ์ตามควรแก่ความสามารถในวิชาชีพของตน

INSTRUCTION by The Artists

Art was a thing that made by Human, there was relation with culture, the history of Lord Buddha painting indicated ways, belief on Thai culture.

Although Lord Buddha was an Indian, the agreement of each Buddhist country had built the Buddha image that was influent by different culture, so the base of value was shown the human's culture.

Buddhist philosophy that found indicated that there was fact, and selected for teaching, so the Buddhist history painting all 81 pieces, size 150 x 200 cm, that were a concept of Thai culture on the way of Buddhism for Thai Buddhist.

This collection and description were the catalogue painting, the history of Lord Buddha issued by the benefactor Phra Udomprachatorn, instruction to the painter, designed and assign to painter team.

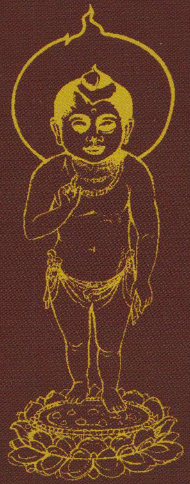
The Painting began in 2004 and finished in 2007. The part of painting had exhibited on July 21, 2007 at Bangkok Lumpini Night Bazar "To merge Thai Artists for Wat Phra Bat Nam Pu", now issued on catalogue for publishing, useful purpose on education painting and Buddhism knowledge.

The writers and groups hope that it will be useful purpose and interesting to everybody. Understanding in moral Buddhism, to blow the teaching's Buddha for practicing, to come to pass the good thing in life both you and others in social, and then to give the good thing to benefactor Phra Udomprachatorn who realizes and sees the usefulness in cultural art that can help the Buddhist priest's activities.

สารบัญ

CONTENT

พุทธประวัติ

History of Buddha

ต้นราชวงศ์ศากยะ

ในคัมภีร์สุมังคลวิลาสินีกล่าวว่า เมื่อต้นปฐมกัปการสืบสันตติวงศ์แห่งศากยะ กล่าวพระนามไว้ว่ามี ๑๑ พระองค์ แล้วสืบทอดต่อมาอีก ๔๘,๐๐๐ พระองค์ จนถึงกษัตริย์พระองค์หนึ่งพระนามว่า โอกกากะ ผู้มียศใหญ่มีเดชเป็นราชาแห่งราชา และสืบสันตติวงศ์ต่อมาถึงโอกกากะที่ ๓ ทรงมีพระราชโอรสพระราชธิดารวมกัน ๙ พระองค์ ซึ่งต่อมาพระมเหสีใหญ่ได้ทิวงคต

ต่อมาได้เกิดแย่งชิงราชสมบัติ พระราชบิดายกราชสมบัติให้แก่พระโอรสของพระมเหสีใหม่ พระราชโอรสและพระราชธิดา ได้เสด็จออกจากพระนครไปตั้งเมืองใหม่ที่กลางป่าสักกะ อันเป็นที่อยู่ของกบิลฤาษีที่ยกให้เป็นที่ตั้งเมือง โดยตั้งชื่อเมืองใหม่ว่า "กบิลพัสดุ์" ต่อมาพระโอรสพระธิดาได้อภิเษกสมรสซึ่งกันและกัน ๔ คู่ โดยกล่าวว่าเพื่อรักษาความบริสุทธิ์แห่งสายเลือด ขัตติวรรณะ ส่วนพระพี่นางองค์โตได้ตั้งไว้เป็นตำแหน่งพระมารดา ภายหลังได้อภิเษกกับพระเจ้าพาราณสีแล้วตั้งเมืองใหม่ขึ้น ณ กลางป่าโกละ ชื่อ "เทวทหะ" ต่อมาพระราชโอรสพระราชธิดาทั้ง ๒ เมืองได้อภิเษกกันโดยถือเป็นศากยวงศ์เดียวกัน

จากนั้นเป็นต้นมา กษัตริย์ทั้ง ๒ เมืองได้อภิเษกสมรสกันโดยวิวาหะและอาวาหะ จวบจนกระทั่งในสมัยสุทโธทนะแห่ง สีหหนุราชเมืองกบิลพัสดุ์ และสิริมหามายาแห่งชนาธิปราชเมืองเทวทหะ ได้อภิเษกสมรสกันในชั้นพระราชบิดาพระราชมารดาของ พระโพธิสัตว์สิทธัตถะ

The Early Sakkaya Reign

In the Sumangkala book said that for the early Sakkaya reign there are 11 kings, then they has continued their rule for 48,000 kings. Untill the time of king Okaka who has a great power and honor to be the king of the king. He has son and daughter in total of nine person.

Later on there are a fighting for his throne. At last he decided to give his throne to one of his son, who has been born from his new wife. This let the other princes and princess left their kingdom and then established a new one. At the center of the Sakkavan forest is the placed for setting up their new kingdom, by the name of Kabilabat. After that the princes and princess has married each other for 4 couples, according to their belief to make the pure blood of the royal family. Apart from all of the princes and princess the oldest princess has been seperated and married to the king of Paranasi and then they created a new kingdom called Devadaha. Later on the prince and the princess from Kabilabat and Devadaha has married each other, so they can be count as the same sovereign.

According from that time the later king and queen from the two kingdoms always married each other until the reign of king Suddhodana from Chaisenna town of Kabilabat and Queen Maha Maya from Chanadipparaj town of Devadaha has together married. And finally the queen has gave birth to a boy named Siddhartha.

อภินิหารแห่งพระสิริมหามายา

The Marvel of Queen Sirimahamaya

พระสิริมหามายาทรงมีปณิธานเป็นพุทธมารดานับแต่สมัยแรก เมื่อพระวิปัสสีพระพุทธเจ้าทรงเสด็จมาตรัสรู้ในภัทรกัปนี้ นับจากนั้นเป็นต้นมาทรงเป็นพุทธมารดาพระโพธิสัตว์ผู้ซึ่งจะได้ตรัสรู้พระองค์นี้เป็นพระสิริมหามายาราชกุมารีในวงศ์กษัตริย์โกลิยวงศ์แห่งชนาธิปราชและยโสธราแห่งเทวทหะ ในวันเฉลิมพระนามขึ้นพระอู่แก้ว ทรงมีพระรัศมีทองสีเงินออกจากพระวรกาย จึงได้เฉลิมพระนามว่า "สิริมายา" พราหมณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการทำนายบุญลักษณ์ในราชสำนักถวายการทำนายต่อพระราชบิดาว่า "ทรงมีบุญญาธิการที่บุญลักษณ์อันมิได้มีในหมู่มนุษย์และเทวดา กาลข้างหน้าทรงจักเป็นพระพุทธมารดาอย่างแน่นอน"

เมื่อทรงเจริญวัยขึ้น ทรงบริบูรณ์พร้อมด้วยอิตถีลักษณะ ๖๔ ประการ งดงามด้วยสิริสมบัติแห่งเบญจกัลยาณีเป็นรัตนกัลยา ทรงมีความเป็นเยี่ยมในธรรมที่มนุษย์ธรรมดามิได้มี อันเป็นลักษณะแห่งความเป็นกุศลที่ทรงสั่งสมมาในอดีต แม้ในชาตินี้ทรงสมบูรณ์ในศีล ทาน การบริจาค และทรงอุโบสถศีล มีพระจริยวัตรอันงดงาม

ในภาพ เป็นพระอัจฉริยธรรมที่ทรงปฏิบัติในวันอุโบสถศีล ทรงศีล บริจาคทานแก่มหาชนเทวทหะนคร อันมีไพร่ฟ้าข้าราษฎร สมณีชีพราหมณ์ โดยบุญญาธิการในทรัพย์นั้นมีปาฏิหาริย์ เป็นบุญกิริยาที่ทรงประพฤติปฏิบัติอยู่เป็นเสมอ

Queen Sirimahamaya had made a solemn wish to become the mother of the present Buddha since the time of the Patara kappa when a Buddha by the name of Vipassi attained his enlightenment. She was a princess of the Koliyawongsa warrior clan of the Chanadiparaja and the Yasodhara dynasties of the city of Devadaha. On the day of Princess Sirimahamaya's naming ceremony and cradle placement ceremony a silver halo was observed radiating from her body, thus came the name of "Sirimahamaya". Having witnessed this miraculous phenomenon, the court Brahmins who were authorities on the reading of the features of great personage offered a prediction that the Princess "possesses great merits and distinguished features that are unparalleled among all deities and human beings. She shall definitely become the mother of the future Buddha".

When the Princess grew up she was endowed with all the sixty-four characteristics of a perfect woman and was also blessed with the five excellent qualities of a virtuous and esteemed woman that were not generally found in ordinary women. These qualities were acquired through the great merits accumulated over her countless previous lives. The Princess was also endowed with the virtues of her sila (moral conducts), dana (giving), and borijaka (donation). She also strictly observed the eight precepts and conducted herself in the most commendable manners.

This picture depicts Princess Sirimahamaya listening to a sermon and giving money donations to the people of Devadaha on a holy day; such people include the general population, Brahmins, holy men and women. These were the marvelous conducts that the Princess practiced on a regular basis.

พระสิริมหามายาทรงรับของหมั้น(จากพราหมณ์ทิชาจารย์)

Princess Sirimahamaya Accepting a Betrothal Gift from the Brahmin Scholars

สีหหนุราชแห่งศากยวงศ์มีพระประสงค์ให้พระโอรสสิริสุทโธทนะเสด็จขึ้นครองราชย์ ครั้นเมื่อพระโอรสทรงเจริญวัยได้ ๑๖ พรรษา ได้ตรัสรับสั่งให้หมู่พราหมณ์ทิชาจารย์ ๘ คน ไปค้นหาสตรีที่มีลักษณะบริบูรณ์อิตถีลักษณะ ๖๔ ประการ เพื่ออภิเษกกับพระโอรส หมู่พราหมณ์ทิชาจารย์ได้จาริกค้นหามายังดินแดนเทวทหะนคร แล้วค้นพบพระราชธิดาพระองค์หนึ่ง มีพระสิริลักษณ์ตามเกณฑ์คุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับการอภิเษกสมรสเป็นพระอัครมเหสี

ครั้นหมู่พราหมณ์ได้กราบทูลว่า พระราชาแห่งกรุงกบิลพัสดุ์ทรงได้มอบหมายให้ตนถวายของกำนัลอันเลอค่าแก่สตรีที่ค้นพบมีคุณสมบัติ เมื่อพระนางทรงทราบก็โปรดให้รับโดยอ้อม และแจ้งว่าให้นำเครื่องประดับนี้ใส่กล่องแก้วไปกราบทูลขอพระนางต่อพระเจ้าชนาธิปราช พระราชบิดาของพระนางที่พระราชวังหลวง เมื่อพระราชารับทราบแล้วทรงอนุญาตยกพระนางสิริมหามายาราชกุมารีถวายแก่พระเจ้าสีหหนุราช เพื่อการอภิเษกกับพระราชโอรสสุทโธทนะ โดยทรงเห็นว่ามีความเหมาะสมด้วยเป็นเชื้อพระวงศ์ศากยะเดียวกัน

ในภาพ พระสิริมหามายาทรงเจริญวัย ๑๖ พรรษา เสด็จประพาสอยู่ในสวนหลวง หมู่พราหมณ์ได้ค้นพบว่าทรงเป็นรัตนกัลยา จึงได้หมั้นหมายให้เป็นคู่อภิเษกสมรสกับสุทโธทนะด้วยสร้อยประดับพระศอ

King Sihanuraja of Sakyawong wished to have his son, Prince Sirisuddhodana, succeed him on the throne. When the Prince was sixteen years old the King ordered eight Brahmin scholars to search for a special woman who was blessed with all the sixty-four characteristics of a perfect woman to become the bride of his son. The Brahmin scholars had traveled far and wide before reaching the city of Devadaha where they came upon a princess who possessed all the worthy qualities of a magnificent queen.

The Brahmin scholars informed Princess Sirimahamaya of the King of Kapilavatthu's wish and presented her with a priceless betrothal gift. Having discreetly acknowledged such proposition, the Princess told the Brahmins to place the betrothal gift in a glass box and presented it to her father, King Chanadiparaja, in asking for her hand in marriage. King Chanadiparaja considered the marriage proposal most suitable since the couple belonged to the same warrior clan of Sakya and granted his permission for the marriage.

This picture depicts the sixteen year-old Princess Sirimahamaya in the royal garden where the eight Brahmin scholars, upon recognizing her characteristics of a perfect woman, presented her with a priceless necklace as a betrothal gift from Prince Suddhodana.

พระราชพิธีอภิเษกสมรส

The Royal Wedding

พระเจ้าชนาธิปราชราชาแห่งกรุงเทวทหะ พระราชบิดาของพระสิริมหามายาได้ตกลงรับหมั้นกษัตริย์ทั้ง ๒ ราชวงศ์ได้จัดพิธีอภิเษกสมรสและนัดหมายพิธีอภิเษกขึ้นที่อโศกอุทยานใกล้กรุงเทวทหะ โดยสร้างมณฑลพิธีและมหามณฑปขึ้นท่ามกลางสวนหลวง

กษัตริย์ทั้ง ๒ ฝ่ายได้เคลื่อนขบวนขึ้นสู่มณฑลพิธี เมื่อได้ฤกษ์พิธีแล้ว พระสิริมหามายาราชกุมารีและพระสุทโธทนะเสด็จขึ้นที่ประทับบนแท่นรัตนราศีในมหามณฑลที่ประกอบพิธี มีพานแว่นฟ้าตั้งบายศรีอยู่กลาง เจ้าชายสุทโธทนะประทับด้านขวา พระสิริมหามายาประทับด้านซ้าย ทรงจับพระหัตถ์ซึ่งกันและกัน ท่ามกลางหมู่พระญาติวงศ์ทั้ง ๒ ฝ่าย ในพิธีอภิเษกสมรสนี้ หมู่ทวยเทพอันมีมหาพรหมชั้นสุทธาวาสเป็นประธานพิธีการหลั่งทิพยอุทกธาราจากรัตนภิงคารถวายให้การอภิเษก พร้อมกล่าวคำมงคลประสิทธิพรเป็นอันมาก เหล่าทวยเทพอันมีพระอินทราธิราชได้เข้าร่วมพิธีเฉลิมพรในฝ่ายเจ้าหญิง

ในภาพ แสดงพิธีอภิเษกสมรสเจ้าชายสุทโธทนะกับเจ้าหญิงสิริมหามายาในมหามณฑป ท่ามกลางหมู่พระประยูรญาติทั้ง ๒ ฝ่าย มีท้าวมหาพรหมชั้นสุทธาวาสเป็นประธานพิธีอภิเษกสมรส และพระอินทร์พร้อมหมู่บริวารเข้าร่วมพิธี โดยแสดงไว้ที่ฉากระยะหลังของภาพ

King Chanadiparaja of Devadaha, Sirimahamaya's father, accepted the marriage proposal and the royal wedding was set to take place in Asoka Garden near the city of Devadaha. A magnificent mondop (building) and wedding ceremonial ground were created in the midst of the royal garden.

The royal family processions from both sides entered the ceremonial ground. At the appointed auspicious time Princess Sirimahamaya and Prince Sirisuddhodana were seated on a decorated ceremonial dais surrounded by members of the royal family. Prince Sirisuddhodana sat to the right and Princess Sirimahamaya to the left of the dais holding hands over an elaborate ritual Bai Si arrangement on a pedestal tray. The wedding ceremony was attended by a large number of deities and was presided over by the Maha-Brahma deity of Suthawas rank who poured holy water over the royal couple and granted them lavish blessings. The multitude of deities led by the God Indra joined in the blessing as members of the bride's party.

This picture depicts the royal wedding ceremony in the grand Mondop being attended by members of the two royal families and presided over by the Maha-Brahma deity of Suthawas rank. In the distant background were Indra and his entourage of deities who attended the ceremony.

หมู่ทวยเทพอัญเชิญจุติ

An Invitation for the Bodhisattva to a Rebirth on Earth

เหล่าทวยเทพบริษัทเป็นตัวแทนหมู่มหาเทพในหมื่นโลกธาตุ ได้เสด็จมาชุมนุมพร้อมกัน ณ ที่ประทับแห่งสำนักพระโพธิสัตว์สันตดุสิต ผู้เสวยทิพยสมบัติในชั้นดุสิตสวรรค์ ปวงเทวดาทั้งหลายกล่าวทูลเชื้อเชิญให้เสด็จลงไปจุติในภพใหม่ว่า "ข้าแต่ท่านผู้นิรทุกข์บารมีทั้ง ๑๐ ประการที่ท่านได้บำเพ็ญไว้แล้วนั้น ท่านมิได้ปรารถนาทิพยสมบัติแห่งเทพและพรหม แต่ท่านบำเพ็ญมาด้วยปรารถนาพระสัพพัญญุตญาณ เพื่อการที่จะได้ช่วยชาวโลกให้พ้นทุกข์ ข้าแต่ท่านผู้นิรทุกข์ ขณะนี้เป็นกาลเวลาและกาลสมัยที่ท่านจะได้เป็นพระพุทธเจ้าแล้ว"

ครั้นพระโพธิสัตว์สันตดุสิตทราบแล้วว่าถึงกาลเวลาที่จะไปจุติใหม่ ได้ตรวจดูมหาวิโลกนะ ๕ คือ ความเหมาะสมของการเกิดในภพใหม่เพื่อบำเพ็ญเพียรและตรัสรู้ ทรงเลือกที่จะไปจุติในมัชฌิมประเทศ เมืองกบิลพัสดุ์ ในวรรณะกษัตริย์ และมีพระราชมารดาที่ได้บำเพ็ญบารมีมาแล้ว ๑ แสนอสงไขย และบัดนี้มีอายุเหลือเพียง ๑๐ เดือน ๗ วัน เมื่อเลือกความเหมาะสมแล้ว ทรงได้รับคำทูลเชิญของเหล่าเทวดา เสด็จจุติลงไปปฏิสนธิในพระครรภ์แห่งพระมารดาสิริมหามายา

ในภาพ พระโพธิสัตว์สันตดุสิตประทับ ณ ทิพยอาสน์ในอากัปกิริยาตรวจดูมหาวิโลกนะ ๕ ประการ เพื่อตรวจดูความเหมาะสมตามคำทูลเชิญปวงเทพที่เสด็จมาชุมนุม ณ ที่นั้น

A group of gods and deities who represented the gods and deities of all ten thousand worlds assembled at the celestial abode of Santatusita Bodhisattva in Tusita Heaven. They invited the Bodhisattva (the future Buddha) to a rebirth on earth in the following words, "Homage to the one without sufferings, it was not to enjoy the glory and sensual pleasures of a god and Brahma that you fulfilled the ten perfections (Barami); but it was for the desire to become a fully enlightened Buddha in order to save the world from sufferings. Homage to the one without sufferings, the right time and age for your Buddhaship has arrived".

When Santatusita Bodhisattva realized that it was the right time for his rebirth on earth he made five great observations, five Mahathilokana, concerning the appropriate conditions for his search for enlightenment. The Bodhisattva decided to be born in the city of Kapilavatthu in the Middle Country, into a warrior family, and to a mother who had fulfilled the perfections through a period of a hundred thousand Asankhayya (cycles) and who had only ten months and seven days left on earth. With these observations Santatusita Bodhisattva, thus, accepted the invitation of the gods and deities and was conceived in the womb of Queen Sirimahamaya.

This picture depicts Santatusita Bodhisattva in his celestial abode in the contemplating gesture of the five great observations to verify the suitability of such invitation.

พระสิริมหามายาราชเทวีทรงพระสุบินนิมิต

The Divine Dream of Queen Sirimahamaya

ในคืนของวันเพ็ญ เดือน ๘ พระนางเจ้าสิริมหามายาทรงอธิษฐานสมาทานอุโบสถศีลเมื่อเวลาค่อนรุ่งได้ทรงพระสุบินนิมิตว่า "ท้าวจัตุมหาราชทั้ง ๔ ได้เสด็จมายกพระองค์พร้อมกับพระแท่นที่บรรทมไปยังป่าหิมพานต์ เทพธิดาเทวีทั้ง ๔ ได้ทูลเชิญพระนางเสด็จไปสรงน้ำในสระอโนดาต ชำระล้างมลทินแห่งมนุษย์ แล้วทรงผลัดด้วยผ้าทิพย์ ลูบไล้ด้วยเครื่องหอมจันเป็นทิพย์ ทั้งประดับด้วยทิพย์บุปผาชาติ ครั้นแล้วได้เชิญเสด็จเข้าที่บรรทมบนพระแท่นในวิมานทอง ในภูเขาเงิน ทรงบ่ายพระเศียรไปยังทิศตะวันออก ขณะนั้นมีพระยาช้างเผือกชูงวงจับดอกบัวขาวที่เพิ่งแย้มบานกลิ่นจากภูเขาทองด้านทิศตะวันออก ร้องก้องโกญจนาทเดินเข้าไปในวิมาน กระทำประทักษิณวัตรเวียนพระแท่น ๓ รอบ ครั้นรุ่งเช้าพระนางก็ตรัสหาพราหมณาจารย์ประจำราชสำนักมาทำนายเหล่าพราหมณ์ทำนายว่า "พระเทวีของพระองค์ทรงตั้งพระครรภ์แล้ว พระองค์จักมีพระโอรส พระโอรสนั้นถ้าอยู่ครองเรือนก็จักเป็นพระราชาจักรพรรดิ ถ้าเสด็จออกจากเรือนไปผนวช จักเป็นพระพุทธเจ้า"

ในภาพ แสดงพระสุบินนิมิตแห่งความฝันของพระนางเจ้าสิริมหามายาราชเทวี ผู้ที่พระโพธิสัตว์ทรงเลือกให้เป็นพุทธมารดา พระโพธิสัตว์ทรงแสดงให้พระมารดานิมิตเห็นเป็นพระยาช้างเผือกชูงวงจับดอกบัวขาว กระทำประทักษิณวัตร ๓ รอบ ก่อนเสด็จเข้าพระครรภ์ทางด้านขวา

On the full moon night of the eighth lunar month Queen Sirimahamaya observed the eight precepts and went to sleep. Just before the break of dawn the Queen had a divine dream in which four guardian angels came to lift her up, together with her couch, and took her away to Himavant Forest. Here, four angels invited her to bathe in Anotatta Pond in order to cleanse off all human impurities, after which the Queen was clothed in divine garments, anointed with divine fragrances and adorned with heavenly flowers. The Queen was then invited to retire on a bed in a golden celestial palace that was situated on a silver hill, lying down with her head pointing toward the east. Then a magnificent white elephant appeared and approached the Queen from the east with a raised trunk holding a slightly blooming white fragrant lotus. Trumpeting loudly, the white elephant entered the chamber and circled the Queen three times in a clockwise direction.

When Queen Sirimahamaya woke up the following morning she summoned the Brahmin court astrologers to reveal the meaning of her dream. They predicted that, "The Queen has now become pregnant with a son. If the Prince continues to lead the life of a layman he will become a Universal Monarch. But if he decides to follow a spiritual path he will become a Buddha".

This picture depicts the divine dream of Queen Sirimahamaya who was chosen by the Bodhisattva to become his mother. The Bodhisattva presented the Queen with a vision of himself as a great white elephant with a raised trunk holding a white lotus, circling her three times in a clockwise direction before entering her womb from her right side.

พระโพธิสัตว์ขณะอยู่ในพระครรภ์

Bodhisattva Inside the Womb of His Mother

เมื่อพระโพธิสัตว์ทรงถือปฏิสนธิในพระครรภ์พระราชมารดาแล้ว ท้าวจัตุมหาราชทั้ง ๔ ได้ถวายการอารักขาเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุปัทวันตรายแก่พระโพธิสัตว์และพระราชมารดา

ในระหว่างที่พระโพธิสัตว์ทรงเจริญขึ้นตามลำดับในพระครรภ์ของพระมารดานั้น พระราชมารดาได้ประสบลาภอย่างยิ่งยศอย่างยอด ทรงมีความสุข มิได้ทรงลำบากพระวรกาย และพระนางทอดพระเนตรเห็นพระโพธิสัตว์ซึ่งอยู่ในพระครรภ์ดุจดังมองเห็นเส้นด้ายที่ร้อยอยู่ในแก้วมณีใสสะอาด ในพระครรภ์ที่สัตว์อื่นมิสามารถจะอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

ครั้นเมื่อพระมารดาบริหารพระองค์ได้ ๑๐ เดือน จึงถึงกำหนดการประสูติการ ซึ่งสตรีทั้งหลายจะทรงบริหารครรภ์ได้ไม่ถึง ๑๐ เดือนบ้าง เกินกว่า ๑๐ เดือนบ้าง ซึ่งธรรมดาปกติแห่งพระมารดาของพระโพธิสัตว์ทรงเจริญครรภ์ครบ ๑๐ เดือนเต็มจึงจะประสูติ

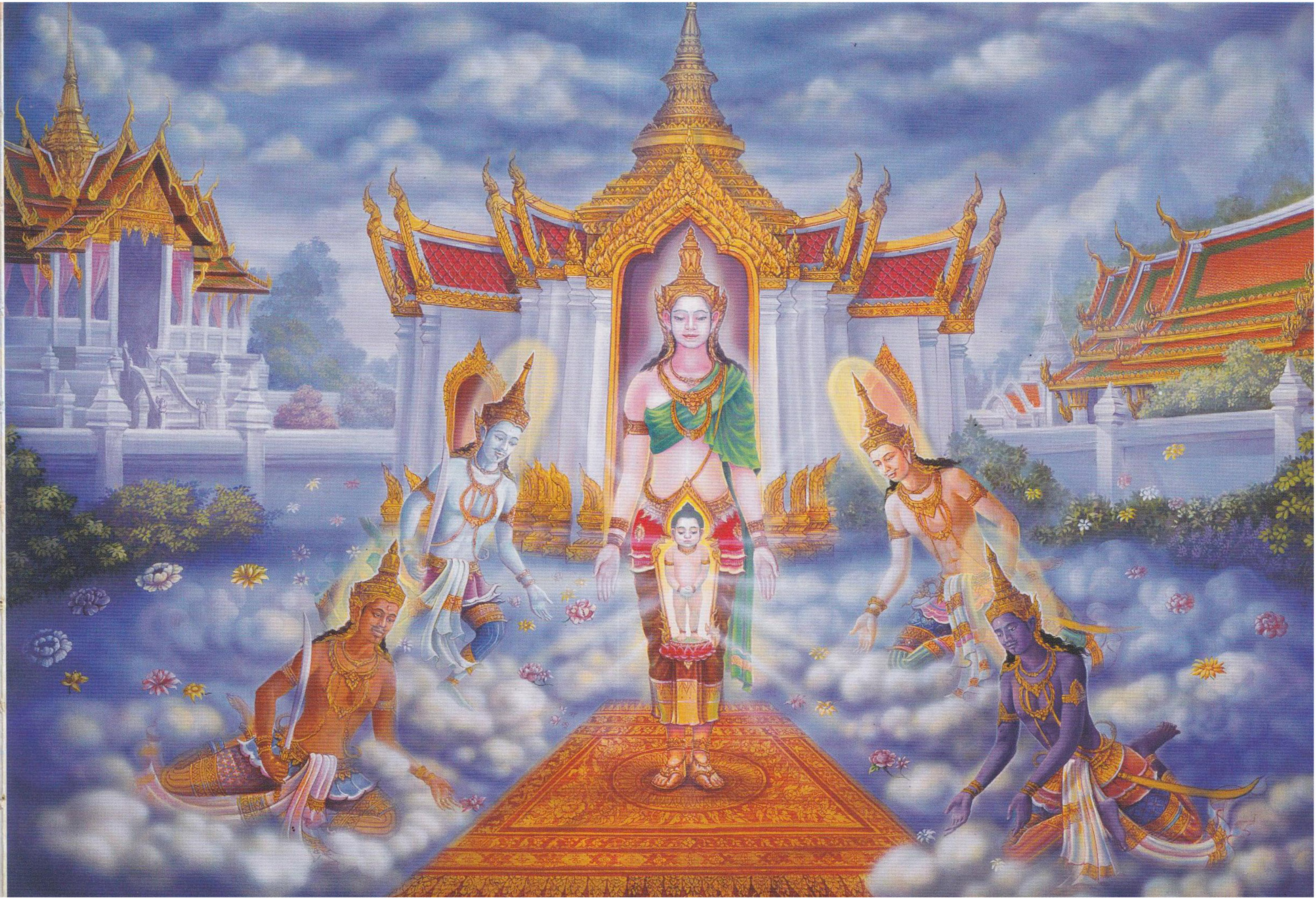
ในภาพ แสดงถึงพระบุญญาธิการพระสิริมหามายาพุทธมารดาระหว่างทรงครรภ์ ทรงมองเห็นพระโอรส พระโอรสนั้นประทับอยู่ในพระครรภ์ ดุจห้องพระเจดีย์ และมีเหล่าท้าวจัตุมหาราชาทั้ง ๔ ถวายการอารักขาความปลอดภัยแก่พระโพธิสัตว์และพระราชมารดาตลอดเวลา ทั้งกลางวัน กลางคืน ระหว่างที่ทรงบริหารครรภ์อยู่ครบบริบูรณ์ ๑๐ เดือน

After the Bodhisattva was conceived in the womb of his mother, the four guardian angels were always in attendance to protect the Bodhisattva and his mother from all harms.

While the Bodhisattva was developing inside the womb his mother was blessed with utmost fortunes and experienced no exhaustion or hardship. Queen Sirimahamaya was able to perceive the Future Buddha as a thread passing through a transparent diamond inside her womb that could never be occupied or used again by any other living thing.

Unlike ordinary women who sometimes carry their child for more or less than ten months, Queen Sirimahamaya carried her child for exactly ten lunar months. It is characteristic of the mother of a Bodhisattva to give birth at exactly the full term of ten lunar months.

This picture depicts the glorious perfection of Queen Sirimahamaya and here exceptional power to distinguish her son who is residing inside a Chedi-shaped chamber of her womb. The Bodhisattva and his mother were watched over days and nights by the four guardian angels throughout the entire ten months.

พระประสูติการพระโพธิสัตว์

Lord Buddha's Birth

ครั้นเมื่อพระสิริมหามายาทรงพระครรภ์ได้ครบ ๑๐ เดือนเต็มแล้ว วันหนึ่งเสด็จไปเฝ้าพระสุทโธทนะพระสวามี แล้วกราบทูลว่า พระองค์มีพระทัยปรารถนาจะเสด็จไปประพาสพระราชอุทยานหลวง พระราชาตรัสอนุญาต แล้วทรงให้จัดกระบวนเสด็จไปยังอุทยานหลวงชื่อ "ลุมพินีวัน" พร้อมหมู่อำมาตย์และข้าบริพารฝ่ายในหญิงเป็นอันมาก

พระนางเจ้าเสด็จถึงลุมพินีวัน ขณะนั้นทั่วทั้งป่าสาละดอกไม้บานสะพรั่งพร้อมกัน ครั้นแล้วทรงพระประชวรพระครรภ์ หมู่อำมาตย์จึงได้จัดพระที่ประสูติถวาย โดยขึงม่านพระวิสูตรใต้ต้นไม้สาละ ขณะทรงพระประสูติการเสด็จยืนจับกิ่งสาละ แล้วประสูติพระโอรสในเวลาสายใกล้เที่ยง ของวันศุกร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปีจอ

ในภาพ พระนางเจ้าสิริมหามายายื่นพระหัตถ์โน้มกิ่งสาละ ประสูติพระโพธิสัตว์ซึ่งเสด็จออกมาทางด้านขวาแห่งพระชนนี พระกุมารนั้นเสด็จพระราชดำเนินไปได้ ๗ ก้าว ก็มีดอกบัวทิพย์รองรับพระบาท ทรงเปล่งพระวาจา อันอาจหาญเป็นเบื้องต้นว่า "ในโลกนี้เราเป็นยอด เป็นผู้เจริญที่สุด เป็นผู้ประเสริฐที่สุดการเกิดของเรานี้เป็นครั้งสุดท้าย ภพใหม่ต่อไปไม่มี"

As Queen Mahamaya was pregnant fully 10 months, One day she went to the King Suddhodana and said that she had to go back to her parents, the King agreed and arranged the great procession passed a garden called "Lumbini park" with soldiers and retainers.

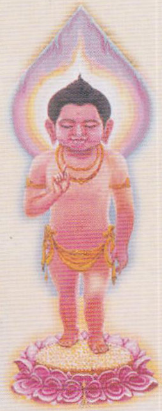
While she passed into the park, the flowers in Sara forest have been blossom, then and there her birth began, the nobles prepared the place for a birth, to curtain under Sara tree, while she painlessly gave birth, she held onto the branch of tree, and a baby boy was born. It was nearly noon of Friday on 15 full moon, year of dog.

According to the picture, Queen Mahamaya was holding onto Sara branch, the baby went from the side right of his mother, and began to walk seven steps forward and at each step a lotus flower appeared on the ground, then he stopped with the nobles and shouted: "I am chief of the world, Eldest am I in the world, Foremost am I in the world. This is the last birth. There is now no more coming to be."

สัตตสหชาติพระโพธิสัตว์

The Contemporary of Lord Buddha

ในวันที่พระโพธิสัตว์ประสูตินั้นมีสิ่งเกิดขึ้นร่วมในเวลาเดียวกัน ๗ สิ่ง คือ

๑. พระราชกุมารีพิมพาแห่งเทวทหะโกลิยวงศ์ประสูติ

๒. พระกุมารอานนท์ พระโอรสแห่งอมิโตทนะ พระเจ้าน้า ประสูติ

๓. กาฬุทายีกุมาร ซึ่งเป็นบุตรอำมาตย์เกิด

๔. ฉันนะกุมารเกิด (ลูกมหาดเล็ก)

๕. ม้ากัณฐกะอัศวราชเกิด ซึ่งต่อมาเป็นพาหนะนำพระองค์เสด็จออกบวช

๖. ต้นมหาโพธิงอก ซึ่งต่อมาเป็นมหาโพธิบัลลังก์

๗. ขุมทรัพย์ทั้ง ๔ เกิด (ขุมทองสังขนิธี, ขุมทองเวลนิธี, ขุมทองอุบลนิธี, ขุมทองปุณฑริกนิธี) อันหมายถึงหากพระองค์ดำรงเพศฆราวาส จะมีพระราชทรัพย์ในพระคลังหลวงมากมายนับไม่ถ้วน

ในภาพ แสดงถึงบุคคลที่เป็นบริวารแวดล้อมอยู่ในฐานะต่างๆ มีอุปการคุณต่อพระโพธิสัตว์ รวมถึงม้ามงคล ไม้มหาโพธิ และพระราชทรัพย์ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกับพระโพธิสัตว์ ผู้ซึ่งจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในชาติสุดท้าย

According to the auspicious day of birth, there were 7 events as following:

1. Princess Yasodhara had been born.
2. Prince Amitothana had been born.
3. The son of a king's minister "Kaluta" had been born.
4. The son of a royal page "Channa" had been born.
5. Horse Kanthaka, that was a vehicle (of Lord Buddha) while entering the life of an ascetic.
6. Bodhi tree grew and became to be the Great Bodhi as a throne.
7. Four assets had been appeared, meant that as the prince entered the life of an ascetic, the treasure was wealthy.

The picture indicated that someone as followers who put him under obligation including Horse Kanthaka, Bodhi tree and donated his treasure, coming with him, who would be enlightened being as Lord Buddha in the end of birth.

อสิตดาบสทำนายมหาปุริสลักษณะ

Hermits Asita Predicts the Prince's Characteristic

อสิตดาบส ผู้สำเร็จฌานสมาบัติ ๘ มีอาศรมอยู่ในป่าหิมพานต์ วันหนึ่งได้เหาะไปยังภพสวรรค์ดาวดึงส์เทวโลก ได้ยินเหล่าเทพยดากล่าวสาธุการเรื่องพระโพธิสัตว์มาจุติเป็นโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะ ทราบความแล้วได้เดินทางมาเข้าเฝ้าเพื่อขอดูพระโพธิสัตว์ พระเจ้าสุทโธทนะได้ตกแต่งพระโอรสแล้วนำพระกุมารเข้ามาเพื่อไหว้พระดาบส แต่เท้าของพระโพธิสัตว์ก็หันกลับไปประดิษฐานอยู่ ณ มวยผมของพระดาบส พระดาบสทราบว่าพระโอรสองค์นี้เป็นพระโพธิสัตว์ จึงได้ลุกจากอาสนะแล้วประคองอัญชลีเคารพพระโพธิสัตว์ พระราชบิดาเห็นความมหัศจรรย์ที่พระโอรสทรงแสดงเช่นนั้น จึงทรงไหว้พระโอรสตามอสิตดาบส พระดาบสได้ใช้ทิพยญาณตรวจดูในมหาปุริสลักษณะ ทราบว่าพระโอรสนี้เป็นพระโพธิสัตว์ที่จะตรัสรู้ในอนาคต ครั้นทราบแล้วก็ดีใจ แต่ครั้นตรวจดูไปข้างหน้า ทราบว่าเมื่อทรงเป็นพระพุทธเจ้าแล้วตนจะมิได้เฝ้ารับโอวาทเพื่อบรรลุมรรค ผล นิพพาน ก็ร้องไห้

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงแสดงปาฏิหาริย์ให้อสิตดาบสทราบว่าพระองค์เป็นพระโพธิสัตว์ โดยเสด็จไปประทับอยู่ยอดมวยผมของพระดาบส พระดาบสตกใจ พนมมือยอมรับฐานะ ส่วนพระราชบิดาได้ไหว้พระโอรสเป็นครั้งที่ ๑ ขณะนั้นพระราชมารดาสิริมหามายาประทับอยู่ด้านซ้ายของพระราชา และมหาปชาบดี ประทับอยู่ด้านขวา

A Hermits Asita of high spiritual, dwelling in Himmapan. Once a day, he went to Tavatimsa Heaven, hearing the devatas have been talking about the rebirth of Lord Buddha, to be a son of Suddhodana. Then he visited the palace to see the royal baby, that the king who felt honored by his unexpected visit, made the child dressed and carried him up to Asita in order to give his son pay him due reverence. To the surprise of all, the child's legs turned and rested on the matted locks of the ascetic rose from his seat and foreseeing with his supernormal vision, the child future greatness, and smiled because the prince (royal baby) would actually become Buddha, and Enlightened One, and he was sad because he would not be able to benefit from the superior wisdom of Enlightened one owing to his prior death and rebirth in Formless Plane (Arupaloka)

The picture indicated that Lord Buddha was magically know as he was rebirth as Lord Buddha to the surprised of all he stood over the sage's head and was reversed, as his mother was on the left and father was on the right.

พราหมณ์ทั้ง ๘ ทำนายมหาปุริสลักษณะ

The "Mahapurisalakkhnana" Prophecy

ในวันที่ ๕ หลังการประสูติ พระราชบิดาสุทโธทนะทรงจัดให้มีพิธีทำนายมหาปุริสลักษณะและเฉลิมพระนาม นิมนต์พราหมณ์ ๑๐๘ คน ผู้จบไตรเพทมานั่งในพระราชนิเวศน์ แล้วให้รับรองลักษณะว่าจักมีอะไรเกิดขึ้น ในบรรดาพราหมณ์ ๑๐๘ นั้น มีพราหมณ์ ๘ คนเท่านั้นเป็นผู้ทำนายลักษณะ พราหมณ์ ๘ คนนี้ชื่อ รามะ ๑, ธชะ ๑, ลักขณะ ๑, มันตี ๑, โภชะ ๑, สยามะ ๑, สุทัตตะ ๑ และโกณฑัญญะ ๑ พราหมณ์เหล่านี้เป็นผู้รู้องค์ไตรเวท ๖ และรู้มนต์ ๘ รวมทั้งได้รู้ในคัมภีร์แห่งมหาปุริสลักษณะ

ในการทำนายนี้ หมู่พราหมณ์ ๗ คนทำนายว่า "ผู้ประกอบด้วยมหาบุรุษลักษณะเหล่านี้ เมื่อทรงครองเรือนจะเป็นพระจักรพรรดิราช เมื่อทรงผนวชจะเป็นพระพุทธเจ้า" ส่วนโกณฑัญญพราหมณ์หนุ่มผู้มีวัย ๑๖ ปี ทำนายเป็นนัยเดียวว่า "เหตุที่จะอยู่ครองเรือนของพระโอรสนี้ไม่มี พระโอรสองค์นี้จักเป็นพระพุทธเจ้าผู้เปิดหลังคา คือกิเลสเป็นเครื่องปิดบังแต่เพียงอย่างเดียว" หลังการทำนายของพราหมณ์ทั้ง ๘ ได้มีมติเฉลิมพระนามตั้งชื่อว่า "สิทธัตถะราชกุมาร" แปลว่า ผู้สำเร็จตามความประสงค์

ในภาพ พราหมณ์ทั้ง ๘ ทำนายมหาปุริสลักษณะ พราหมณ์คนที่อยู่ใกล้พระราชกุมารที่สุดชื่อโกณฑัญญพราหมณ์ เป็นผู้ทำนายว่าจะเสด็จออกผนวช และจะทรงบรรลุเป็นพระพุทธเจ้าผู้เป็นศาสดาที่ยิ่งใหญ่ ระหว่างนี้พระราชมารดาสิริมหามายายังดำรงพระชนม์อยู่

On the fifth day after the birth of his son King Suddhodana had two auspicious ceremonies performed: a naming ceremony and a prediction ceremony based on the examination of the features of a Great Being (Mahapurisalakkhana). One hundred and eight Brahmins who were well-versed in the Vedas were summoned to the royal palace to examine the infant prince's features, only eight of them were to give predictions on his future. The eight Brahmins who were well-versed in the six Vedas, the eight mantras, and the Book of Mahapurislakkhana were: Rama, Dhatja, Lakkhana, Manti, Bhoja, Syama, Sudatta, and Kondanna.

At the prediction ceremony seven Brahmins predicted that, "Any person who is blessed with features of a great being shall become a Universal Monarch if he leads a lay life, but shall become a Buddha if he follows a spiritual path". However, a sixteen year-old Brahmin by the name of Kondanna gave a definite prediction that, "There is no cause for the Prince to follow a secular life. He will definitely become a Buddha who will remove the rooftop or kilesa (earthy desire) for mankind". After the prediction ceremony the eight Brahmins unanimously agreed on the name of "Siddhattha", meaning "One who gets all wishes fulfilled", for the young prince.

This picture depicts the eight Brahmins giving their predictions based on the features of the Prince. The Brahmin nearest to the young prince is Kondanna who predicted that the Prince would definitely become a great spiritual leader. Queen Sirimahamaya, the future Buddha's mother, was depicted as being alive in this picture.

ปฐมฌานในวัย ๗ พรรษา

The First Absorption at 7 Years of Age

ครั้งหนึ่งพระราชบิดาสุทโธทนะเสด็จไปประกอบพิธีวัปปมงคล (พิธีแรกนาขวัญ) และได้นำพระราชโอรสสิทธัตถะไปประกอบพิธีด้วย ในวันนั้นพระเจ้าสุทโธทนะประกอบการไถ และได้พบสมบัติใหญ่ในสถานที่นั้น ชนส่วนใหญ่ใคร่จะเห็นสมบัติที่พระราชาทรงพบ แม้นางพระพี่เลี้ยงก็ได้ทิ้งพระโอรสไปชมสมบัตินั้น

ส่วนพระโพธิสัตว์ เมื่อเห็นพระพี่เลี้ยงไม่อยู่ดูแล ทรงลุกขึ้นจากบรรทม แล้วประทับนั่งคู้บัลลังก์ ทรงเจริญสมาธิอานาปานสติได้ฌานขั้นปฐมฌาน แล้วทรงเจริญแผ่กสิณเป็นมหัคคตา เจโตวิมุตติ กระทำให้เกิดเงาไม้ร่มหว้าเป็นปริมณฑลดุจเงาเวลาเที่ยงวัน ครั้นเมื่อยามบ่ายนางพระพี่เลี้ยงกลับมาเห็นพระโอรสประทับอยู่ และเห็นเงาไม้ไม่เอนเอียงไปตามแสงเงาของพระอาทิตย์เมื่อยามบ่าย จึงได้นำความไปแจ้งพระเจ้าสุทโธทนะ เมื่อพระเจ้าสุทโธทนะทรงทราบจึงได้เสด็จมาที่ร่มหว้า ทรงเห็นเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ถึงกับทรงเปล่งพระโอษฐ์ตรัสว่า "ลูกรัก นี่เป็นการกราบไหว้ลูกเป็นครั้งที่ ๒" แล้วพระราชาก็ถวายบังคมพระโอรส

ในภาพ พระราชกุมารสิทธัตถะทรงเจริญฌานได้บรรลุถึงขั้นปฐมฌาน เกิดฤทธิ์ทางใจ อันเกิดจากการหลุดพ้นแห่งจิตที่เป็นฌาน ทรงแผ่กสิณไปกำหนดให้เกิดเงาของร่มหว้าดุจเงาตอนเที่ยง พระเจ้าสุทโธทนะทรงเห็นเป็นมหัศจรรย์ ได้ถวายบังคมพระโอรสเป็นครั้งที่ ๒

Once, King Shuddhodhana had gone to join in Plowing Ceremony and brought Prince Siddhartha with him. In that day, while the King was plowing, he discovered a bulk of treasure there. Most publics wanted to see those treasures even the prince nursemaid was also very exciting and left the prince to see such treasures.

The Bodhisatta, seeing the prince alone, he then woke up and sat on the throne, meditated to the First Absorption and charmed the magical Bo Tree shadow of the midday to shelter the prince. In the afternoon, when the nursemaid came back to the prince, she was surprised because the shelter was not declined along with the sun shadow in the afternoon. She therefore reported to the King. The King then came to the place and surprisingly said "My beloved son, this is my second respect to you" and he then paid respect to his son.

The picture illustrates Prince Siddhartha had attained the First Absorption, he meditated to magically charm the Bo Tree shelter like the midday shadow of the sun. King Shuddhodhana then realized to such magic and thus paid respect to the prince for the second time.

น้ำพระทัยเจ้าชายสิทธัตถะ เมื่อวัย ๑๒ พรรษา

Great Spirit of Prince Siddhartha at 12 Years of Age

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะทรงเจริญวัยได้ ๑๒ พรรษา ทรงได้รับการศึกษาอบรมตามเยี่ยงขัตติยะในราชสำนัก ครั้งหนึ่งเสด็จประพาสในสวนพร้อมหมู่บริพาร ขณะทรงพระสำราญอยู่ในอุทยาน ได้พบหงส์ตัวหนึ่งถูกยิงได้รับบาดเจ็บจากลูกศร ทรงนำไปรักษา โดยถอนลูกศรออกแล้วใช้ยาเย็นปฐมพยาบาล ครั้นได้ทราบว่าหงส์ที่ถูกยิงตกนั้นเป็นหงส์ที่เจ้าชายเทวทัตต์เป็นผู้ยิงตก จึงเกิดเรื่องแย่งชิงความเป็นเจ้าของหงส์นั้น เมื่อตัดสินกันมิได้จึงนำเรื่องไปสู่พราหมณ์ผู้ใหญ่เพื่อวินิจฉัยตัดสิน

เจ้าชายสิทธัตถะตรัสว่า “การให้ชีวิตจึงได้ชื่อว่ามีสิทธิ์เป็นเจ้าของชีวิตของสัตว์นั้น ส่วนผู้ประสงค์ฆ่าทำลายชีวิต มิสมควรได้สิทธิ์ความเป็นเจ้าของชีวิต” พราหมณ์ได้ตัดสินตามความมีเหตุผลในหลักคุณธรรมว่า “ผู้ใดทำลายชีวิตก็ไม่ควรจะเป็นเจ้าของชีวิต สิ่งมีชีวิตควรจะได้รับการคุ้มครองจากผู้มีเมตตาปรานี เพราะฉะนั้นเมื่อต้องการให้หงส์นี้มีชีวิตอยู่ต่อไป ก็ควรยกให้แก่เจ้าชายสิทธัตถะเป็นเจ้าของ”

ในภาพ แสดงถึงการวินิจฉัยข้อพิพาทเรื่องหงส์ระหว่างเจ้าชายสิทธัตถะที่ประทับอยู่บนพระราชอาสน์ ทรงสวมภูษิตอาภรณ์สีน้ำเงินในอาการที่สงบสำรวม มีหงส์ซึ่งได้รับบาดเจ็บและเจ้าชายเทวทัตต์ที่ทรงถือศรเป็นอาวุธประหารสัตว์นั้น ส่วนพราหมณ์ปุโรหิตนั่งอาสนะพิพากษาตัดสินว่าหงส์เป็นสิทธิ์ของเจ้าชายผู้ให้ชีวิตรอด

When Prince Siddhartha was 12 years of age, he was educated like other princes in the court. Once he went into the garden with his servants, while he was enjoying in the garden, he saw one injured swan, it was shot by the arrow, he then took it for treatment. He subsequently knew that such swan was shot by Prince Devadatta. The dispute was then arisen, both of them struggled to own the swan but it was not possible to compromise. Such dispute was then referred to the senior Bhramin for final consideration.

Prince Siddhartha said "Person who gives life to any animal is regarded as the lord of life of such animal but the killer is not worth to be the lord of life" Bhramin had judged according to the reason of moral principles that "The killer is not worth to be the lord of life, the living things should have been protected from the merciful person. Therefore, if you want this swan to be alive, it must be given to Prince Siddhartha"

The picture illustrates the consideration of dispute about the swan between Prince Siddhartha, who dressed in blue, sat in calm and quiet manner on his throne with the swan in his hand and Prince Devadatta holding the arrow which he used to kill the swan together with Bhramin on his seat to judge that the swan must be belong to the prince who save the swan's life.

เจ้าชายสิทธัตถะเสวยสุขในปราสาท ๓ ฤดู

Prince Siddhartha Life in 3-Seasons Castle

นับแต่ที่พระราชบิดาทรงได้พระโอรสองค์แรกและได้รับการทำนายว่าจะเสด็จออกบวช ทรงปักใจเชื่อคำทำนายของโกณฑัญญพราหมณ์ คิดหาเหตุกุศโลบายที่จะป้องกันเจ้าชายมิให้ออกบวช โดยเอาใจใส่ดูแลให้ยึดติดแต่ในสุขสมบัติ เช่นในวัยเด็ก (๓ พรรษา) โปรดให้สร้างสระถวายแก่เจ้าชาย และเมื่อเจริญวัยขึ้น พระชนมายุได้ ๑๖ พรรษา โปรดให้หมู่ช่างทุกสาขาสร้างปราสาทถวาย เป็นปราสาท ๓ องค์ สำหรับประทับเสวยกามสุขใน ๓ ฤดู คือ ปราสาทองค์ที่ ๑ สำหรับฤดูร้อน ชื่อ สุรัมมะ มีพื้น ๙ ชั้น ปราสาทองค์ที่ ๒ สำหรับฤดูฝน ชื่อ สุภกะ มีพื้น ๗ ชั้น และปราสาทองค์ที่ ๓ สำหรับฤดูฝน ชื่อ รมนะ มีพื้น ๕ ชั้น โปรดให้มีสตรีฟ้อนรำที่แต่งกายงดงามอยู่บำเรอ ๔ หมื่นคน ไม่มีผู้ชายเจือปน เสวยมหาสมบัติอยู่ในปราสาท ๓ องค์นั้น

ในภาพ แสดงถึงพระโพธิสัตว์เสวยสุขสมบัติในปราสาทหนึ่งในฤดูร้อน ทรงได้รับการบำเรอด้วยหมู่สตรีงามที่ทำหน้าที่ต่างๆ กัน เช่น ฟ้อนรำ ขับกล่อมด้วยการร้องขับและดุริยดนตรีอันประณีต พระโพธิสัตว์ประทับเอนพระวรกายอยู่บนพระแท่นขณะเสวยกามสุขทางรูป รส กลิ่น เสียง และผัสสะ ที่พระราชบิดาประสงค์จักให้เป็นเจ้าชายทรงติดยึดอยู่แต่ในสิ่งที่งดงาม ยินดี และลุ่มหลง อันเป็นเหตุที่จะให้ครองฆราวาส เป็นพระบรมมหาจักรพรรดิราช

Since Prince Siddhartha was born and been predicted that he would leave the palace and go into the ordination life especially the predict of Bhramin Ghondhanyu. King Shuddhodhana therefore tried to find all trick and attraction to prevent the prince to leave the palace. He took care and shielded the prince from all kinds of sufferings to happily stay among the great treasure, for instance, when the prince was 3 years of age, King Shuddhodhana had ordered to build a pool for the prince and at 16 years of age, he ordered all craftsmen to build 3 castles for 3 seasons living of the prince, namely, the 1st castle of 9 floors named "Suramma" for summer season; the 2nd castle of 7 floors name "Supaka" for rainy season and the 3rd castle of 5 floors named "Romana" for raining season. In addition, he managed the prince to stay in those 3 castles with 40,000 female escorts who were beautifully dressed and danced to please the prince.

The picture illustrates Phra Bodhisatta had spent happily life in one castle in summer among the female escorts who danced, sang and played melodious music. Phra Bodhisatta had reclined on his seat spending his luxurious life as provided by his father with intention to promote the prince to become the great emperor.

พระโพธิสัตว์ทรงประลองศิลปศาสตร์การยิงธนู

Phra Bodhisatta Tried to Shoot the Arrow

พระราชบิดาทรงปรารถนาที่จะราชาภิเษกสิทธัตถะราชกุมารเป็นเอกอัครราชาธิราช จึงทรงส่งสาสน์ไปยังพระประยูรญาติให้ตกแต่งธิดามาถวาย หมู่พระญาติวงศ์เมื่อได้รับสาสน์แล้วตอบกราบทูลว่า "แม้พระโอรสสิทธัตถะจะทรงมีพระรูปอันงาม แต่กระนั้นทรงเกิดในอิสรราชสกุลสิทธัตถะมิได้ศึกษาศิลปะใดๆ ขวนขวายอยู่แต่การเล่นสนุก เมื่อเกิดศึกสงครามขึ้นเฉพาะหน้า จักทำอะไรได้" จึงยังไม่ส่งธิดาเข้าไปถวาย

พระราชาทรงนำความวิตกบอกแก่พระโอรส พระโอรสตรัสว่าจากนี้ไปอีก ๗ วันจะทรงแสดงศิลปศาสตร์ ให้ป่าวประกาศไปยังหมู่พระญาติและนัดบรรดากษัตริย์ศากยราชมาชุมนุมพร้อมกัน ทรงสถิตบนรัตนบัลลังก์แล้วสำแดงศิลปศาสตร์การยิงธนู ๑๒ ประการ ทรงยิงธนูไปตัดเส้นขนหางจามรีในเวลาพลบค่ำ พระองค์ได้สำแดงศิลปศาสตร์อันมีในขัตติยราชให้ได้ปรากฏในหมู่พระญาติทั้งหลาย

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงยืนแสดงการยิงธนูพุ่งจากแหล่งไปยังขนหางจามรีในเวลาพลบค่ำ เป็นอัจฉริยภาพความสามารถพิเศษที่มิได้มีในบุคคลทั่วไป ในการสำแดงศิลปศาสตร์การยิงธนูอย่างพิเศษประเสริฐยิ่งนี้กระทำในท่ามกลางหมู่มหาชน ทั้งขัตติยราชในฝ่ายพระญาติทั้ง ๒ และหมู่พราหมณ์คหบดี ทำให้เกิดความปลาบปลื้มยินดีว่า พระองค์ทรงเป็นมหาบุรุษผู้จะทรงเป็นพระมหาจักรพรรดิราชได้

King Shuddhodhana wished prince Siddhartha to marry, he then sent his letter to all relatives to send their daughters for matching selection of Siddhartha but his relatives said that "Even prince Siddhartha is very smart and handsome, born in the royal family but he has never learned any arts but just played and enjoyed day by day, how he can do in case of war" and they did not send their daughters to Shuddhodhana's palace.

King Shuddhodhana talked about his concern with prince Siddhartha, the prince told his father that he would show the art science within the next 7 days. He told his father to announce to his relatives and other kings to meet in the show. In the show, the prince sat on his throne and showed 12 strategies of archery art, he shot the arrow to cut the hairs of yak's tail in the dusk to surprise all relatives.

The picture illustrates Phra Bodhisatta was showing the archery art, he shot the arrow from its origin to cut the yak's tail in the dusk to prove his special skill and genius before his relatives, Bhramins, noblemen and publics. All had admired that he was the great hero to be the great emperor in the future.

พระโพธิสัตว์ทรงเลือกคู่

Phra Bodhisatta Selected His Consort

ครั้นเมื่อพระโอรสทรงเจริญวัย ถึงกาลเวลาที่จะได้รับการอภิเษกสมรสให้เสวยราชสมบัติแทนพระราชบิดา พระราชาทรงให้จัดพิธีการเลือกคู่แก่พระโอรส ในวันเลือกคู่เจ้าชายเสด็จประทับบนพระแท่นราชบัลลังก์ ให้หมู่สตรีงามเดินผ่านเฉพาะพระพักตร์และเข้าเฝ้ารับของรางวัลพระราชทาน สตรีงามที่เข้าร่วมพิธีเลือกคู่โดยมาก มิได้เป็นที่พอพระทัยแต่อย่างใด กระทั่งถึงสตรีคนสุดท้าย คือ พิมพา พระราชธิดาของพระเจ้าสุปปพุทธะกับพระนางอมิตาแห่งโกลิยวงศ์ พระนางมาเป็นองค์สุดท้าย ซึ่งสิทธัตถะได้พระราชทานของรางวัลให้แก่สตรีงามหมดแล้ว

พระนางตรัสกล่าวขอรางวัลต่อหน้าพระพักตร์อย่างอาจหาญ โดยพระนางสบพระเนตรเจ้าชายได้พระราชทานของรางวัลเป็นสร้อยพระศอ หมู่อำมาตย์ได้นำความกราบบังคมทูลแก่พระเจ้าสุทโธทนะว่าพระโอรสของพระองค์ได้เลือกพิมพา เพื่อเข้าสู่พิธีสยุมพรเป็นพระชายาแล้ว พระเจ้าสุทโธทนะทราบดังนั้นจึงได้สู่ขอพระนางต่อพระราชบิดา และจัดพิธีอภิเษกสมรสให้สิทธัตถะราชกุมาร แล้วทรงตั้งให้พระนางพิมพาหรือยโสธรา เป็นอัครมเหสี มีนางขัตติยกัญญา ๔๐,๐๐๐ นางเป็นบริวาร

ในภาพ พระโพธิสัตว์เสด็จประทับบนบัลลังก์ มีหมู่สตรีที่ได้เดินผ่านพระพักตร์ และพระนางพิมพาที่ได้รับของพระราชทานรางวัลเป็นสร้อยพระศอเป็นคนสุดท้าย ซึ่งต่อมาได้รับการอภิเษกเป็นพระอัครมเหสี

When the Prince was grown and reaching the age of marriage to be further on throne in replacement of his father, the King therefore arranged the matching ceremony for the prince. In the ceremony, the prince was sat on his throne while all beautiful women were walking before him and paid their audiences to receive some gift from him. The Prince did not interest any woman until the last one, she was Pimpa, a daughter of King Suppabhuddha and Amitada of Koliyawong. As she was the last woman and Siddhartha had given all gifts to all those women.

Pimpa bravely asked for gift from Siddhartha, she kept her eye contact with him. Siddhartha then gave her one necklace. The noblemen reported King Shuddhodhana that Prince Siddhartha had decided to select Pimpa to be his queen consort. King Shouddhodhana then asked permission from Pimpa's parents and arranged marriage ceremony for them and appointed Pimpa or Yasodhara as Siddhartha's queen and present her with 40,000 female servants.

The picture illustrates Phra Bodhisatta sitting on the throne among lot of women before him and he decided to select the last woman whom he had been given one necklace and they subsequently married.

พระโพธิสัตว์เสด็จประพาสอุทยาน พบนิมิต ๔

Phra Bodhisatta Went Into the Garden and Found 4 Visions

พระเจ้าสุทโธทนะทรงวิตกกังวลอยู่เสมอว่า วันหนึ่งพระราชโอรสจะสละราชสมบัติออกผนวช ทรงปักใจในคำทำนายนั้น แล้วทรงคิดหาทางป้องกันอารักขามิให้เจ้าชายได้พบความเป็นจริงจากโลกภายนอก

วันหนึ่งพระโพธิสัตว์มีพระประสงค์เสด็จประพาสอุทยาน ได้เสด็จไปโดยราชรถเทียมม้า ๒ คู่พร้อมกับสารถี ทรงได้พบเห็นสิ่งนิมิตภายในวันเดียวกัน ๔ อย่าง ซึ่งเทพยดาได้นิรมิตขึ้นเพื่อแจ้งสารให้ทรงเห็นนิมิตทั้ง ๔ คือ คนแก่ชรา คนเจ็บป่วย คนตาย และนักบวชนุ่งห่มผ้ากาสาวพัสตร์ ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่า บรรพชิต

ในการพบเห็นภาพคนแก่ คนเจ็บป่วย และคนตายนั้นทำให้เกิดความสะเทือนใจ ทรงเกิดความสังเวชและเศร้าหมอง ทรงยึดเอารูปนิมิตแห่งนักบวชว่าอาจเป็นหนทางไปสู่การค้นพบปัญญาที่นำมาแก้ไขความทุกขเวทนาแก่มวลมนุษย์

ในภาพ แสดงการได้พบเห็นนิมิต ๔ ในการเสด็จประพาสอุทยานหลวง โดยเทพยดานิรมิตขึ้นเพื่อให้พระโพธิสัตว์ทรงเกิดปัญญาเห็นอย่างลึกซึ้ง รูปบรรพชิตเป็นรูปสุดท้ายที่ทรงยึดถือเอาว่าเป็นรูปนิมิตที่น้อมอารมณ์ไปสู่ความสงบสุข เป็นหนทางหนึ่งของการค้นหาความจริงในทุกข์ที่มนุษย์ได้เผชิญอยู่

King Shuddhodhana had worried that his son would leave the palace to ordain because of he strongly believed in the prediction. He then shielded his son from all kinds of sufferings and protect him from the fact of outside world.

One day, Phra Bodhisatta wished to visit the garden. He went out by royal chariot and charioteer. He then within one day saw 4 visions as created by the holy, that were, the senile, the sick person, the decease and priest.

Seeing the senile, the sick person and the deceased caused him the great sorrow. He then realized that the priest was the image leading to the enlightenment which could be used to release the pain of human beings.

The picture illustrates 4 visions created by the holy to inspire Phra Bodhisatta to realize of the enlightenment. The last image of priest was representing the way to happiness, the way of fact embedded in pain and sorrow as facing by humans.

พระโพธิสัตว์ได้คำนิมิต "นิพพาน"

Lord Buddha Has a Sign to State of Complete Bliss

ครั้นเสด็จกลับจากอุทยานถึงพระราชวังหลวงแล้ว ตรัสสั่งให้สารถีนำพระราชรถกระทำประทักษิณเวียนรอบพระราชนิเวศน์ ๓ รอบ ขณะนั้นขัตติราชกัญญาชื่อ กีสาโคตมีขัตติยราชกุมารี ทรงยืนทอดพระเนตรขบวนเสด็จอยู่ที่พระบัญชร เห็นความสง่างามจึงได้กล่าวยกย่องว่า "ถ้าพระองค์เป็นพระราชบุตรของพระมารดา หรือเป็นพระราชบุตรของพระบิดา หรือเป็นพระภัสดาของพระนางใด ก็จะทำให้บุคคลเหล่านั้นดับเสียได้ซึ่งหฤทัยทุกข์" พระโพธิสัตว์ได้สดับเช่นนั้นจึงทรงจินตนาการว่า ราชนารีคนนี้กล่าวชมเราว่าจะดับหทัยทุกข์ของพระราชบิดา พระราชมารดา และสตรีผู้เป็นภรรยาได้ คงหมายถึงการดับไฟราคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะ ไฟทิฏฐิมานะเป็นแน่

เมื่อไฟเช่นนี้ดับสนิทแล้วจึงได้ชื่อว่า "ดับหทัยทุกข์" (ความดับทุกข์ตรงกับคำว่านิพพาน) จากนั้นมีพระดำริว่า จำเราจะต้องประพฤติแสวงหานิพพาน แล้วทรงเปลื้องสร้อยพระศอออกให้อำมาตย์นำไปถวายแก่พระนางกีสาโคตมี เป็นการสนองพระคุณที่ได้กล่าวคำชมให้ได้ "พระสติ"

ในภาพ พระโพธิสัตว์เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชนิเวศน์พร้อมหมู่อำมาตย์ ส่วนขัตติยนารีที่ประทับอยู่ช่องพระบัญชรคือ พระนางกีสาโคตมี ผู้กล่าวคำอุทานชมพระสิริโฉมของพระโพธิสัตว์

When the Prince returned to the Palace after his outing, he ordered his favorite charioteer walking round the palace as a while princess Gesakotaramee was seeing the procession by the window. She admired his majestic appearance and said "If he would be a son of Mother or Father or someone's husband, he would take them ended of suffering." As prince heard the admiration, he realized suddenly her spoken "the end" meant to end of all suffering.

As the suffering was ended, that seemed to attain enlightened. He has to found the way of suffering ended. Then he put off his necklace and gave her for reminding himself.

The picture indicated that Lord Buddha was on the way to his private park with his favorite charioteers, and princess Gesokotarame who admired his majestic appearance, was staying by the window.

พระโพธิสัตว์ทรงเบื่อหน่ายในกามคุณ ๕

Dejection of the Five Sensual Pleasures

เมื่อพระโพธิสัตว์เสด็จขึ้นสู่ปราสาทแล้ว ทรงเกิดความเศร้าจากสิ่งที่ได้พบเห็นนิมิต เสด็จเข้าที่บรรทมอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ขณะนั้นหมู่นางสนมที่มีหน้าที่ขับรำและดุริยดนตรีได้เจรจากันว่า เมื่อเราขับรำบำเรอพระองค์ก็บรรทมหลับแล้ว จะฟ้อนรำอีกให้ลำบากกายไยเล่า ปรึกษากันแล้วต่างก็ชวนกันเอนกายไสยาสน์หลับไปทั้งสิ้น เมื่อพระโพธิสัตว์ทรงตื่นจากพระบรรทม ก็ประทับและพิจารณาอาการวิปลาสของเหล่านางสนมที่นอนหลับใหล มีอาการอันน่ารังเกียจ เช่น นอนเกลือกกลิ้งมีน้ำลายไหล นอนกรนละเมอ ผ้าหลุดลุ่ยเห็นที่ลับ เมื่อทรงเห็นแล้วมีดำริว่า "แต่ก่อนห้องที่ประทับอันวิจิตรเลอเลิศนี้มีเหล่านางขัตติยาบริจาริกาที่เคยงดงามดุจนางเทพอัปสรบัดนี้เห็นวิปลาสไปดุจซากศพในป่าช้า" ครั้นแล้วมีพระทัยเบื่อหน่ายในเบญจกามคุณ และมีพระทัยโน้มน้อมไปในการบรรพชา ซึ่งวันนั้นเป็นวันเพ็ญ เดือน ๘ ขณะที่มีพระชนมายุได้ ๒๙ พรรษา

ในภาพ พระโพธิสัตว์ประทับอยู่บนบัลลังก์ เมื่อตื่นแล้วทรงเห็นสนมมีอาการน่ารังเกียจ ความสลดสังเวชก็เกิดขึ้น ทำให้การปลุกเร้าเกิดพุทธภาวะมากขึ้น แล้วทรงคิดหาหนทางพ้นทุกข์ ภาพนางสนม ๕ คน มีความหมายว่าเป็นกามคุณ ๕ อันเป็นกามฉันทะ ส่วนม้ากัณฐกะที่ยืนนั้นตื่นตัวอยู่ เป็นนิมิตว่าจะทรงได้คิดในการเสด็จลอบออกจากพระราชวังไปผนวช

After the Bodhisattva returned to the royal palace saddened by the visions that he had witnessed he drifted off to sleep for a short moment. The palace maidens, who were entrusted with the tasks of entertaining Prince Siddhattha with their pleasing dances, songs and music, discussed among themselves that since the Prince was asleep why they should keep up with their tasks. They finally decided to refrain from their tasks and sleep at their posts. Soon the Bodhisattva became awake, sat up and came to notice the abandoned postures of the sleeping maidens who drooled, snored, groaned, rolled about or sprawled with loosened attires. Having observed these unbecoming sights around him the Bodhisattva observed that, "This fabulous chamber was previously full of the most exquisitely beautiful women of angelic looks but they have now transformed into beings of repulsive appearances, not much different from corpses in the cemetery". The Bodhisattva was disillusioned with all of the five sensual pleasures and became attracted to the idea of following on a spiritual path. This happened on the full moon night of the eighth lunar month when the Bodhisattva was twenty-nine years old.

This picture depicts the Bodhisattva sitting on a throne after waking up from his sleep to find the palace maidens sleeping in unguarded and imprudent postures. He was troubled by these sights and became inclined toward the attainment of Buddhaship in order to escape from earthly sufferings. The five maidens shown in this picture symbolize the five sensual pleasures while the depicting of Kanthaka Horse in the standing, sitting, and attentive gestures represent the Bodhisattva's awakening to the idea of the great renunciation.

พระโพธิสัตว์ ทรงตัดสินพระทัยจะออกบวช

Lord Buddha Has Decided to Leave for Ordination

เมื่อพระโพธิสัตว์ได้ทรงพิจารณาในกามคุณ ๕ จนเกิดความเบื่อหน่ายคลายกำหนัดแล้ว ทรงดำริว่าจะเสด็จออกผนวชในคืนนี้ ทรงปรารถนาจักได้เห็นพระโอรสเป็นครั้งสุดท้าย ณ ห้องบรรทมแห่งพระมเหสี ทรงแง้มพระทวารประตู เสด็จยืนอยู่หน้าธรณีพระทวาร แล้วทอดพระเนตรเห็นพระมเหสีและพระโอรสราหุลซึ่งบรรทมหลับสนิทอยู่

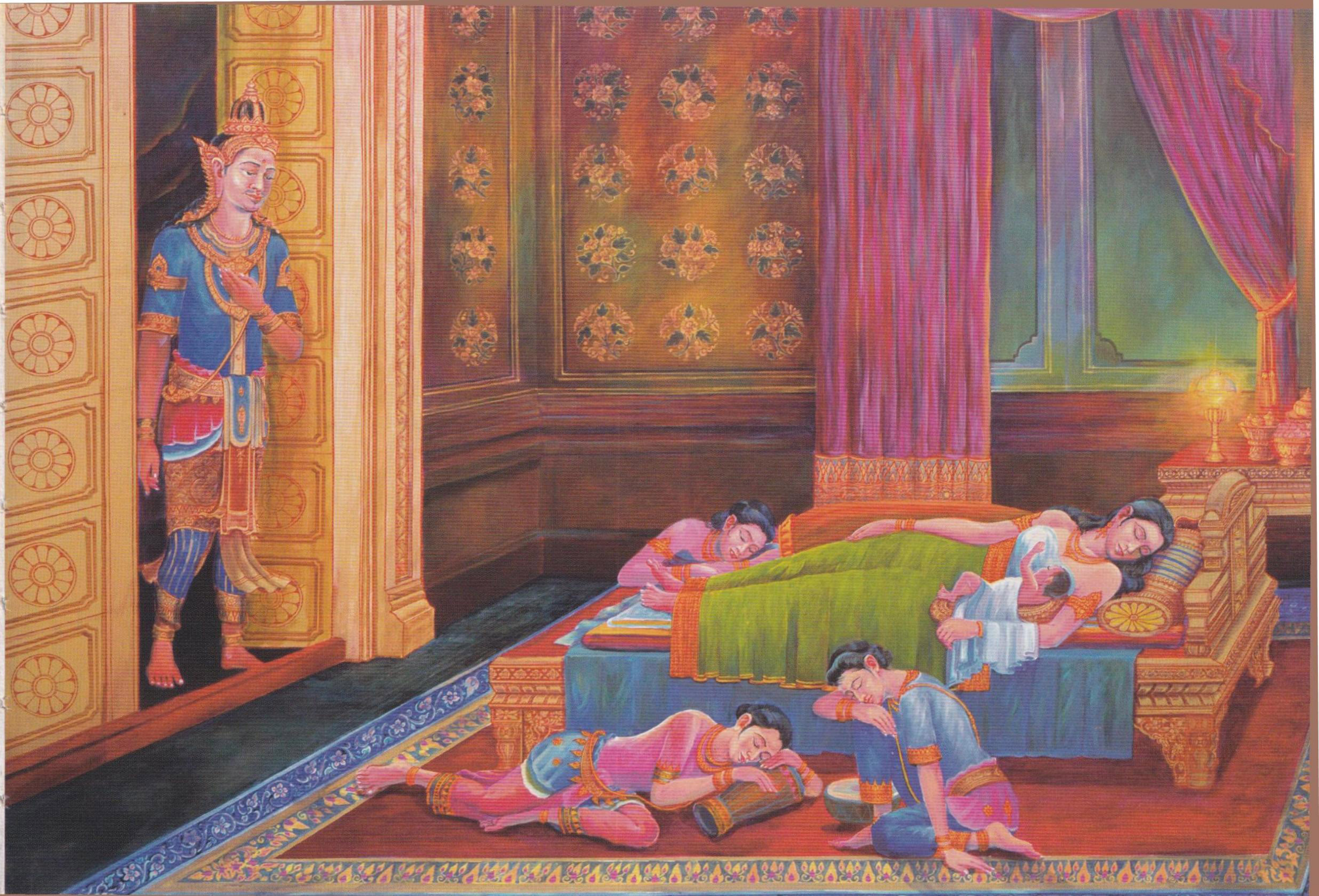
พระโพธิสัตว์ทรงเพ่งพิศพระโอรสด้วยเสน่หาและอาลัยรัก แล้วทรงดำริว่า "แม้หากเราจะยกพระหัตถ์พระชนนีอุ้มเอาพระโอรสไป พระนางก็จะตื่นฟื้นจากบรรทม อันตรายต่อการที่จะเสด็จออกผนวชก็จะพึงมี อย่าเลย ต่อเมื่อเราได้สำเร็จแก่การตรัสรู้แล้ว จึงจะกลับมาทัศนาพระพักตร์พระลูกแก้วเราต่อเมื่อภายหลัง"

ในภาพ พระโพธิสัตว์เสด็จยืนอยู่หน้าธรณีพระทวารประตูห้องพระบรรทมยโสธราพิมพา ทรงทัศนาพระโอรสอย่างเพ่งพินิศ แล้วได้ตัดสินพระทัยเสด็จออกผนวช โดยเวลานั้นเป็นเวลาเที่ยงคืนของวันเพ็ญ เดือน ๘ ขณะที่มีพระชนมายุ ๒๙ พรรษา

When Lord Buddha has considered for the five senses, he was boring and said "Tonight I decided to leave the palace and become an ascetic" but he wished to see his charming young wife and his lovable infant son "Rahula". He stood on the threshold and cast his dispassionate glance on his wife and child who were fast asleep.

He looked closely and missed his charming young wife and lovable infant son and said that "Although I carried my son, my wife would be awakened she could deter me from altering the decision, after attained Enlightenment I would return and preached them".

The picture indicated that Lord Buddha has stood on the threshold of his wife's chamber, he closely looked and missed. So he has decision for ordination on the full moon of the eighth as he was 29 years old.

เสด็จมหาภิเนษกรมณ์

The Great Renunciation

พระโพธิสัตว์สิทธัตถะทรงตัดสินพระทัยเด็ดเดี่ยวที่จะเสด็จออกบวชในเวลาเที่ยงคืนของวันเพ็ญ เดือน ๘ ด้วยม้าชื่อ "พญาม้ากัณฐกะ อัศวราช" และมหาดเล็กฉันนะผู้จัดม้าถวายติดตาม เสด็จจากพระราชวังไปทางประตูทิศตะวันออกมุ่งแคว้นมคธ พระยามารขัดขวางกล่าวห้าม แต่ไม่เป็นผล จึงได้ติดตามพระองค์ไปดุจเงา ขบวนเสด็จออกบวชมีความเป็นมหัศจรรย์ อลังการด้วยเหล่าเทวดาถือคบเพลิงแห่ห้อมล้อม ๒๔๐,๐๐๐ องค์ อีกพวกหนึ่งเชิญคบเพลิงที่ขอบจักรวาลนับไม่ถ้วน เทวดาพวกนาคและครุฑติดตามบูชาด้วยเครื่องหอม ดอกไม้ ธูปและจุณตลอดทั่วท้องฟ้า ทรงเสด็จโดยชั่วราตรีหนึ่ง สิ้นระยะทาง ๓๐ โยชน์ข้าม ๓ นครถึงฝั่งแม่น้ำอโนมา ตรัสว่าชื่อแม่น้ำอโนมาเป็นมงคลนามนิมิตแปลว่าไม่ต่ำทราม คือเยี่ยมยอด เลิศเลอ

ในภาพ เป็นขบวนออกบวชของพระโพธิสัตว์สิทธัตถะ พระองค์เสด็จประทับหลังพญาม้ากัณฐกะเหาะไปทางอากาศ เป็นอภินิหาร มีความหมายว่าทรงข้ามโอฆสงสาร หรือการข้ามสังสารวัฏ ประมุขเทพอันมีพระอินทร์ถวายการถือฉัตรกั้น และท้าวมหาพรหมชื่อฆฏิการพรหมทรงถือเครื่องอัฐบริขารเหาะเสด็จไปเบื้องหน้า ที่มุมบนของภาพมีพระยามาร ชื่อสวัสสวดีมารคอยติดตามขัดขวางด้วย

Siddhattha Bodhisattva decided to renounce the lay life at midnight on the full moon of the eighth lunar month. He left the royal palace on the back of his horse, "Kanthaka Uawaraja", in the company of Channa, the royal page. They left the city through the eastern gate and travelled in the direction of Magadha State. Mara, the Evil one, appeared to avert the Prince from going forth. Having failed in this mission, Mara shadowed him wherever he went. The Bodhisattva was preceded by an impressive procession of sixty thousands torch-bearing deities and infinite numbers of similar torch-being deities at the edges of the universe. Large assembly of Naga and Karuda deities filled up the entire sky bringing with them offerings of fragrances, flowers, incenses and junna. Travelling throughout the night the Bodhisattva passed through three cities and covered a total distance of 30 yots until he reached the bank of Anoma River. Here he observed that the name Anoma, which literally meant sublimity or perfection, was an auspicious and prophetic name.

This picture depicts the renunciation procession of Siddhattha Bodhisattva on his quest to enter the monkhood. The Bodhisattva is seen seated on the back of Kanthaka Horse flying through the sky; a miraculous event signifying the crossing of the Samsara or cycle of sufferings that confronted all men. In the procession are a number of the higher gods such as Indra who is holding over the Bodhisattva a white umbrella and a Maha-Brahma deity by the name of Khatikarabrahma who is seen flying ahead of the Bodhisattva carrying ascetic requisites. On an upper corner of the picture is a Mara King by the name of Sawassawati Mara who followed the procession to avert Bodhisattva's great renunciation.

ตัดพระเมาลีอธิษฐานเพศเป็นนักบวช

The Prince Cut Off His Hair and Vowed to Be an Ascetic

พระโพธิสัตว์เสด็จออกพระนครด้วยม้ากัณฐกะและอำมาตย์ฉันนะ เพียงชั่วราตรีก็เสด็จข้ามมา ๓ ราชจักร สิ้นหนทาง ๓๐ โยชน์ ถึงริมฝั่งแม่น้ำอโนมา ตรัสว่าเป็นชื่ออันเป็นมงคลนิมิตกับกิจที่ออกบรรพชา พระโพธิสัตว์เสด็จลงจากหลังม้า ทรงยืนอยู่บนเนินทราย มอบเครื่องอาภรณ์และพญาม้ากัณฐกะให้อำมาตย์ ทรงดำริว่า "เกศานี้ไม่ควรแก่การสมณะ ผู้ที่จะตัดเกศาพระโพธิสัตว์ก็หามีไม่ จึงควรจะตัดเสียเอง" ทรงจับพระขรรค์ด้วยพระหัตถ์ขวาและจับจุกพระเกศาเหลือยาวประมาณ ๒ องคุลีเวียนทางขวาแนบชิดพระเศียร ทรงโยนจุกพระเกศาขึ้นไปบนอากาศพร้อมอธิษฐาน "หากเราได้เป็นพระพุทธเจ้า ขอให้จุกพระเกศาประดิษฐานอยู่กลางอากาศเถิด" ท้าวสักกะเทวราชทรงรับไว้ด้วยผอบแก้วและนำไปประดิษฐานอยู่ใน "พระเจดีย์จุฬามณี" และมหาพรหมนามว่า "ฆฏิการะ" ได้นำเอาผ้าทรงไปประดิษฐานไว้ที่ทุสสเจดีย์ในเทวโลกภพพรหมเมื่อทรงสำเร็จเป็นเพศบรรพชิตแล้ว ตรัสสั่งให้ฉันนะผู้ติดตามพร้อมม้ากัณฐกะกลับไปแจ้งข่าวการเสด็จออกบวชแก่พระราชบิดา

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงกระโดดขึ้นประทับบนเนินทรายอธิษฐาน เพศเป็นนักบวชโดยตัดพระเมาลี แล้วตรัสสั่งให้นายฉันนะนำเครื่องทรงบางส่วนพร้อมม้ากัณฐกะกลับไปยังพระนคร พระอินทร์และพราหมณ์เสด็จมารับมวยพระเกศาและผ้าทรงไปประดิษฐานยังเทวโลก

Lord Buddha decided to leave the palace by going out at midnight on his horse Kanthaka with his favorite charioteer "Channa" for a distance 30 leagues and journeyed by 3 kingdoms, arriving at "Anoma" river. Its name was auspicious. He rode down standing on a heap of sand, and gave his royal clothes and horse Kanthaka to Channa to take them back to the palace together with a farewell message to his father and relatives. He purposed to cut his hair off as the thought that it was not suitable to ordain. Then he himself took his bun 3 knuckles circling and on his right hand, he cut it and threw away into the sky and vowed as if he would become an omniscience one, his bun has been placed in the air. King Sakala Devasraj kept into casket containing in pagoda (Chedi) called "Chulamanee Chedi" and King Mahabhrom named "Katilkala" took his clothes placed in pagoda (Chedi) called "Tussa Chedi" in the world of death personified.

The picture indicated that Lord Buddha rode down being on the heap of sand vowed to be an ascetic and cut his hair off, instructed Channa to take his clothes, horse Kanthaka and farewell message to his father and relatives. The picture also indicated Phra Indra and Brahmin went to keep his bun and clothes placed in heaven.

ทรงบิณฑบาตครั้งแรก

Lord Buddha Has the First Meal After Leaving Ordination

เมื่อพระโพธิสัตว์ออกบวช เสด็จประทับ ณ ป่ามะม่วงชื่อ "อนุปิยะ" ตลอด ๗ วัน แล้วเสด็จดำเนินตลอด ๓๐ โยชน์ภายในวันเดียว ก็ถึงกรุงราชคฤห์ เสด็จเข้าไปบิณฑบาตพระเจ้าพิมพิสาร เมื่อบิณฑบาตแล้วจึงเสด็จออกจากพระนคร ประทับใต้ร่มเงาของภูเขาปัณฑวะ หันพระพักตร์ไปทางตะวันออก เริ่มเสวยพระกระยาหารก็มีอาการผะอืดผะอมจะอาเจียน จึงทรงกล่าวเตือนตัวเอง "สิทธัตถะ ท่านเกิดในตระกูลที่มีข้าวน้ำมาก หาง่าย และมีรสยอดเยี่ยม แต่เมื่อท่านได้เห็นบรรพชิต จึงคิดอยากบวช อยากบิณฑบาตบ้าง บัดนี้เมื่อออกบวชบิณฑบาตแล้ว ท่านจะทำอะไรกับอาหารเหล่านี้" เมื่อทรงกล่าวเตือนตนเช่นนี้ก็เสวยพระกระยาหาร พวกราชบุรุษเห็นก็กลับไปกราบทูลพระเจ้าพิมพิสาร พระองค์ทรงเลื่อมใสจึงมอบความเป็นใหญ่ให้พระโพธิสัตว์ทรงปฏิเสธ พระราชาตรัสทูลเชิญว่า เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าแล้วให้เสด็จแคว้นมคธเป็นลำดับแรก พระโพธิสัตว์รับคำ "สาธุ"

ในภาพ แสดงถึงการฉันข้าวในบาตรครั้งแรกของพระโพธิสัตว์ ในอาหารปนเปคลุกเคล้ากันเป็นอาหารชาวบ้าน ซึ่งทรงเตือนสติตนเองว่า การที่ภิกษุบิณฑบาตได้อาหารก็เพื่อให้มีชีวิตอยู่ การค้นพบคือการตรัสรู้ยิ่งในความจริงนั้นสำคัญยิ่งกว่า จึงควรรักษาชีวิตไว้และยินดีในการที่จะฉันอาหารนั้น

Lord Buddha was in Mango Forest "Anupiya" all 7 days and 30 leagues for his journey until reached to Ratchakruek, he went to beg King Bhimisara, after he had finished, he left out, staying under the shade of the mountain "Pandhawa", turned his face toward the east, beginning have his first meal, suddenly he felt to vomit. He himself reminded he was used to have had his fill of wealthy life until on his visiting, he saw a monk and would like to be that, and would like to beg for a meal but now you were only a priest and what should you do for this meal". He reminded himself and began having food. The King Bhimisara's officers had seen that they went back to the king. As the king knew and accepted for his practice and he denied becoming an enlightened. King said that when he attained to enlightenment to become Lord Buddha please came back here.

The picture indicated that Lord Buddha has fist meal in a bowl which mixed each food together, he reminded, was not a prince, food could be have only for a living. Searing the way to end of suffering which was more important.

ศึกษาธรรมลัทธิในสำนักอาฬารกาลามดาบส และอุททกรามบุตรดาบส

The Great Man Takes First Lesson from Alara Tabasa of Kalama Family and Udaka Tabasa of Rama Family

พระโพธิสัตว์ได้เสด็จเข้าไปยังสำนักของ "ท่านอาฬารกาลามดาบส" ทรงศึกษาจนจบเวลาไม่นานนัก และเอ่ยถามอาจารย์ว่ามีวิชาอะไรที่จะต้องเรียนอีก ซึ่งอาจารย์ก็บอกว่าไม่มีอะไรจะสอน จึงได้อำลาอาจารย์อาฬารกาลามดาบสออกเดินทางสู่สำนัก "อุททกรามบุตรดาบส" เพื่อศึกษาเพิ่มเติม และได้ถามว่ามีธรรมวิเศษกว่านี้อีกหรือไม่ ซึ่งอาจารย์ก็ตอบว่าไม่มี และยกย่องให้เป็นอาจารย์เสมอตน

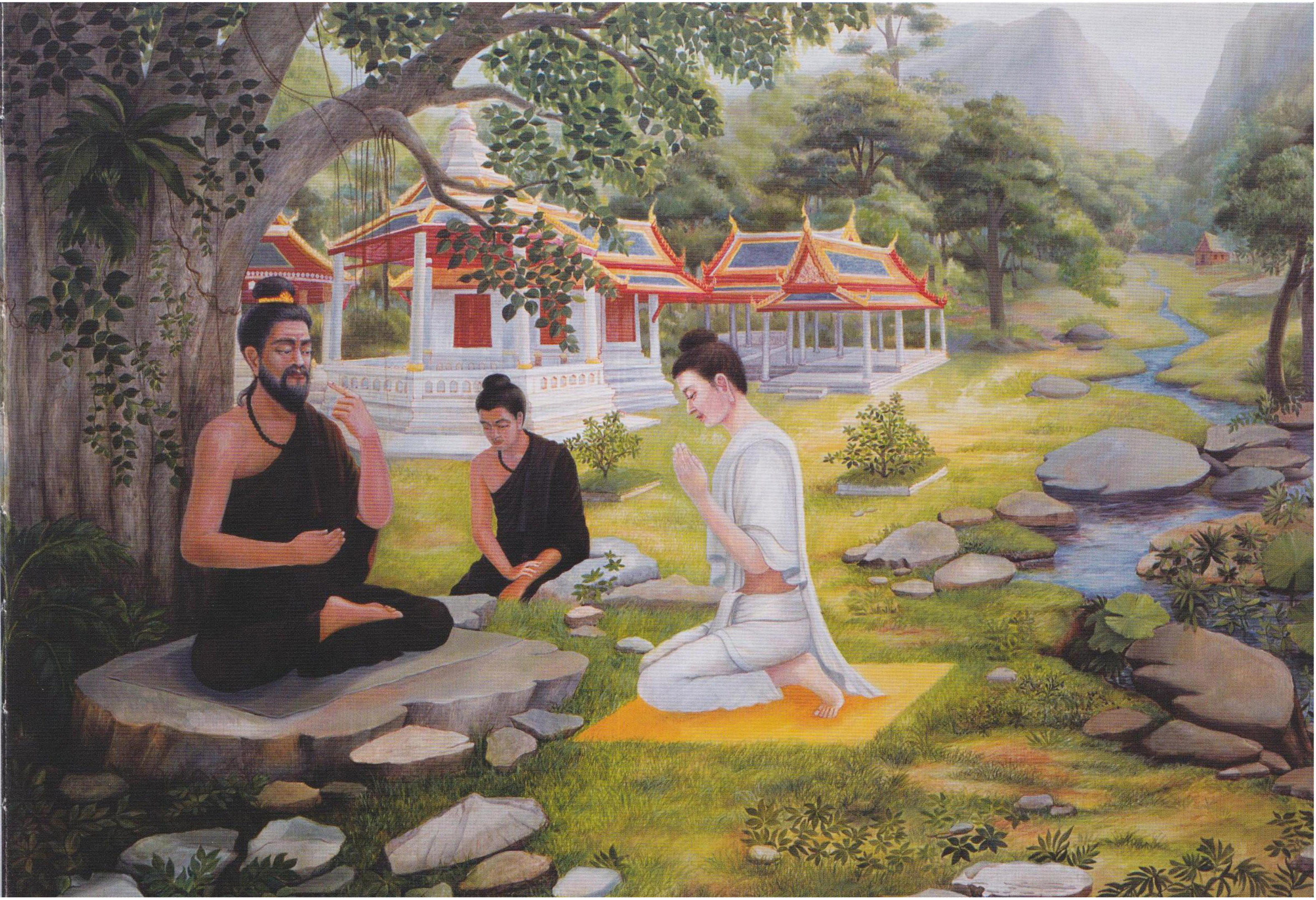
พระโพธิสัตว์ทรงศึกษาจากสำนักของอาฬารกาลามดาบสและอุททกรามบุตรดาบส ทำให้เกิดสมาบัติ แต่ยังไม่พอเพียง ทรงดำริว่า "นี้มิใช่ทางที่จะตรัสรู้" จึงเสด็จมุ่งหน้าสู่ตำบลอุรุเวลา

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงเลือกเข้าศึกษาในสำนักครูที่มีชื่อเสียงในราชคฤห์ เพื่อศึกษาธรรมลัทธิสำหรับเป็นอุบายธรรม ทรงเข้าศึกษาในสำนักอาฬารกาลามดาบสเป็นสำนักแรก ซึ่งเน้นการปฏิบัติทางบำเพ็ญจิตโดยเจริญสมาธิเกิดฌาน และได้ฌานสมาบัติ ๗ แล้วทรงศึกษาต่อในสำนักอุททกรามบุตรสำเร็จฌานสมาบัติ ๘ ทรงศึกษาปฏิบัติได้เทียบเท่าครู แต่ทรงเห็นว่าน่าจะมีหนทางในวิธีปฏิบัติให้บรรลุได้ยิ่งกว่า จึงเสด็จไปบำเพ็ญตบะด้วยตนเองตามลำพัง

Phra Siddharatha went to Alara Tabasa's place. He took a lesson for a short time. Then he asked the instructors for continuing the lesson, they replied there weren't any lesson here, he has a journey again going toward "Uddaka's place" until his teachers could teach him no more, and praised him to be an instructor, thus he decided to leave them.

Lord Buddha has studied under Ascetic Alara and Uddaka, but still he acquired no wisdom that what he had attained did not lead him away from human suffering, then he has gone to Tambon Uruwera.

The picture indicated that Lord Buddha attained a stage of mental concentration and entered the realm of neither perception nor non-perception, which is the highest attainment know to Uddaka Ramputta. However he realized that what he had attained did not lead him away from human suffering. Consequently, he took leave of his teachers and continued his search by himself.

บำเพ็ญอย่างอุกฤษฏ์

To Practice Self-mortification

พระโพธิสัตว์เสด็จดำเนินยังแขวงราชคฤห์ ทรงพอพระทัยในความรื่นรมย์ จึงประทับแล้วทรงตั้งมหาปณิธาน ในครั้งนั้นได้มีปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ ปฏิบัติการทำวัตรปฏิบัติด้วยคิดว่าพระองค์จักเป็นพระพุทธเจ้าบัดนี้แน่ แม้พระโพธิสัตว์ก็ทรงดำริว่า “เราจะทำทุกรกิริยาให้ถึงที่สุด”

ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยาโดยวิธีลดอาหารลง เสวยลูกไม้ใบไม้บ้างลดลงเรื่อยๆ จนเหลือข้าว ๑ เมล็ด ครึ่งเมล็ด เท่าเมล็ดผักกาด และเลิกเสวยข้าว พระวรกายซูบผอมจนมองเห็นแต่โครงกระดูก พระเกศาและเส้นพระโลมาขาดอาหารหล่อเลี้ยง เพียงยกพระหัตถ์ขึ้นลูบก็หลุดร่วงพระกำลังถดถอย จนบางครั้งล้มลงสิ้นสติขณะบำเพ็ญเพียร ทำให้ปวดพระเศียรและเสียดท้อง ทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง พระโพธิสัตว์ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยาอย่างหนักหน่วงเป็นเวลา ๖ ปี ยังไม่พบวิธีตรัสรู้ จึงทรงใช้พระสติปัญญาพิจารณาจนเข้าพระทัยได้ว่า การบำรุงร่างกายให้แข็งแรงแล้วบำเพ็ญเพียรทางจิตจะเป็นหนทางให้ได้บรรลุแน่

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงกระทำความเพียรอุกฤษฏ์จนพระวรกายเหี่ยวแห้ง มีหนังติดกระดูก ลักษณะมหาปุริสลักษณะหายไป หมู่ปัญจวัคคีย์ที่คอยเฝ้าปรนนิบัติอยู่เชื่อว่าพระองค์จะทรงบรรลุ ในที่สุดทรงค้นพบว่าวิธีปฏิบัตินี้เป็นทางสุดโต่ง ทำให้ตนเองลำบาก ไม่ใช่หนทางพ้นทุกข์ ทรงพบว่าควรปฏิบัติเป็นทางสายกลาง คือไม่ตกไปทางใดทางหนึ่ง

Lord Buddha has gone to the ancient city of Rajgarh, he satisfied for the peaceful place and stopped his journey and made a wish. In that time there were five ascetics (Pancavaggi), practicing and were attended. For the reason, they assured this practice was the way that could lead to Enlightenment. And he also said “I wished to practice self-mortification at most”.

To begin with, he partook of less and less food until none was taken at all. His body was emaciated and his hair has dropped when he touched, sometimes during the practice he was a stroke. He became exceedingly weak. He had done these for 6 years but not accomplished so he realized and began to have meal and maintained the body too strong could make the practice accomplished.

The picture indicated that Lord Buddha was self-mortification until he was reduced to a skeleton. All the while, he was attended to by five ascetics. He realized then that he should not go to extremes in torturing the body by starvation and that he should adopt the golden mean or the happy medium or the middle path by avoiding extremes. Then he began to eat food in moderation. He gave up the earlier extreme practices and took to the middle path.

นิมิตทางสายกลาง

A Sign of Middle Path

พระโพธิสัตว์ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยาอย่างหนักหน่วง จนพระวรกายผ่ายผอมหมดกำลัง ในครั้งนั้นพระอินทร์จึงทรงพิณทิพย์ เสด็จลงมาดีดถวายแก่พระโพธิสัตว์ "สายหนึ่งขึ้นสายตึงนัก เมื่อดีดก็ขาด สายหนึ่งขึ้นสายหย่อนยาน เมื่อดีดก็ไม่มีเสียง อีกสายหนึ่งขึ้นสายตึงพอดี เมื่อดีดก็บังเกิดเสียงดังไพเราะ" พระโพธิสัตว์จึงได้พิจารณาทราบว่า "ทางสายกลางคือมัชฌิมาปฏิปทาเป็นทางไปสู่พระโพธิญาณ" จึงทรงละเสียจากการบำเพ็ญทุกรกิริยา เสด็จเข้าบิณฑบาต และเสวยพระกระยาหาร จนพระวรกายกลับคืนสู่มหาบุริสลักษณะ ๓๒ ประการ มีผิวพรรณผุดผ่องประดุจสีทอง ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ เห็นพระโพธิสัตว์ทรงละจากการบำเพ็ญอันหนักก็พากันทอดทิ้ง ถือบาตรและจีวรเดินทาง ๑๘ โยชน์ไปสู่ ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวันแขวงเมืองพาราณสี

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงไสยาสน์ เป็นนิมิตว่าหากจะทรงปฏิบัติเคร่งอย่างอุกฤตก็จะทรงสิ้นชีวิตไปอย่างสูญเปล่า ทรงได้ปัญญาจากนิมิตทางสายกลางโดยพระอินทราธิราชเจ้าทรงดีดพิณเป็นนัยว่า ความไม่หย่อนไม่ตึงในการปฏิบัติ โดยอบรมกายอินทรีย์และการบำเพ็ญจิตนั้นต้องสมดุล และเมื่ออินทรีย์แก่กล้าแล้วเจริญวิปัสสนาจึงจะนำไปสู่การตรัสรู้

Lord Buddha was practicing self-mortification to the point of near death, Pra Indra (Sakka) came down from his heavenly abode to appear before Lord Buddha with a three-stringed pin. Thus, he began to perform on the musical instrument. When he plucked the first string which was too loose, it made a sound which was almost inaudible. The second on snapped at the touch because it was stretched to tightly. However, the third string produced a beautiful melodious sound. Lord Buddha understood at once that to attain Enlightenment, he must abide by the Middle Path. He then abandoned the self-mortification method and started to partake of food once again and slowly regained his strength. The attending ascetics lost hope for him and deserted him.

The picture indicated that Lord Buddha was sleeping as reclining and to sign that if he was still practicing self-mortification, it's too lost and led him to the point of near death, and the Enlightenment was significant acting by Pra Indra who played the pin, meaning that no pluck, no stretch, he had to abide by Middle Path, leading you to be enlightened.

สุบินนิมิต ๕ ประการ

The Five Great Visions

ขณะที่พระโพธิสัตว์สิทธัตถะทรงบำเพ็ญเพียรและปฏิบัติทางสายกลางที่ตำบลคยา แขวงราชคฤห์นั้น คืนหนึ่งขณะทรงไสยาสน์ได้มีพระสุบินนิมิต ๕ ประการว่า

๑. พระองค์ได้บรรทมหลับ พระหัตถ์ทั้ง ๒ ข้างจดมหาสมุทรทั้งทิศเหนือและใต้

๒. พระองค์ได้เห็นต้นไม้ขึ้นที่กลางสะดือ

๓. พระองค์ทรงเห็นหนอนหัวดำตัวขาว พากันมาไต่ตอมชอนไชที่หน้าแข้งและเท้าของพระองค์

๔. พระองค์ทรงเห็นนกสีต่างๆ กัน ต่างบินเข้ามารุมล้อมเท้าของพระองค์ และกลายเป็นสีขาวไปหมด

๕. พระองค์ทรงเห็นภาพของพระองค์เองได้เดินลุยไปในกองอุจจาระเป็นภูเขาใหญ่ แต่อุจจาระก็ไม่ได้ติดเท้าของพระองค์แม้แต่น้อย

ครั้นทรงตื่นพระองค์ถึงทราบว่าจะได้ตรัสรู้โปรดหมู่สัตว์ พระศาสนาตั้งหมั่นเจริญอยู่ในหมู่ชนชั้นวรรณะทั้งหลาย พระสาวกจะได้เข้าถึงมรรค ผล นิพพาน รุ่งขึ้นพระองค์จะต้องเสด็จไปรับข้าวมธุปายาสจากนางสุชาดา เมื่อฉันแล้วจะได้บำเพ็ญสมาธิวิปัสสนาเพื่อตรัสรู้

ในภาพ เป็นนิมิตฝัน ๕ ประการที่พระโพธิสัตว์ได้เกิดนิมิตขึ้นคืนก่อนจะได้ตรัสรู้เกิดขึ้นในสมัยพระพุทธเจ้า และทรงตั้งศาสนาขึ้น

One night when Siddhattha Bodhisattva was arduously perfecting his mind and followed the middle path at the town of Khaya in Rajagaha State, he had a dream in which the five great visions appeared to him.

1. He was sleeping with both hands stretching out to cover all oceans to the north and the south.
2. He perceived a tree growing from the middle of his navel.
3. He observed worms of black heads and white bodies swarming and boring into his shins and feet.
4. He observed birds of various colors flying around his feet before all their feathers turned white.
5. He saw himself wading through a gigantic pile of feces but none of the filth dirtied his feet.

Upon waking up the Bodhisattva apprehend the meaning of these visions as indications of his attaining an enlightenment and establishing of a new religious faith to be adopted by people of all castes. His disciples would understand the essence of his teachings and would be able to achieve Nirvana. The next day the Bodhisattva would go to receive the alms of rich milk-rice (mudhupayasa) from a wealthy woman, Sujata. After partaking the special alms the Bodhisattva would embark on a mediation session that would lead him on the path to enlightenment.

This picture depicts a dream in which five great visions appeared to the Bodhisattva on the night before his attaining enlightenment to foretell the enlightenment and the founding of Buddhism.

พระโพธิสัตว์ทรงรับการถวายข้าวมธุปายาสจากนางสุชาดา

Sujata Offers the Porridge to Lord Buddha

นางสุชาดาที่อยู่ ณ ตำบลคยา แขวงราชคฤห์ ได้ตั้งความปรารถนาไว้กับรุกขเทวดาที่ต้นไทรว่า ถ้าได้แต่งงานกับชายที่มีตระกูลเสมอกันและได้บุตรชายคนแรกแล้วไซร้ จักทำพลีกรรมบริจาคทรัพย์ ๑ แสน ครั้นเมื่อความปรารถนาสำเร็จ นางสุชาดาและนางทาสีปุณณา ได้จัดเตรียมข้าวอันปรุงรสอย่างประณีต แล้วได้ใส่ข้าวมธุปายาสบรรจุลงในถาดทองมีฝาครอบราคา ๑ แสน พร้อมน้ำเต้าทองคำบรรจุน้ำอบไว้ด้วยดอกไม้หอมไปยังโคนไม้ไทร ได้แลเห็นพระโพธิสัตว์มีพระรัศมีสว่างไสวเป็นสีทอง จึงรีบนำข้าวและน้ำเต้าทองคำเข้าไปถวาย พระโพธิสัตว์ทรงยื่นพระหัตถ์ขวาไปรับน้ำแต่นางสุชาดาได้ถวายข้าวและถาดทองลงบนพระหัตถ์แล้วกล่าวถวายบริจาค เมื่อทรงรับข้าวมธุปายาสแล้วเสด็จลงสรงน้ำที่ท่าสุปติฏฐิตะ แม่น้ำเนรัญชรา จากนั้นเสด็จขึ้นท่า ประทับแล้วเสวยข้าว โดยปั้นเป็นคำเท่าเม็ดลูกตาลได้ ๔๙ คำ ซึ่งเมื่อได้เสวยแล้วจะไม่ทรงรับอาหารใดๆ ไปอีก ๔๙ วัน

ในภาพ พระโพธิสัตว์ประทับใต้โคนไม้ไทร ทรงรับข้าวมธุปายาสจากนางสุชาดา ซึ่งนางได้ถวายไปพร้อมถาดทอง ส่วนสาวใช้ที่ชื่อปุณณาซึ่งนั่งอยู่ข้างหลัง เมื่อนางสุชาดาได้ทำพลีกรรมเสร็จแล้ว นางยกย่องแต่งตั้งให้เป็นน้องสาว

Sujata was at tambon Kaya, made a vow to a tree devate that if she married with a man who was wealthy like her and her first born was a son, she would prepare the assets amount one thousand. Then here wishes were completed, so she and Tasri Panna, her servant have prepared aromatic modhupayasa putting in a golden bowl covering the lid containing aromatic flower to the tree devate. As she came to the bank of Neranjara River, she saw Lord Buddha sitting under a banyan tree and mistaking him as a devata, she offered him the food. Then Lord Buddha has taken food, he went to the Neranjara River's edge for taking a baht and before having food he made them into 49 smaller pieces as a seed. He has never eaten anything for 49 days, after finished the meal.

The picture indicated that Lord Buddha was sitting at the bank of banyan tree getting aromatic madhupayasa that offering by Sujata and her servant, after her wishes were accomplished she would accept Tasri her servant to be her sister.

ทรงอธิษฐานเสี่ยงทายการตรัสรู้

Lord Buddha Consults the Oracle to Become Enlightened

เมื่อเสวยข้าวมธุปายาสเสร็จแล้ว ทรงนำถาดทองคำไปยังแม่น้ำเนรัญชรา พร้อมกับตั้งสัจจอธิษฐานว่า "ถ้าข้าพเจ้าจักสามารถได้เป็นพระพุทธเจ้าในวันนี้แล้วไซร้ ขอให้ถาดทองของข้าพเจ้านี้ทวนกระแสน้ำขึ้นไป ถ้าจักมิสามารถได้เป็นพระพุทธเจ้าไซร้ ขอให้ถาดนั้นจงตามกระแสน้ำลงไป" แล้วทรงร่อนถาดทองไป ปรากฏว่าถาดทองแล่นทวนกระแสน้ำไปเหมือนม้ามีฝีเท้าเร็ว และจมลง ณ ที่น้ำวน ถาดทองนั้นตกลงไปยังภพพญานาค ซ้อนกับถาดทองของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ที่อธิษฐานไว้ ๓ ใบ

ในภาพ พระโพธิสัตว์เสด็จไปยังริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา เพื่ออธิษฐานเสี่ยงทายการตรัสรู้โดยลอยถาดทองคำ ถาดทองนั้นแล่นทวนกระแสเป็นนิมิตความหมายว่า พระองค์ประสงค์จะได้ความรู้ยิ่งที่เรียกว่า "ได้ตรัสรู้" เพื่อนำไปแก้ปัญหาความพ้นทุกข์ คือการข้ามพ้นไปจากการเวียนเกิดเวียนตาย (นิพพาน)

As Lord Buddha had eaten the food offering by Sujata, he walked down to the river's edge and brought the golden bowl with him. There he tried his fortune consulting the oracle, if he were become enlightened the golden bowl should float upstream, even though, he wasn't the golden bowl should float downstream. And then, while he was.

ทรงรับการถวายหญ้ากุสะ ๘ กำจากโสตถิยพราหมณ์

To Accept Sotthiya Given Eight Bundles of Grass

หลังจากได้ทรงอธิษฐานลอยถาดแล้ว ในเวลากลางวันทรงพักผ่อน ณ ป่าไม้รังที่มีดอกบานสะพรั่ง ครั้นในเวลายามเย็นทรงบ่ายพระพักตร์ไปสู่ต้นไม้โพธิ ระหว่างนั้นทรงพบกับโสตถิยพราหมณ์แบกหญ้าสวนทางมา โสตถิยพราหมณ์รู้อาการของพระโพธิสัตว์ จึงถวายหญ้ากุสะ ๘ กำแก่พระองค์ เมื่อทรงรับหญ้า ๘ กำแล้วเสด็จดำเนินไปสู่ร่มโพธิพฤกษ์ ทรงกระทำประทักษิณเวียนรอบโพธิพฤกษ์ แล้วเลือกทิศอันเป็นสถานที่ประทับเพื่อบำเพ็ญสมาธิ ทรงเลือกทิศตะวันออก โดยหันพระปฤษฎางค์ (หลัง) ไปทางลำต้นไม้โพธิ บิดพระพักตร์ไปทางตะวันออก อธิษฐานบัลลังก์ โดยทรงจับหญ้าทางยอดหญ้าแล้วกวัดแกว่ง ทันใดนั้นเกิดรัตนบัลลังก์ขึ้น

ในภาพ พระโพธิสัตว์ทรงรับหญ้ากุสะ ๘ กำ (ฟ่อน) จากโสตถิยพราหมณ์ และนำไปอธิษฐานเป็นรัตนบัลลังก์ยังทิศตะวันออกของโคนไม้มหาโพธิพฤกษ์

After he had floated the bowl into the river, during a day he took a rest in the forest as a while the flowers have been sprung out. Nearly evening, he turned his face toward Bodhi tree, there was a Bharmins named "Sotthiya", he gave Lord Buddha eight bundles of grass and arranged it serve as his seat.

The picture indicated that he received eight bundles of grass from Sotthiya and arranged it to serve as his seat at the bank of Bodhi tree.

ทรงผจญมารและพิชิตมาร

Lord Buddha Struggles Against Mara

เมื่อทรงอธิษฐานได้รัตนบังลังก์ ณ โคนร่มมหาโพธิพฤกษ์แล้ว ทรงตั้งสัจจอธิษฐานอีกว่า "หนัง เอ็น และกระดูกจงเหลืออยู่ แม้ว่าเลือดเนื้อทั้งหมดในร่างกายนี้จะแห้งเหือดไปก็ตาม ข้าพเจ้ามิได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ ณ ที่ตรงนี้แล้ว จักไม่ทำลายบัลลังก์นี้" แล้วประทับขัดสมาธิมีพระทัยแน่วแน่ มีสมาธิตั้งมั่นประทับอยู่ ณ ที่นั้น

พระยาสวัสสวดีมารทราบว่าพระโพธิสัตว์จะตรัสรู้จึงได้ทำการขัดขวาง โดยใช้อิทธิฤทธิ์นานาประการมุ่งขัดขวางพระโพธิสัตว์มิให้ได้ตรัสรู้ ในช่วงสุดท้ายของการต่อสู้เป็นเวลาพลบค่ำ พญามารขู่กรรโชกให้เสด็จลุกขึ้นจากรัตนบัลลังก์ ซึ่งมารอ้างว่าเกิดจากบารมีตน และถามว่ามีหลักฐานใดที่แสดงว่าได้บำเพ็ญบารมีจนเกิดรัตนบัลลังก์ พระโพธิสัตว์จึงทรงเหยียดพระหัตถ์ขวาชี้ลงไปในพื้นพสุธา เอาพระธรณีเป็นพยาน นางพระธรณีสุนทรีย์ได้ปรากฏกายบิดมวยผมให้เกิดน้ำท่วมใหญ่ไหลหลากพัดพากองทัพและหมู่มารกระจัดกระจายสูญหายไปสิ้น

ในภาพ พระโพธิสัตว์ประทับ ณ รัตนบัลลังก์ใต้ร่มมหาโพธิพฤกษ์ ทรงอ้างถึงทศบารมีที่กระทำมานับไม่ถ้วน พระแม่ธรณีสุนทรีย์ทรงบีบมวยผม ปรากฏน้ำไหลออกมาท่วมหมู่มารให้พ่ายแพ้ ส่วนพญามารมีจิตโกรธเป็นสีแดง แต่ด้วยพระโพธิสัตว์ทรงพระปัญญาและทศบารมี จึงทำให้มารนั้นแพ้พ่ายไปในที่สุด

Lord Buddha had a great throne at blank of Bodhi tree and vowed "If my body has only skinny bones, dried blood, so I wasn't become enlightened, I wouldn't break the throne" Then he attained Enlightenment there.

While Phra Siddhartha was meditating under the Bodhi tree, the all-powerful Mara began to notice that he was slipping way from his domination, so he attacked him with his army with the intention of diverting Phra Siddhatha from his purpose. The battle against Mara could possibly be explained simply the Phra Siddhartha was overcoming his own desires. Henceforth, Phra Siddhartha pointed his finger to the earth and said "This was my reference", so the Mother Earth appeared and her supernatural powers, the Mother Earth wrung out her hair, loosening a great flood which brought the army of Mara to naught.

In the picture indicated that the Lord Buddha sat on the great throne under Bodhi tree, he gathered up all of 10 virtues then the Mother Earth wrung out her hair loosening a great flood which brought the army of Mara to naught.

ทรงตรัสรู้เป็นพระอนุตรสัมมาสัมพุทธเจ้า

To Become Enlightened to Be Lord Buddha

เมื่อพระโพธิสัตว์ทรงชนะมารแล้วก็ทรงบำเพ็ญเพียรเจริญวิปัสสนาญาณได้บรรลุมรรค ผล ตามลำดับขั้น ครั้นรุ่งเช้าทรงได้ตรัสรู้ในอริยสัจจ์ ๔ มรรค ๘ รู้แจ้งในญาณทัศนะ ทรงเข้าถึงความเป็นพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ในเวลาวันรุ่งเดือน ๖ ณ ใต้ร่มมหาโพธิบัลลังก์ ทรงหมดสิ้นซึ่งอาสวะกิเลสเข้าถึงพระนิพพาน

เมื่อทรงบรรลุแล้วมีพระรัศมีเกิดขึ้นล้อมรอบพระวรกาย รัศมีนั้นแผ่ไพศาลโชติช่วงกลบแสงพระอาทิตย์

ในภาพ หลังทรงตรัสรู้แล้วประทับ ณ รัตนบัลลังก์ใต้ร่มมหาโพธิ ณ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา เสวยสุขอันประณีต ๑ สัปดาห์นับเป็นกาลสมัยอุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้าผู้มีพระนามว่า พระศรีศากยโคดมพุทธเจ้า

After he was victorious over the Mara (devil), he continued beginning meditation until dawn he was enlightened in four Noble Truths and Noble Eightfold Path. He attained the supreme enlightenment and knew how to end sorrow, unhappiness and suffering.

As he became Lord Buddha, his face shone with divine splendour and effulgence, his heart was filled with profound mercy and compassion.

The picture indicated that he attained Enlightenment and became Lord Buddha, sat under Bodhi tree at the edge of Neranjarara River. He having now attained Enlightenment for 7 days and named Phrasri Sakya Gotama Buddha.

ท้าวสหัมบดีพรหมอาราธนาแสดงธรรม

Brahma Sahampati Requested Him to Preach Dhamma

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงบรรลุเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ได้ทรงเสวยวิมุตติสุขเนิ่นนานอยู่ ท้าวสหัมบดีพรหมวิตกว่าจะทรงละเลยทิ้งกิจที่พระพุทธเจ้าในอดีตทรงปฏิบัติ คือ ทรงจะแสดงพระสัทธรรมโปรดหมู่เวไนยสัตว์ในภพทั้งหลาย (ภพโลก ภพสวรรค์ ภพพรหม) ด้วยปกติแล้วพระโพธิสัตว์ทรงบรรลุแล้วจะทรงน้อมพระทัยไปสู่การเสด็จดับขันธปรินิพพาน

เหตุนั้นสหัมบดีพรหมได้ชักชวนหมู่พรหมและทวยเทพในภพสวรรค์อันมีพระอินทร์เป็นต้น เสด็จมาชุมนุม แล้วกล่าวคำทูลอาราธนาให้ทรงแสดงธรรมว่า "ข้าแต่องค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าโปรดแสดงธรรมเถิด"

พระพุทธเจ้าได้ตรึกตรองว่า พระธรรมที่พระองค์ตรัสรู้นั้นลึกซึ้งยากที่มนุษย์จะเข้าถึง ทรงมิได้รับคำทูลอาราธนาทีเดียว แต่ได้ทรงพิจารณาโดยพระญาณก่อนว่า เวไนยสัตว์นั้นจำแนกเหล่าที่จะรองรับพระสัทธรรมได้เพียงใด จำนวนเท่าใด

ในภาพ พระพุทธเจ้ารับอาราธนาแสดงธรรมในท่าประทานพรพิจารณาหมู่เวไนยสัตว์แล้ว

Having been enlightened, Lord Buddha contemplated the Dhama of his discovery under different tree, Brahma Sahampati was realized that Lord Buddha would abandon his duty, to preach all three worlds, normally having enlightened then passed away (parinibbana).

For this realization, Brahma Sahampati and his friends (all Brahma and devatas) came and requested him to preach the Dhamma to all.

He was convinced of how it is so subtle and refined and as such would be practically beyond the grasp of most people.

The picture indicated that Lord Buddha compassionately accepted this invitation to expound the Dhamma in the gesture, to give all the flocks.

ทรงพิจารณาเวไนยสัตว์ ๔ ผู้จะรองรับพระสัทธรรมได้

To Consider of People to Whom He Should Preach

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบด้วยพระญาณว่า เวไนยสัตว์หรือบุคคลที่พึงสอนได้นั้นมีอยู่กี่จำพวก จำนวนเท่าใด ทรงใช้พระญาณจำแนกบุคคลที่จะรับพระสัจจธรรมได้และไม่ได้มีอยู่ ๔ จำพวก เปรียบได้ดังดอกบัว อันหมายถึง ปัญญา วาสนา บารมี และอุปนิสัย ที่สร้างสมมาแต่อดีตของบุคคล คือ

๑. ดอกบัวที่พ้นน้ำแล้ว รอแสงพระอาทิตย์จะบานวันนี้
๒. ดอกบัวที่ปริ่มน้ำ จะบานวันพรุ่งนี้
๓. ดอกบัวที่อยู่ใต้น้ำ ยังอีก ๓ วันจึงจะบาน
๔. ดอกบัวที่เพิ่งงอกใหม่จากเหง้าในน้ำ จะยังไม่พ้นภัยจากเต่าและปลา

บุคคลที่เปรียบได้กับดอกบัวที่ ๑-๓ สามารถให้อนุศาสน์โอวาทแล้วสามารถบรรลุมรรค ผล นิพพาน ได้เร็วช้าต่างกันด้วยปัญญา วาสนา บารมี และอุปนิสัย ซึ่งจำแนกเป็นพุทธเวไนย์ สาวกเวไนย์ และธาตุเวไนย์ตามลำดับ ส่วนบุคคลประเภทที่ ๔ ไม่สามารถบรรลุอะไรได้ในชาตินี้ด้วยขาดปัญญา แต่จะเป็นอุปนิสัย วาสนา บารมีต่อไปในภายภาคหน้า เมื่อทราบจำนวนที่จะโปรดแล้วจึงรับอาราธนาของท้าวสหัมบดีพรหม

ในภาพ พระพุทธองค์ได้ทรงเพ่งพินิจไปยังบัวที่อยู่ริมน้ำ เป็นสัญลักษณ์ของหมู่เวไนยสัตว์ ๔ เหล่าที่ทรงจะได้มีพุทธกิจเสด็จไปโปรด

Lord of Buddha had known someone who could preach and divided them into 4 groups compared with lotus flower which meant intelligence, good fortune, influence, and behavior that got from the past existence as follow:

1. The lotus blooms into perfect beauty and purity in the sunlight.
2. The lotus rises to the surface.
3. Grows up through the deep water.
4. The lotus has its roots in the mud.

Who were compared the first to the third meant someone could be taught, and attained to enlightenment, that whoever took it first or second, depended on his intelligence and fortune, and divided the behaviors to Buddhists, disciples, and element respectively. And in the fourth group meant someone did not get or learn anything in this life but could be done in next life. Then he compassionately accepted this invitation of Brahma Sahampati to expound the Dhamma.

ทรงอธิษฐานบาตร

An Alms-round of the Buddha

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงออกจากการเสวยสุขในฌานสมาบัติ ในวันที่ ๔๙ เมื่อทรงออกจากฌานสมาบัติแล้วทรงมีกิจวัตร สรงพระพักตร์ และลงพระบังคลหนัก

พระอินทราธิราชได้เสด็จนำไม้สีทนต์ และผลสมอเป็นยาระบาย มาถวาย

หลังจากนั้นจะทรงมีภัตตกิจครั้งแรก พ่อค้า ๒ พี่น้องชื่อตบุสสะ และภัลลิกะนำข้าวสัตตุก้อน สัตตุผง (ข้าวผสมน้ำตาล) มาถวาย ทรงดำริว่า "พระพุทธเจ้าทั้งหลายไม่ทรงรับในพระหัตถ์เลย เราควรรับอย่างไรดีหนอ"

ท้าวจัตุมหาโลกบาลทั้ง ๔ ทรงทราบพระประสงค์ ได้เสด็จนำบาตรแก้วอินทนิล ๔ ใบมาถวาย เพื่อกิจในการภิกขาของพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงรับถวายบาตร ๔ ใบ แล้วทรงอธิษฐานรวมบาตรเป็นใบเดียว และบาตรนั้นเป็นอัฐบริขารที่ทรงใช้ตลอดพระชนมชีพ

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงออกจากฌานสมาบัติในวันที่ ๔๙ ขณะนั้นประทับอยู่ใต้ร่มเกด พระอินทร์ได้นำไม้สีพระทนต์และผลสมอมาถวาย ส่วนท้าวจัตุโลกบาลที่กำลังเสด็จเหาะมา ได้นำบาตรแก้วอินทนิลมาถวาย

The Buddha remained sitting in the happiness of nirvana for several days. After the 49th day he left his meditation. He had activities to do then he had washed his face and had a defecated.

The god Indra had then give him a kind of a stick to be usage as a toothbrush and a kind of a fruit to be usage as a defecate helper.

After that the Buddha had his first food activity by the donation of two merchant named Tabussa and Pallika they gave him a satu rice or the rice that had mixing with sugar. Then he said "the previous Buddha did not recieve their food by hand, then what should I do?"

This problem has been caught the ear of the four god, then they gave him the four alms-round that made of a special material. As the Buddha realized his duties in the future, so he decided to receive the alms-rounds but he wished them all to be in one alms-round. Then his wish had come true and this alms-round was the only one that he used until the end of his life.

This picture depicted the Buddha left from his meditation on the 49th day. At the time he has rested under the Kalasa. And by the help from the god lets he gets his alms-round.

ทรงแสดงปฐมเทศนาโปรดปัญจวัคคีย์

To Preach First Sermon for Five Ascetics (Pancavaggi)

เมื่อทรงตัดสินพระทัยจะแสดงธรรมโปรดอันเป็นกิจของพระพุทธเจ้าทั้งหลายแล้ว ทรงเลือกโปรดในกลุ่มผู้จะเป็นพระสาวกก่อนพวกแรก ได้เสด็จพระดำเนินไปโปรดปัญจวัคคีย์ที่อิสิปตนมฤคทายวัน แขวงพาราณสี แรกพบปัญจวัคคีย์ยังไม่เชื่อว่าพระองค์ได้ตรัสรู้ ทรงรอแล้วประกาศว่าพระองค์ได้ตรัสรู้แล้ว เมื่อหมู่ปัญจวัคคีย์พร้อมที่จะฟังแล้ว ทรงตรัสรู้เทศนาครั้งแรกในค่ำของวันเพ็ญ เดือน ๘ โดยเทศนาในพระสูตรขนาดยาวชื่อ "ธรรมจักรกัปปวัตตนสูตร" (การหมุนไปแห่งกงล้อธรรม) แล้วทรงอธิบายถึงหลักความจริงอันยิ่งมี ๔ อย่าง (อริยสัจจ์ ๔) ทางดำเนินสายกลาง (อริยมรรค ๘) ข้อที่บรรพชิตไม่พึงปฏิบัติมี ๒ เมื่อเทศนาจบแล้วโกณฑัญญะ เข้าถึงพระสัทธรรม ได้บรรลุเป็นพระโสดาบันเป็นคนแรก หลังจากอธิบายเพิ่มเติมอีก วัปปะ, ภัททิยะ, มหานามะ และอัสสชิ ได้บรรลุตามลำดับ ทั้งหมดได้ขอบวชโดยเอหิภิกขุอุปสัมปทา

ครั้นถึงเดือน ๙ ทรงเทศนาในหัวข้อ "อนัตตลักขณสูตร" (ความจริงในโลกมี ๓ ประการ) อีก หมู่ปัญจวัคคีย์ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้น

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงปฐมเทศนาครั้งแรกในหมู่ปัญจวัคคีย์ โกณฑัญญะบรรลุเป็นพระอริยสาวกพระองค์แรก นั่งอยู่ด้านขวาของพระพุทธเจ้า

After making decision to preach, he went to the deer-park at Isipatana, near Banares. First, the ascetics didn't believe that he attained the enlightenment. Lord Buddha renounced and delivered his first sermon on the full moon day of the eighth lunar month called "Dhammacakkappavattana Sutta" and lectured Four Noble Truths as follow Noble Eightfold Path. There were two practices that monk shouldn't do. The sermon ended, Kondanna understood the Dhamma and was ordained a monk by the words "Ehi Bhikkhu" (Come, monk). The first bhikku, thus, was born into what was to become the priesthood or Sangha and then Vappa, Bhaddiya, Mahanama, and Assaji - also understood respectively.

Until the ninth lunar month, Lord Buddha preached Dhamma "Anuttaluksanasut" (There were 3 facts in a world.) and all ascetics had attained Arahantship.

The picture indicated that Lord Buddha had preached Dhamma among five ascetics (Pancavaggi), Kondanna who sat on the right hand side of Lord Buddha was ordained a monk.

โปรดยสะกุลบุตร

To Preach Yasa

ยสะเป็นบุคคลพิเศษในสมัยแรกแห่งพระสาวกที่พระพุทธองค์ทรงเลือกเสด็จไปโปรด เป็นบุคคลในวรรณะพ่อค้า มีความสุขสบายจากโภคทรัพย์และบริวาร แต่ไม่ประสงค์จะครองเรือน ต้องการจะบวชเพราะเบื่อหน่ายในเพศฆราวาส ยสะได้พบกับพระพุทธเจ้าขณะเสด็จมาโปรดยสะที่ในป่าบริเวณใกล้กับอิสิปตนมฤคทายวัน

ทรงแสดงพระสัทธรรมเทศนาในเรื่องที่พึงแสดง ลุ่มลึกตามลำดับ เมื่อจบเทศนายสะเข้าถึงพระสัจจธรรมโดยง่าย ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน รุ่งเช้าบิดามารดาตามมาพบพระพุทธองค์ขณะประทับอยู่ร่มไม้หนึ่ง ทรงแสดงฤทธิ์กำบังยสะไว้ แล้วเทศนาโปรดบิดามารดายสะในหัวข้อธรรมเดียวกัน ยสะได้ฟังเทศนารอบที่ ๒ ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ส่วนบิดามารดาได้เข้าถึงพระรัตนตรัยสมาทานเป็นอุบาสกอุบาสิกาเป็นคู่แรก

ในภาพ พระพุทธองค์ทรงแสดงพระสัทธรรมเทศนาโปรดยสะ บิดามารดายสะ โดยได้กำบังกายยสะไว้ ยสะได้ฟังธรรมรอบที่ ๒ ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ต่อมาขอบวชพร้อมสหาย ๕๔ คน เมื่อบวชแล้วได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้น

Yasa, the son of a wealthy banker, had been raised in a life of great ease and luxury. He didn't want to get married, would like to ordain, Yasa had a chance upon Lord Buddha as a while he was on the way to preach him.

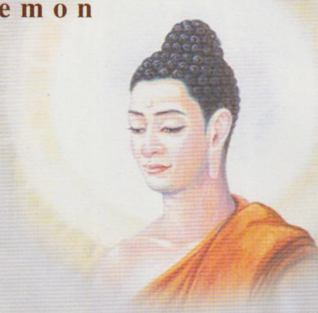
After having listened to the Dhamma, Yasa was ordained. In the morning his parents came to see Lord Buddha as he was staying under the tree, he had hidden Yasa then to preach Dhamma to his parents. For the second listening Dhamma of Yasa, he became on Arahant, and his parents became a churchman and a churchwoman.

The picture indicated that Lord Buddha preached the Dhamma to Yasa's parents, hidden him from parents until he and his friends became on Arahant.

โปรดอาฬวกยักษ์

To Preach the Demon

ในพรรษาที่ ๑ ซึ่งเสด็จจำพรรษาที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวันนั้น ได้เสด็จไปโปรดอาฬวกยักษ์ที่สถิตอยู่ต้นไทรแห่งเมืองอาฬวี (อยู่ระหว่างราชคฤห์กับพาราณสี) พระราชาแห่งเมืองอาฬวีเสด็จประพาสป่าเพื่อล่ากวาง ได้พลัดหลงไปยังถิ่นที่อยู่ของยักษ์ และยักษ์คิดจะเอาชีวิต พระราชาร้องขอชีวิตและสัญญาว่าจะส่งนักโทษประหารให้ยักษ์กิน ภายหลังได้จับคนที่ไม่มีความผิด ทั้งคนแก่และเด็กให้พระยายักษ์กิน จนชาวเมืองเกิดความหวาดกลัว ได้ละทิ้งเมืองไปหมด เหลือแต่พระโอรสที่จะต้องส่งไปให้ยักษ์กิน

ครั้งนั้นพระพุทธองค์ได้เสด็จไปโปรดยักษ์ ยักษ์ได้ตั้งปัญหาทูลถามว่า "การฆ่าใดเป็นประโยชน์แก่ผู้ฆ่า" พระพุทธองค์ตรัสว่า "การฆ่าความโกรธนั้นแหละเป็นประโยชน์ต่อผู้ฆ่า" ที่สุดยักษ์ยอมจำนนด้วยปัญญา เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า เข้าถึงพระธรรม ตั้งอยู่ในพระรัตนตรัย และได้ให้มหาดเล็กนำพระโอรสคืนแก่พระราชา

ในภาพ พระพุทธองค์เสด็จไปโปรดยักษ์ชื่ออาฬวกยักษ์ เป็นนัยความหมายว่า ทรงล้างความเห็นผิดของชนพื้นเมืองขณะนั้นที่นับถือในศาสนาเทพศิวะ มีพิธีเซ่นสังเวยมนุษย์เป็นพลีกรรม ซึ่งการฆ่าเป็นอกุศลอย่างยิ่ง เป็นมิจฉาทิฏฐิ

The first of rainy season, Lord Buddha went to preach demon dwelling in a Tree. According to the past King of Alavi had gone hunting and got lost to demon's dwelling, the demon wanted to have his life, he begged and offered to send the prisoners instead of. When all the prisoners were sent, he demanded that the people send their children. Finally the King decided to send his only son.

Lord Buddha appeared before the demon, and the demon asked him "Killing what benefits the killer?" Lord Buddha answered "killing anger benefits the killer?" Inspired, he offered himself as a disciple and gave the kin's son to Buddha.

The picture indicated that Lord Buddha preached the demon "Allawa Demon" meant to get rid of missing agreement of townspeople who believed that to kill was sacrificial.

โปรดชฎิล ๓ พี่น้องที่ตำบลคยา

To Preach 3 Brahmins

ในพรรษาที่ ๑ นั้นพระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดหมู่ชฎิล ๓ พี่น้อง ณ ตำบลคยา ในครั้งนั้นมีพระประสงค์จะให้พระศาสนาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว สามารถตั้งศาสนาได้มั่นคง จึงทรงเลือกยุทธวิธีในการโปรดหมู่ครูเจ้าสำนักก่อน สมัยนั้นชฎิล ๓ พี่น้องเป็นนักบวชที่มีชื่อในราชคฤห์ชฎิลผู้พี่นามว่าอุรุเวลกัสสป มีสำนักตั้งอยู่ต้นแม่น้ำ มีบริวาร ๕๐๐ ชฎิลผู้น้องคนกลางชื่อนทีกัสสป มีสำนักอยู่ระหว่างกลางของแม่น้ำ มีบริวาร ๓๐๐ และน้องคนเล็กชื่อคยากัสสป ตั้งสำนักอยู่ปลายแม่น้ำ มีบริวาร ๒๐๐ พระพุทธองค์ทรงเลือกโปรดชฎิลผู้พี่ก่อน ทรงเพียรแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้ยอมรับในความเป็นพระอรหันต์ของพระองค์ถึง ๓,๕๐๐ ครั้งแก่อุรุเวลกัสสป ที่สุดได้ยอมรับ ต่อมาได้ขอเข้าบวชโดยแปลงลัทธิ เมื่อชฎิลผู้น้อง ๒ คนที่อาศัยอยู่กลางแม่น้ำและปลายแม่น้ำทราบว่าผู้พี่ได้เข้าบวชในสำนักของพระพุทธเจ้าแล้ว จึงทิ้งลัทธิตน ตามพี่เข้าบวชในสำนักพระพุทธองค์ ทั้งหมดพร้อมบริวาร เมื่อบวชแล้วแสดงพระธรรมเทศนาชื่ออาทิตตปริยายสูตร ภิกษุผู้บวชแล้วจากตระกูลกัสสปและบริวารได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้นรวม ๑,๐๐๐ องค์

ในภาพ เมื่อชฎิลผู้น้องที่อยู่ระหว่างกลางแม่น้ำและปลายแม่น้ำทราบว่าผู้พี่บวชในสำนักพระพุทธองค์แล้ว โดยเห็นเครื่องบริขารของชฎิลลอยตามน้ำมา จึงได้ชักชวนกันไปบวชตามผู้พี่ยังสำนักพระพุทธเจ้า

The first rainy season, Lord Buddha went to preach three Brahmins at tambon Kaya, his intention to announce Buddhism, he began to preach among the lecturers, so there were three brothers Brahmins who were the leader of matted-haired hermits named Urukassapa the oldest, dwelling with 500 followers, Natee Kassapa the middle, dwelling with 300 followers, and the youngest Kaya Kassapa, dwelling with 200 followers at the end of the river. Lord Buddha began preaching the sermon with the oldest one and the followers asked for ordination. Then his brothers had known his brother's ordination. They also asked for ordination with their followers. After leaving ordination, Lord Buddha preached Dhamma called "Atiddhapariyasutta" meant monks from Kassapa family, and have been enlightened into the Arahanthood all 1,000 monks

The picture indicated that when the middle and the youngest have known his oldest leaving for ordination from seeing the eight necessary articles have floated by the river.

โปรดพระเจ้าพิมพิสารและบริวารที่สวนตาลหนุ่ม

To Preach King Bimbisara and His Retinues

พระพุทธเจ้าทรงดำเนินยุทธวิธีให้พระศาสนาตั้งมั่นเจริญขึ้นในราชคฤห์ เสด็จไปโปรดพระเจ้าพิมพิสารที่เคยทรงขอไว้เมื่อเสด็จเข้ากรุงราชคฤห์ใหม่ๆ

ครั้งนี้ทรงได้แสดงพระธรรมเทศนาโปรดพระเจ้าพิมพิสารในมหาสมาคม ซึ่งเสด็จมาพร้อมกับหมู่บริวาร ๑๒๐,๐๐๐ คน อันประกอบด้วยพราหมณ์และคหบดี โดยมาชุมนุมรับเสด็จ ณ สวนตาลหนุ่ม นอกเมืองราชคฤห์

พระพุทธเจ้าตรัสให้อุรุเวลกัสสปเถระแสดงฤทธิ์ (เหาะ ๗ ครั้ง) ยืนยันว่าได้บรรลุเป็นพระอรหันต์และเป็นพุทธสาวก พระเจ้าพิมพิสารมีความศรัทธาเลื่อมใสและเชื่อว่าพระพุทธเจ้าทรงบรรลุเป็นพระอรหันต์แล้ว จากนั้นพระพุทธองค์ทรงแสดงพระสัทธรรมเทศนาในเรื่องอริยสัจจ์ ๔ เมื่อทรงแสดงจบ พระเจ้าพิมพิสารบรรลุธรรมเป็นพระโสดาบันประกาศตนเป็นพุทธมามกะ ตั้งมั่นศรัทธาในพระรัตนตรัย ส่วนบริวารที่ตามเสด็จรวมทั้งเหล่าเทพที่มาประชุมในที่นั้นบรรลุธรรมเป็นอันมาก นับเป็นสมัยที่ทรงแสดงธรรมโปรดหมู่ชนได้มากที่สุด

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงเป็นประธานหมู่สงฆ์สาวก ทรงตั้งอยู่ในฐานะพระศาสดาอุรุเวลกัสสปเถระได้แสดงฤทธิ์ยืนยันในความเป็นพระสาวก ทำให้พระเจ้าพิมพิสารศรัทธาในพระพุทธเจ้า

Lord Buddha went to preach King Bimbisara that he used to request him after enlightenment.

In this time, he preached the Dhamma King Bimbisara with his retinues (120,000 retinues), Brahmins and dean for assembly at palm garden.

He ordered Phra Kassapa, showing the magic, indicated the Arahantship and King Bimbisara had faith then he preached the Dhamma "Four Noble Truths". King Bimbisara has announced to be Buddhist person and his retinues were also succeeded Dhamma.

The picture indicated that Lord Buddha was a president among monks and to be an enlightened one, Phra Kassapa shown a magic indicated the disciple. This made King Bimbisara had faith in Lord Buddha.

พระเจ้าพิมพิสารถวายเวฬุวันเป็นสังฆารามแห่งแรก

King Bimbisara Offers the Veluvanam (Bamboo Grave) Spent Many Reasons There with His Followers

ครั้นเมื่อพระเจ้าพิมพิสารมหาราชแห่งมหานครราชคฤห์ได้ประกาศเป็นพุทธมามกะ และทูลเชิญพระพุทธองค์ให้ประกาศพระศาสนาในแคว้นมคธของพระองค์แล้ว ได้อุทิศสวนเวฬุวันที่ซึ่งสงบรื่นรมย์ อันเป็นสวนหลวงของเหล่ากษัตริย์ราชคฤห์ ให้เป็นสังฆารามที่ประทับของพระพุทธเจ้าและเหล่าพระสงฆ์สาวกจำนวนมาก นับเป็นวัดแห่งแรกในพระศาสนาที่พระราชาทรงอุทิศให้เป็นเสนาสนะแห่งแรก พร้อมกันนั้นได้ทรงตั้งอยู่ในฐานะแห่งพระราชาผู้อุปถัมภ์พระพุทธศาสนา โดยได้มีพระพุทธเจ้าเป็นพระศาสดา

ในภาพ พระเจ้าพิมพิสารทรงถือสุวรรณภิงคาร หลั่งอุทกธาราลงบนพระหัตถ์พระพุทธเจ้า ถวายที่ดินคือสวนหลวงเวฬุวันให้เป็นที่ตั้งเสนาสนะแด่คณะสงฆ์เป็นแห่งแรก และได้มีการถวายตัวเป็นผู้อุปถัมภ์พระพุทธศาสนา

King Bimbisara was a Buddhist, welcomed Lord Buddha and his followers with great enlightenment at one of the royal pleasure-gardens name "Veluvanam" (a bamboo grove). It was the fist temple that King Bimbisara devoted, and then he was a devotee Buddhism respectably Lord Buddha to be the enlightened one.

The picture indicated that King Bimbisara was carrying the golden jug watering on Lord Buddha's hand, devoted land (Veluvanam) to be as Buddhist place and to present himself as Buddhist devotee.

ทรงได้พระอัครสาวกคู่

A Couple of Disciples

อุปติสสะและโกลิตะเกิดในตระกูลพราหมณ์ บวชอยู่สำนักสัญชัยเวลัฏฐบุตร วันหนึ่งอุปติสสะได้พบพระอัสสชิขณะท่านกำลังจาริกบิณฑบาต ได้เห็นกิริยาอันสงบสำรวมจึงเกิดความเลื่อมใส แล้วขอให้ท่านแสดงโอวาท พระอัสสชิได้แสดงโอวาทแต่เพียงสั้นๆ เป็นคาถา ๔ บท

เมื่อเกิดความเลื่อมใสในคำสอนแล้ว อุปติสสะได้ไปชักชวนเพื่อนคือโกลิตะ พร้อมบริวารคนละกึ่งหนึ่ง (๒๕๐) เดินทางไปสู่สำนักพระพุทธองค์เพื่อขอบวช ขณะกำลังเดินมาสู่สำนัก พระพุทธองค์ทอดพระเนตรเห็นก็ตรัสกับหมู่ภิกษุว่า “ผู้ที่กำลังเดินมานำหน้าบริวารคือพระอัครสาวกของตถาคต” พระพุทธองค์ประทานการบวชแปลงลัทธิให้กับโกลิตะและบริวารโดยตรัสว่า “จงมาเป็นภิกษุเถิด”

ภายหลังบวชแล้วพระพุทธเจ้าได้ประทานนามใหม่แก่ทั้ง ๒ ตามชื่อโคตรแห่งมารดาแก่อุปติสสะว่า พระสารีบุตร ส่วนโกลิตะว่า พระโมคคัลลานะ ซึ่งท่านบำเพ็ญเพียร ๗ วันจึงบรรลุเป็นพระอรหันต์ ส่วนพระสารีบุตร มีปัญญามาก บำเพ็ญเพียรอยู่ ๑๕ วันจึงบรรลุเป็นพระอรหันต์ โดยได้ฟังโอวาทเป็นอุบายทางอ้อม

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จไปโดยฤทธิ์เพื่อโปรดพระสารีบุตรซึ่งได้บรรลุช้า ขณะที่ท่านบำเพ็ญเพียรอยู่ถ้ำหมูขุดที่เชิงเขาคิชฌกูฏ ใกล้ที่ประทับของพระพุทธเจ้า ณ นครราชคฤห์

Upatissa and Kolita were born in Bhramin families who had ordained at Sanyave Luddhabutra where Upatissa had met Assachi who was going to receive morning offerings. As he saw the peace and calm manner of Assachi, he then felt of great respect and requested him for sermon and Assachi had thus shortly taught him only 4 magic prayers.

Based on his respect, Upatissa then persuaded his friends, namely, Kolita and half of their servants (250 persons) to visit the Buddha's monastery. Seeing Upatissa procession, the Buddha said “The leader of those servant is the disciple of the Buddha” The Buddha then ordained Kolita and his servants and said “Welcome to the priesthood”.

After ordination, the Buddha gave new names to both two disciples that Upatissa was name Phra Sariputra and Kolita was named Phra Moggallana respectively. They stayed in meditation for 7 days and became saints while Phra Sariputra who had great intellectuality was on 15 days meditation and then became saint.

The picture illustrates the Buddha went to teach Phra Sariputra while he was on meditation in a cave at the approach of Kitchagura Mountain near the Buddha place in Rajgir.

ทรงบัญญัติสิกขาบทให้ลงสวดพระปาฏิโมกข์ครั้งแรก

The First Patimokha Praying

ในพรรษาที่ ๒ ขณะที่พระพุทธองค์ประทับอยู่พระเวฬุวันวิหาร นครราชคฤห์ พระเจ้าพิมพิสารได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้ากราบทูลให้มีการลงสวดอุโบสถกรรมเหมือนกับสำนักอื่นๆ ในราชคฤห์ โดยเห็นว่าจะทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในหมู่พุทธบริษัทได้ยิ่งขึ้น พระพุทธองค์ทรงรับว่ามีประโยชน์ตามที่พระเจ้าพิมพิสารทูลขอ จึงทรงบัญญัติให้ภิกษุลงอุโบสถกรรมสวดพระปาฏิโมกข์ (สวดทบทวนพระธรรมวินัย ๒๒๗ ข้อ) ในทุกกึ่งเดือนระหว่างเข้าพรรษา ซึ่งในวันที่ทรงกำหนดให้ลงสวดอุโบสถกรรมครั้งแรกนั้นตรงกับวันเพ็ญ เดือน ๓ เป็นวันที่พระสารีบุตรได้บรรลุเป็นพระอรหันต์สำเร็จ

ในการลงอุโบสถกรรมสวดพระปาฏิโมกข์ครั้งนั้น พระพุทธองค์ทรงเป็นประธานในการนำสวด ท่ามกลางพระสาวกผู้เป็นพระอรหันต์ทั้งหลาย

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงเป็นประธานนำสวดญัตติอุโบสถกรรมเป็นครั้งแรก ซึ่งกำหนดเป็นสิกขาบทให้ลงสวดทุกกึ่งเดือนระหว่างเข้าพรรษา การลงสวดครั้งแรกนี้ พระสารีบุตรได้บรรลุพระอรหันต์และอยู่ในที่ประชุมด้วย

In the 2nd Lent while the Buddha was staying in Veluvan Vihara in Rajir, King Pimpisara had paid his audience to the Buddha requesting for praying like it was performed in those other monasteries in Ragir based on his opinion to create and promote more respects among the Buddhists. The Buddha realized to the benefit as being requested, the thus ordered the priest to pray patimokha (Dharma disciplines 227 items) every months during the Buddhist Lent. The first praying date was on the full-moon day of 3rd lunar month and it was the date that Phra Sariputra had attained enlightenment and became a saint.

The Patimokha praying was led by the Buddha among all saints.

The picture illustrates the Buddha was leading the first Patimokha praying which was prescribed to be performed every half-month during Buddhist Lent. In that first praying, Phra Sariputra had attained enlightenment as a saint.

ทรงแต่งตั้งพระอัครสาวกคู่บริหารคณะสงฆ์

Appointment of Disciples to Manage the Priests

เมื่อพระสารีบุตรและพระโมคคัลลานะได้บรรลุเป็นพระอรหันต์แล้วเข้าถึงมรรค ผล นิพพาน เป็นผู้ทรงอภิญญา ๖ มีบารมีอันได้ประกอบมาแต่อดีตชาติ

พระพุทธองค์ทรงยกย่องพระสารีบุตรว่าเป็นพระอัครสาวกผู้เลิศยอดเยี่ยมกว่าภิกษุอื่นในทางปัญญามาก ส่วนพระโมคคัลลานะ ทรงยกย่องว่าเป็นพระอัครสาวกที่รองลงมาจากพระสารีบุตร ซึ่งมีความเป็นเลิศกว่าภิกษุอื่นในทางมีฤทธิ์มาก

ครั้นเมื่อมีกุลบุตรมีศรัทธาเลื่อมใสในธรรมเข้ามาบวชในพระศาสนาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับที่ทรงมีกิจต้องจาริกไปโปรดมหาชนที่ชนบทไกลๆ อยู่ประจำ ทำให้ไม่สะดวกต่อการปกครองคณะสงฆ์ จึงทรงมอบหมายแต่งตั้งให้พระสารีบุตรเป็นพระอัครสาวกฝ่ายขวา และพระโมคคัลลานะเป็นพระอัครสาวกฝ่ายซ้าย อยู่ช่วยปกครองดูแลบริหารคณะสงฆ์ให้เจริญมั่นคง แบ่งเบาภาระแทนพระองค์ ซึ่งต่อมาพระอัครสาวกทั้ง ๒ ได้ประกอบคุณูปการต่อพระศาสนาได้เป็นที่ประจักษ์สมแก่ฐานะที่พระพุทธองค์ทรงแต่งตั้ง

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงกิริยาชี้พระหัตถ์ไปที่พระอัครสาวก มีความหมายว่าทรงได้แต่งตั้งให้พระสารีบุตรเป็นพระอัครสาวกฝ่ายขวา (ชี้ด้านขวา) พระโมคคัลลานะเป็นพระอัครสาวกฝ่ายซ้าย (ชี้ด้านซ้าย)

When Phra Saributra and Phra Moggallana had became the saints who attained the Paths, Fruitions and Unconditioned State or Nivarna and both of them had ultra-conscious insight from the previous existences.

The Buddha had admired Phra Saributra as the great disciple who had excellent intellectuality than the others while Phra Moggallana was seconded from Phra Saributra and was great in supernatural power.

When there were so many boys respected in Dharma and ordained in Buddhism domain and Buddha had to preach in remote rural areas, it was therefore inconvenient for him to govern the clergies. The Buddha then appointed and assigned Phra Saributra and Phra Moggallana to be his right and left representatives respectively to jointly govern and mange the clergies. Both disciples had subsequently performed great benefit to the religion as worth as their assignment.

The picture illustrates the Buddha is pointing at his disciples as implied that he had appointed Phra Saributra as his right representative (point to the right) and Phra Moggallana as his left representative (point to the left).

จาตุรงคสันนิบาต

The Great Meeting "Jaturong Kha Sannibat"

หลังจากที่ทรงส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระศาสนาในทิศต่างๆ แล้ว ล่วงมา ๙ เดือนหลังตรัสรู้ ภิกษุผู้เป็นพระสมณทูตเหล่านั้น ใคร่จะได้ฟังโอวาทของพระพุทธเจ้าผู้เป็นพระศาสดา ซึ่งประทับอยู่เวฬุวันวิหาร นครราชคฤห์ ภิกษุทั้งหลายเหล่านั้นต่างมาประชุมพร้อมเพรียงกัน ๑,๒๕๐ รูป ซึ่งล้วนเป็นพระอรหันต์ทั้งสิ้น การประชุมครั้งนั้นเรียก "จาตุรงคสันนิบาต" ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓

พระพุทธเจ้าได้ประทานโอวาทปาฏิโมกข์ ในที่ประชุมใหญ่แก่พระอรหันตสาวก โดยตรัสว่าพระปาฏิโมกข์มี ๑๓ ข้อ สรุปลงได้เป็น ๔ ประเด็น คือ ว่าด้วยอุดมการณ์ของศาสนา, ว่าด้วยหลักการทั่วไปของพระศาสนา, ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เผยแผ่พระพุทธศาสนา, ว่าด้วยเทคนิคเผยแผ่พระพุทธศาสนา

การประชุมใหญ่ที่มิได้นัดหมายนี้มีเพียงครั้งเดียวในสมัยพระพุทธองค์ เป็นเหตุโดยมหัศจรรย์ และพระโอวาทที่ตรัสนั้นทรงยืนยันว่าเป็นหลักคำสอนพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงพระสัจจธรรมให้โอวาทแก่พระอรหันต์ในที่ประชุม ๑,๒๕๐ องค์ โดยแสดงด้วยเครื่องหมายพระหัตถ์ที่นิ้ว (๔ นิ้วที่ยกขึ้น) วันนั้นเป็นวันเพ็ญ เดือน ๓ พระอรหันต์ได้มาประชุมกันโดยมิได้นัดหมาย เป็นอัศจรรย์

After sending the priest ambassadors to propagate the religion in several directions, 9 months after his enlightenment, those ambassadors wished to hear the sermon of the Buddha who rested in Veluvan Vihara in Rajgir where all 1,250 priests who were all saints had came to listen his sermon without appointment and such meeting was called "Jaturong Kha Sannibat" which was corresponding to the 15th day of waxing moon of 3rd lunar month.

The Buddha had preached in the meeting to all saints that the Patimokha was consisted of 13 sections but it was summarized into 4 major sections, namely, the Religious Ideology; General Rules of Religion; Characteristic of Buddhism Propagator; Buddhism Propagation Techniques.

This accidental meeting was happened only once in the Buddha era which was the great miracle. His sermon was confirmed as the genuine principle of Buddhism sermons.

The picture illustrates the Buddha was preaching all 1,250 saints signaling by his fingers (four raising fingers). Such meeting day was corresponding to the full-moon day of 3rd lunar month. The accidental meeting without appointment of all saints were the great miracle for the Buddhist.

กาฬุทายีเถระถวายบาตร

Kaluthayi Thera

ในพรรษาแรกเมื่อพระบรมศาสดาได้ตรัสรู้พระสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว พระเจ้าสุทโธทนะได้ทรงทราบ จึงใคร่จะได้เห็นพระบรมศาสดา จึงได้ส่งกาฬุทายีอำมาตย์ซึ่งเป็นสหชาติของเจ้าชายสิทธัตถะเป็นผู้ไปทูลเชิญเสด็จ กาฬุทายีจึงได้ไปทูลเชิญเสด็จเป็นชุดที่ ๑๐ เมื่อมาถึงสำนักพระพุทธองค์แล้วได้ยืนอยู่ท้ายสุดในหมู่พุทธบริษัทขณะพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงธรรม ฟังแล้วได้บรรลุเป็นพระอรหันต์พร้อมหมู่บริวารทั้งสิ้น แล้วจึงได้ขอบวชและรออยู่ชั่วเวลาหนึ่งจึงได้กราบทูลเชิญเสด็จกรุงกบิลพัสดุ์

พระพุทธองค์ทรงรับการทูลเชิญเสด็จโดยเห็นแก่ประโยชน์ในการสังเคราะห์พระญาติ ในครั้งนั้นเสด็จนิวัติกลับกรุงกบิลพัสดุ์พร้อมหมู่พระสาวกที่เป็นพระอรหันต์ ๒๐,๐๐๐ องค์ ระหว่างทางเสด็จ กาฬุทายีได้ถวายการอุปัฏฐากพระพุทธเจ้าโดยเหาะไปรับบิณฑบาตในวังหลวง ให้พระราชบิดาทรงถวายภัตตาหารบิณฑบาต แล้วเหาะนำบาตรนั้นมาถวายแก่พระพุทธเจ้าได้ทรงฉันตลอดระยะทาง พระพุทธองค์ทรงยกย่องกาฬุทายีว่าเป็นผู้เลิศในการทำให้พระญาติวงศ์เลื่อมใส

ในภาพ พระกาฬุทายีเถระได้เหาะไปบิณฑบาตในพระราชวังหลวง แล้วนำบาตรที่พระราชบิดาใส่มาถวายพระพุทธเจ้า เป็นเหตุการณ์ระหว่างเสด็จกลับกรุงกบิลพัสดุ์

In the first Lent when the Buddha had became the Enlightened One, after being heard of that, King Shuddhodhana had strongly wished to see his son, he then sent Kaluthayi, his connate relative to invite the Buddha with condition that if he was permitted to ordain, he would then invite the Buddha for the king. Kaluthayi then went to invite the Buddha as the 10th queue. Upon arriving at the Buddha's hermitage, he stood as the last one at the end of the row. All congregations had listened to the Dharma preaching and thus became the saints including all those servants, Kaluthayi had requested to ordain and stayed there for a period and then invited the Buddha to visit Kapilavastu.

The Buddha agreed to such invitation with concern on benefits of his relatives. He then went to Kapilavastu with his 20,000 saints. On the way, Kaluthayi had taken care the Buddha, he magically flied to get some offerings from the Buddha's father in the royal palace to supply the Buddha throughout the way to the palace. The Buddha had admired that Kaluthayi was excellently gained respects from all relatives.

The picture illustrates Kaluthayi flying to get some offerings in the royal palace to supply the Buddha. This was the occurrence on the way to Kapilavastu.

สุทัตตะเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าครั้งแรก

Sutatta Paid His First Audience to the Buddha

สุทัตตะเกิดในตระกูลคหบดี (พ่อค้า) เป็นบุตรเศรษฐีชาวเมืองสาวัตถี ชื่อ สุมนะเศรษฐี มีภรรยาชื่อบุญญลักขณา มีบุตร ๑ คน ธิดา ๓ คน ชื่อ กาละ, มหาสุภัททา, จุลสุภัททา และสุมนา

ครั้งหนึ่งได้เดินทางไปทำธุระที่กรุงกบิลพัสดุ์ พักที่บ้านน้องเขยที่เป็นเศรษฐี ทราบว่ารุ่งขึ้นจะมีพิธีจัดเลี้ยงและทูลอาราธนาพระพุทธเจ้ามาฉันภัตตาหารที่บ้าน เมื่อแรกได้ยินชื่อ "พระสัมมาสัมพุทธเจ้า" เกิดปีติโสมนัส ในคืนนั้นกระสับกระส่ายนอนไม่หลับ จึงลุกขึ้นเดินออกไปนอกเมือง ขณะใกล้รุ่งได้พบพระพุทธเจ้าขณะทรงเดินจงกรมอยู่ที่ป่าสีเสียด (สีตวัน) พระพุทธองค์ตรัสเรียก "สุทัตตะมานี่เถิด" แล้วได้เข้าเฝ้าแทบยุคลบาท พระพุทธองค์ได้แสดงธรรมเทศนาโปรดสุทัตตะด้วยหัวข้อธรรม "อนุปุพพีกถา" และอริยสัจจ์ ๔ จบแล้วได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน ตั้งอยู่ในไตรสรณคมน์ แล้วได้กราบทูลนิมนต์ให้เสด็จไปสู่เมืองสาวัตถี

หลังจากได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าแล้ว สุทัตตะได้เดินทางกลับไปยังกรุงสาวัตถี และได้จัดซื้อที่เพื่อสร้างมหาเชตวันเป็นสังฆารามถวาย ซึ่งขณะนี้พระองค์ประทับอยู่พระเวฬุวันในพรรษาที่ ๓

ในภาพ สุทัตตะหรืออนาถบิณฑิกเศรษฐีได้พบพระพุทธเจ้าครั้งแรกที่ป่าสีตวัน ซึ่งทรงเดินจงกรมอยู่ ในการเข้าเฝ้าครั้งแรกนี้ทำให้สุทัตตะเข้าถึงพระสัจจธรรมแล้วถวายตนเป็นอุบาสก

Suttata was born in merchant family, he was a son of millionaire in Savatti name, Samana and his wife Bunyalakkana, they had 1 son and 3 daughters, namely, Kala, Maha Subhatta, Jullasubhatta and Summana respectively.

Once he had went to do some business in Kabillaphadsadu, he stayed at his younger-brother-in-law. As he heard that there would have a function and food supply to the Buddha in the next morning. When he firstly heard the name "the Buddha", he was very happy and sleepless. He therefore went out to the city. At the dawn, he met the Buddha while he was circularly walked in Sitawan forest. The Buddha called him "Come on Sutatta" Sutatta paid his obeisance at the Buddha's feet. The Buddha then preached him with "Anu Puppik Katha" and The Four Noble Truths, Sutatta was then attained enlightenment and invited the Buddha to visit Savatti.

After paying his audience to the Buddha, Sutatta returned Savatti and purchased a plot of land to construct Maha Chetawan Monastery of which the Buddha was stayed at Veruvan in 3rd Lent.

The picture illustrates Sutatta or Anadha Bhintika millionaire had paying his first audience to the Buddha in Sitawan forest while he was circularly walked in meditation. From his first audience, Sutatta had realized to the truth of life, he then devoted himself as one of Buddha's disciple.

อิทธิปาฏิหาริย์ในที่ประชุมหมู่พระญาติที่กบิลพัสดุ์

Miracle Power Among the Relative's Meeting in Kapilavastu

พระเจ้าสุทโธทนะพุทธบิดาทรงจัดกระบวนรับเสด็จพระพุทธเจ้า ครั้นถึงที่ประทับแล้ว พระพุทธองค์ประทับสถิตเบื้องบวรพุทธอาสน์ แวดล้อมด้วยพระอรหันต์สาวกหมู่พระประยูรวงศาในที่รับเสด็จมาประชุมกัน ณ นิโครธาราม ประทับตามลำดับพรรษา พระกุมารให้การถวายอภิวาท ส่วนผู้เป็นใหญ่กว่าไม่ถวายการอภิวาท

พระพุทธองค์ทรงเห็นทิฏฐิของเหล่ากษัตริย์ จึงทรงแสดงปาฏิหาริย์ โดยเสด็จเหาะขึ้นไปในอากาศและเดินจงกรมบนท้องฟ้า ทำให้เกิดฝุ่นละอองตกเรี่ยรายลงบนพระเศียรพระประยูรญาติ

ครั้งนั้นเกิดมหาเมฆและฝนโบกขรพรรษ ตกลงมาท่ามกลางที่ประชุม ผู้ประสงค์จะให้เปียกก็เปียก ไม่ประสงค์ให้เปียกก็ไม่เปียก เป็นที่อัศจรรย์ยิ่ง ครั้นเมื่อทำให้หมู่พระประยูรญาติเกิดความเลื่อมใสแล้ว ทรงตรัสเทศนาเรื่องเวสสันดรชาดกเพื่อประกอบความที่เกิดขึ้น พระประยูรญาติทั้งปวงเมื่อสดับแล้วก็ถวายบังคมลาพร้อมหมู่มหามนตรี ไม่มีผู้ใดจะกราบทูลอาราธนาให้เสด็จไปบิณฑบาตในวันรุ่งขึ้น

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ปราบทิฏฐิมานะของเหล่าพระประยูรญาติ รวมทั้งพระพุทธบิดา โดยเสด็จเหาะไปเดินจงกรมบนอากาศ แล้วทำให้ฝุ่นธุลีตกลงบนพระเศียร ในครั้งนั้นเกิดฝนโบกขรพรรษตกเป็นมหัศจรรย์

King Shuddhodhana had arranged the procession to welcome the Buddha. At his arrival, the Buddha sat in the front and surrounding with his saints and his relatives, all were in the meeting at Nikrotaram, sitting by sequence of Lent. All children had paid respect to him except the senile relatives.

The Buddha was aware to the ego of those kings, he then flied into the air and circularly walked in the sky to cause dusty storm dropping on the head of his relatives.

The cloud was gathering and miracle rain or "Bhok Khorabhat Rain" was dropping among the meeting. The great miracle was that the one he want to be wet was absolutely wet and the one he didn't want to be wet was not wet. After he gained respect from all his relatives, the then preach about Vessandorn. After hearing such sermon, all relative had returned and nobody invited the Buddha to get offerings in the next morning.

The picture illustrates the Buddha was demonstrating his magic to eliminate ego of his relatives and his father by flying to circularly walked in the air, magically created dust and Bhok Khorabhat Rain over all those relatives.

เสด็จบิณฑบาตชานเมืองราชคฤห์

Buddha Received Morning Offerings in Rajgir Suburb

ครั้นถึงวันที่ ๓ ของการเสด็จกรุงกบิลพัสดุ์ ไม่มีพระประยูรญาติผู้ใดทูลเชิญนิมนต์ไปฉันภัตตาหารในพระราชวัง พระพุทธองค์โปรดให้มีกิจภิกขาจารหรือบิณฑบาตที่ชานกรุงราชคฤห์ โดยพระองค์ทรงนำเสด็จการบิณฑบาตพร้อมภิกษุ ๒๐,๐๐๐ รูป

เมื่อพุทธบิดาทรงทราบก็โกรธ เสด็จไปประทับต่อหน้า กล่าวติเตียนพระพุทธองค์ว่าทรงเป็นวงศ์ของพระราชา การภิกขาจารทำให้เสื่อมเสียพระเกียรติ พระพุทธองค์ตรัสว่า วงศ์ของพระองค์เป็นวงศ์ของ "พุทธวงศ์" ที่เริ่มมาแต่พระพุทธเจ้าทีปังกร ซึ่งล้วนปฏิบัติกิจดำรงชีพด้วยการบิณฑบาตเป็น "พุทธประเพณี" ของพระพุทธเจ้า เมื่อพุทธบิดาทราบความแล้วทรงสำเร็จเป็นพระโสดาบัน ครั้นเมื่อพระพุทธองค์อธิบายเสร็จแล้ว พุทธบิดาจึงกราบทูลนิมนต์ให้เสด็จไปฉันภัตตาหารในพระราชวังในวันถัดไป เมื่อเสด็จไปฉันภัตตาหารในพระราชวังพร้อมหมู่พระสาวกแล้ว ได้ตรัสเทศนาฉลองศรัทธาพระบิดาเรื่อง "ธัมมปาลชาดก" พระราชบิดาทรงบรรลุพระอนาคามิผล แต่ไม่มีพระประสงค์ที่จะออกบวช

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จบิณฑบาตชานกรุงกบิลพัสดุ์พร้อมพระสาวก ๒๐,๐๐๐ รูป พระบิดาสุทโธทนะเสด็จไปตัดพ้อติเตียนความประพฤติภิกขาจาร (บิณฑบาต) พระพุทธองค์ตรัสว่า "เป็นพุทธประเพณี" ของพระพุทธเจ้าทั้งหลายในอดีต

On the 3rd day of the Buddha's visitation in Kapilavastu city, no any of his relatives invited him to take breakfast in the palace, the Buddha therefore led 20,000 priests to receive morning offerings in Rajgir suburb.

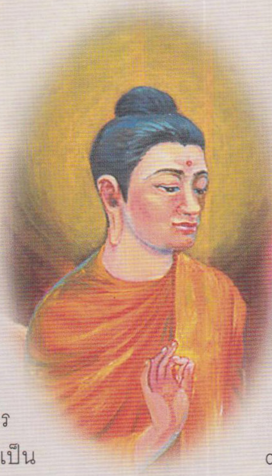
Being heard about that, King Shuddhodhana was very angry and went to obstruct before the Buddha and blamed him that he was the son of the king, wandering to ask for offerings was the defamation against the reign. The Buddha said he was the offspring of "Buddha" since the age of Buddha Teepangkorn whom had performed and lived by receiving morning offerings as "Buddhist Tradition". The king therefore invited the Buddha to have his morning meal in the palace on the following day. After his meal together with his disciples, he then preach his father about "Dharmapala Story". The father then became the saint but he didn't wish to ordain.

The picture illustrates the Buddha went out to receive morning offerings in Kapilavastu suburb along with 20,000 disciples. King Shuddhodhana blamed him about his action but the Buddha said it was the Buddhism tradition of all Buddha in the past.

เสด็จไปโปรดพิมพาเทวีและราหุล

Sermon to Pimpa Devi and Rahula

ในวันที่ ๗ ของการเสด็จกรุงกบิลพัสดุ์ เสด็จไปโปรดพระเทวีพิมพาตามคำขอพระพุทธบิดา ตรัสเล่าคุณความดีของพระนางโดยทรงแสดงเรื่อง "จันทกินรีชาดก" เมื่อสดับแล้วทรงบรรลุโสดาปัติผล ในวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จบิณฑบาต พระนางตรัสบอกให้พระราหุล พระโอรสทราบว่าเป็นพระราชบิดา ให้ขอพระราชทรัพย์ พระราหุลทรงชื่นชมในพระรูปกายอันได้เห็นแล้วเป็นสุข เมื่อเสด็จกิจการโปรดพระเทวีแล้ว พระราหุลได้เสด็จตามพระพุทธองค์ไปยังนิโครธาราม และไม่ลืมที่จะกล่าวขอพระราชทรัพย์

พระพุทธองค์มีพระประสงค์จะสงเคราะห์พระราชบุตรให้ได้อริยทรัพย์ ตรัสให้พระสารีบุตรบรรพชาพระโอรสเป็นสามเณรรูปแรกในพระพุทธศาสนา

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดพระนางพิมพาและราหุลที่พระตำหนักพร้อมพระสาวก ครั้งนั้นพระพุทธบิดาเสด็จนำไป พระพุทธองค์ทรงแสดงเทศนาโปรดพิมพาเรื่อง "จันทกินรีชาดก" อันเป็นเรื่องคุณความดีของพระนางในอดีตชาติที่มีคุณต่อพระองค์

On the 7th day of Kapilavastu visitation, he had presented a sermon to Pimpa Devi according to his father's request. He had told about goodness of Pimpa by demonstrating the story of "Chandha Ginniri" and he has attained enlightenment. On the day while the Buddha was going to receive the morning offerings, Pimpa told her son, Rahula that the Buddha was his father, and told him to ask for noble treasures from the Buddha. Rahula followed the Buddha to Nicrodaram and did not forget to asked for noble treasures.

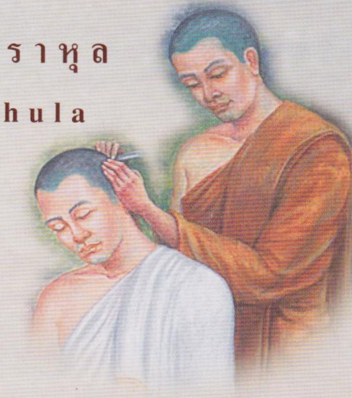
The Buddha wished to help his son to get "Arityatsap" or Noble Treasures, the then told Phra Sariputra to ordain his son as the first novice in Buddhism.

The picture illustrates the Buddha representing sermon to Pimpa and Rahula along with his disciples. The Buddha had demonstrated the story of "Chandha Ginniri" to admire the goodness of Pimpa in previous existence.

ทรงบวชเจ้าชายนันทะและพระโอรสราหุล

To Ordain Nanda and His Son Rahula

ในวันที่ ๒ ของการเสด็จกรุงกบิลพัสดุ์นั้น พระพุทธองค์เสด็จไปในพิธีวิวาหมงคลเจ้าชายนันทะ (โอรสพระมหาปชาบดี) กับนางชนปทกัลยาณี ณ พระราชมณเฑียรของเจ้าชาย ครั้นงานพิธีเสร็จได้ตรัสเรียกให้พระนันทะทรงถือบาตรตามเสด็จกลับนิโครธาราม แล้วรุ่งขึ้นในวันที่ ๓ ทรงบวชให้พระนันทะเป็นภิกษุ แม้ว่าเจ้าชายนันทะไม่ปรารถนาแต่อย่างใด

พระองค์มีพระประสงค์จะให้เจ้าราชนิกูล บวชเพื่อให้ได้อริยทรัพย์ (มรรค ผล นิพพาน) มีสุขยิ่งกว่ากามรูปและราชสมบัติใดๆ และในวันที่ ๗ พระราหุลพระโอรสองค์น้อยวัย ๗ พรรษา ได้ไปที่นิโครธารามเพื่อชื่นชมในพระวรรูปของพระราชบิดา พระพุทธองค์ก็โปรดให้พระสารีบุตรพระอัครสาวกบรรพชาเป็นสามเณรอีกพระองค์หนึ่ง

พระราชบิดาสุทโธทนะโทมนัสในการออกบวชของเจ้าราชนิกูลผู้จะสืบราชบัลลังก์ รวมทั้งพระเจ้าหลานเธอพระราหุล ได้กราบทูลให้พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติข้อห้ามแก่คณะสงฆ์มิให้บวชแก่กุลบุตรที่บิดามารดามิได้อนุญาต

ในภาพ พระพุทธเจ้าประทับอยู่นิโครธาราม ๒ เดือน ในครั้งนั้นทรงบวชให้พระนันทราราชอนุชา และให้พระสารีบุตรเป็นอุปัชฌาย์บวชให้พระราหุลเป็นสามเณร (อนุสัมบัน) รูปแรกในพระศาสนา

On the second day of visiting Kapliavatthu, Nanda, Buddha's brother by a different mother, was to be married during the Buddha's visit. After married, he told Nanda to carry a bowl followed and later ordained him, in which he didn't wish.

On the purpose of Lord Buddha, he wished his royal family to be ordained and enlightened to Parainibhana, more happiness than karma and treasure, and on the seventh day, his son - Rahula with 7 years old went to visit his father (Lord Buddha), Lord Buddha later ordained him. He became the fist novice.

King Suddhadana was sad to ordain of royal family including Lord Buddha and his grandson Rahula, he asked the Buddha to seek permission from parents before ordaining any young boys, to which the Buddha agreed.

The picture indicated that Lord Buddha has stayed for 2 months, he ordained his brother-Nanda and ordered Phra Sari Buddha to ordain Rahula as a novice.

หมู่เจ้าชายศากยะทั้ง ๖ ออกบวชตามเสด็จ

The Ordination of Sakyas

เมื่อครั้งพราหมณ์ทั้ง ๘ ทำนายมหาปุริสลักษณะเจ้าชายสิทธัตถะ หมู่ขัตติยราชศากยวงศ์ทั้งหลายได้เคยให้ปฏิญญาว่าจะถวายพระโอรสของตนให้เป็นบริวาร ในแต่ละองค์ครั้นเมื่อได้เสด็จออกบวชแล้ว ทรงเป็นพระศาสดามีบริวารสาวก ๒ หมื่นที่มาจากชนชั้นปราชญ์ ปัญญาชนเป็นอันมาก หมู่ขัตติยราชศากยวงศ์เหล่านั้นจึงปรึกษากันว่าจะให้พระโอรสของตนออกบวชตามเสด็จ เจ้าอนุรุทธะ พระโอรสองค์ที่ ๒ ของพระเจ้าอมิโตทนะ ได้คิดออกบวชแทนพระเชษฐา ไปชักชวนเจ้าภัททิยะ เจ้าอานนท์ เจ้าภคุ เจ้ากิมพิละ และเจ้าเทวทัตต์ ออกบวชตามเสด็จโดยความเห็นชอบจากบิดามารดา พร้อมด้วยอุบาลีบาทบริจาริกา (ช่างภูษามาลา) ออกจากกบิลพัสดุ์ตามเสด็จไปถึงอนุปิยอัมพวันแล้วขอบวช

ครั้งนั้นหมู่เจ้าชายที่ถือบวชให้พระอุบาลีบวชก่อน เพื่อขัดเกลาลดละซึ่งขัตติยมานะกล้าโดยชาติกำเนิดตน หมู่เจ้าชายที่ได้ออกบวชตามพระพุทธเจ้าทั้ง ๖ นี้ ต่อมาได้บรรลุเป็นพระอรหันต์รวมพระอุบาลี ๕ องค์ถึงซึ่งพระนิพพาน ส่วนพระอานนท์ได้เป็นพระอุปัฏฐากบรรลุภายหลังพระพุทธเจ้าปรินิพพานแล้วส่วนพระเทวทัตต์ได้เพียงโลกียฌาน

ในภาพ หมู่เจ้าชายศากยะทั้ง ๖ และอุบาลีขอบวชตามเสด็จ พระพุทธองค์ทรงให้บวชโดยคณะสงฆ์มีอุปัชฌาย์ ในการบวชครั้งนี้พระอุบาลีได้บวชก่อนอาวุโสโดยเวลา

As Lord Buddha was born, all Brahmins have predicted the characteristic of Lord Buddha and vowed to give their sons to be disciple. After having ordination, they had the disciple amount twenty thousand who came from the wise man family. All the royal family advised and decided to ordain their sons, and invited the relatives to ordain as well. Then they departed from Kapillavatthu with Phra Ubalee.

At that time all the princes who were ordained by Phra Ubalee, before having ordination they should abandon the royal class, and then were ordained. There were four princes including Phra Ubalee could be attained on Arahant and Phra Ananda became enlightenment after Lord Buddha passed away.

The picture indicated that six princes requested for ordination following Lord Buddha, and Phra Ubalee was the first price ordained.

โปรดพระราชบิดาขณะประชวร

Lord Buddha Attends His Ailing Father

ในพรรษาที่ ๕ พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่เวฬุวัน นครราชคฤห์ ครั้งนั้นทรงทราบข่าวว่า พระราชบิดาประชวร ได้เสด็จกลับไปเยี่ยมพระราชบิดากับพระอานนท์ พระราหุล พร้อมหมู่ภิกษุตามเสด็จ ครั้นเมื่อถึงกบิลพัสดุ์ทรงทราบว่าพระราชบิดาจะสวรรคต และมีวาสนาบารมีที่จะเข้าถึงพระนิพพาน โปรดประทานพระสัจจธรรมเทศนาทั้งกลางวันกลางคืน ทรงแสดงหลักความจริงของชีวิต คือความไม่เที่ยง ต่อมาทรงแสดงหลักความจริงอย่างยิ่ง (อริยสัจจ์ ๔) การละจากรูป อรูป การละเสียซึ่งกิเลสบาปธรรมทั้งหลาย ทรงแสดงธรรมเหล่านี้อยู่ ๗ วัน พระราชบิดาจึงบรรลุเป็นพระอรหันต์พร้อมจตุสัมภิทาญาณ

เมื่อพระราชบิดาทรงบรรลุเป็นพระอรหันต์ สามารถเข้าถึงพระนิพพานได้แล้ว ได้ทูลลาและขออโหสิกรรมต่อพระศาสดา แล้วเสด็จดับขันธปรินิพพาน หมู่พระประยูรวงศาทั้งหลายต่างก็เศร้าโศกร่ำไห้อาลัยในสิ่งที่รัก ส่วนพระพุทธองค์ทรงปลงธรรมสังเวช และทรงสั่งให้พระมหากัสสปะจัดพิธีถวายพระเพลิงพระศพ

ในภาพ พระพุทธเจ้าโปรดพระราชบิดา ๗ วันจึงทรงบรรลุเป็นพระอรหันต์เข้าถึงพระนิพพาน พระอานนท์ พระราหุล พระมหาปชาบดีและเหล่าพระประยูรญาติห้อมล้อมดูอาการประชวรอยู่ใกล้ๆ

Year five, Lord Buddha was at Veruwan Nakorn, so he heard that his relatives King Suddhadana fell sick. Then he went to attend his ailing father and preached to his father who attained Arahantship and entered parinibbana. He preached all day and all night, to teach that the truth life was uncertainly, he announced the Dhamma called "Four Noble Truths", excempt the passion. He has preached for 7 days, his father attained Arahantship and entered parinibbana.

Before his father has attained Arahantship and entered paribbana, he said farewell and was forgiven from his son. In the event, all Royal relatives were too sorrow for the king passed away. Lord Buddha accepted and instructed Kassapa preparing the royal cremation.

The picture indicated that Lord Buddha has preached to his father for 7 days, then he was attained Arahantship and entered parinibbana. Phra Anna and all Royal family have looked after him.

ทรงบัญญัติสิกขาบทห้ามการแสดงฤทธิ์

To Provide a Religion Percept, Stopping Supernatural Power

ในพรรษาที่ ๖ ขณะที่พระพุทธเจ้าประทับจำพรรษาที่เวฬุวันวิหาร ในครั้งนั้นมีภิกษุ ผู้สำเร็จกิจเป็นพระอรหันต์ชื่อ "ภารทวาชะ" ได้แสดงฤทธิ์เหาะไปเอาบาตรไม้แก่นจันทน์มีสีดังดอกชัยพฤกษ์ ที่เศรษฐีในกรุงราชคฤห์ได้แขวนไว้บนยอดไม้ไผ่ที่ต่อๆ กัน เมื่อได้บาตรแล้วนำมาถวายต่อพระพุทธเจ้า และมีมหาชนแห่สาธุการมาถึงพระวิหาร

พระพุทธองค์ทรงทราบแล้วกล่าวติเตียนแก่ภิกษุนั้น พร้อมให้โอวาทในที่ประชุมว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุไม่ควรแสดงอุตริมนุษยธรรมอันเป็นอิทธิปาฏิหาริย์แก่คฤหัสถ์ทั้งหลาย ผู้ใดแสดงต้องอาบัติทุกกฏ" จากนั้นทรงให้หมู่ภิกษุนำบาตรไม้นั้นไปทำลายบดให้ละเอียดนำไปใช้เป็นยาหยอดตาของภิกษุทั้งหลาย แล้วทรงบัญญัติสิกขาบทเพิ่มเติมว่า "ภิกษุไม่พึงใช้บาตรไม้ รูปใดใช้ต้องอาบัติทุกกฏ"

เรื่องมีฤทธิ์ พระพุทธสาวกผู้สำเร็จเป็นพระอรหันต์สามารถจะกระทำได้ทุกองค์ เป็นยุทธวิธีในการทำให้บุคคลเกิดศรัทธา ควรนำไปใช้ในทางการสอน (ถ้าจำเป็น) ไม่ควรทำให้เกิดผลในลาภสักการะ พระพุทธองค์ตรัสว่ามิใช่กิจของภิกษุ

ในภาพ พระบิณโฑรภารทวาชะเหาะไปเอาบาตรไม้แก่นจันทน์มาถวาย พระพุทธเจ้าทรงตำหนิติเตียน และกำหนดเป็นพระวินัยในที่ประชุมสงฆ์ว่า ห้ามภิกษุแสดงฤทธิ์และห้ามใช้บาตรไม้ ผู้ใดทำ ผิดวินัยสงฆ์

In the sixth of rainy season, Lord Buddha was in mediation at Veruwana temple. There was a Arahant named "Pawatawacha" performed the magic flying to take a bowl made of wood which the rich man from Rajagaha had hung on the top of bamboo. After taking, he returned to see him, then someone came to respect at the temple.

Lord Buddha had known the performance, he warned him and gave a word "It was not appropriated to perform the supernatural power in public, whoever would perform it, they would break the Buddhist rules". Then he ordered to break the wooden bowl and used for making the eye dropped for a monk. He provided "Monk could not use the wooden bowl, if whoever used, it would be broken the rule.

The picture indicated that Phra Bindhoratwacha flied to take the wooden bowl, brought it back to Lord Buddha. Lord Buddha has warned him and provided the principle, to stop the supernatural power performed and used the wooden bowl.

ทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ที่นครสาวัตถี

To Perform the Miracle Yamaka Patihaliya

ครั้งหนึ่งเมื่อพระพุทธศาสนาเจริญมากยิ่งขึ้น มีพุทธบริษัทเกิดขึ้นรวดเร็ว ทำให้เกิดความเสื่อมลาภสักการะ ในหมู่เจ้าสำนักลัทธินอกศาสนาได้เกิดการท้าทายการแสดงฤทธิ์ พระพุทธเจ้าทรงรับคำท้า เพื่อปราบลัทธินอกศาสนาที่ได้กระทำมาในทุกสมัยที่พระพุทธเจ้าได้อุบัติขึ้นในโลกทุกพระองค์

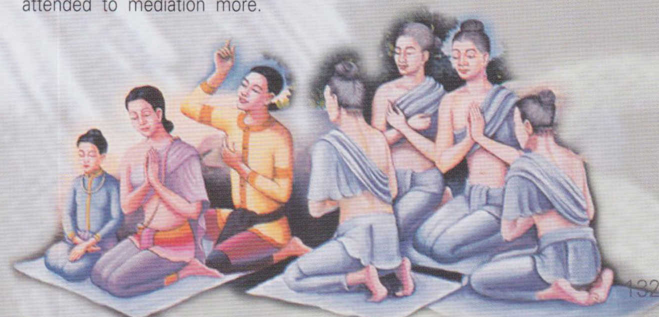
การแสดงฤทธิ์นั้นได้กำหนดสถานที่นอกเมืองสาวัตถี หมู่ครูทั้ง ๖ และเดียรถีร์ได้ติดตามท้าทายการแสดงปาฏิหาริย์มาจากราชคฤห์ ได้สร้างมณฑปหอแสดงฤทธิ์ขึ้นบริเวณที่จะแสดงฤทธิ์ ครั้นถึงเวลา พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงฤทธานุภาพให้ต้นมะม่วงเกิดขึ้น ทรงเข้าจตุตถฌาน เจริญกสิณฌาน แล้วเสด็จประทับบนต้นมะม่วงโดยกิริยายืนไสยาสน์และแสดงธรรม ปรากฏมีลักษณะอาการปล่อยท่อน้ำ ท่อไฟออกจากพระวรกายและอวัยวะส่วนต่างๆ มีลักษณะเป็นคู่ๆ เป็นความมหัศจรรย์ หมู่ครูทั้ง ๖ และพวกเดียรถีร์เห็นฤทธานุภาพดังนั้นตกใจแตกหนี แพ้พ่ายกระจัดกระจายไปสิ้น

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงอิทธิฤทธิ์ยมกปาฏิหาริย์บนต้นมะม่วง หมู่ครูทั้ง ๖ ด้านซ้ายมือมีอาการตกใจ พ่ายแพ้ในอำนาจฤทธิ์ หมู่ชาวพุทธด้านขวามือเกิดความเลื่อมใสศรัทธาตั้งมั่นในพระศาสนายิ่งขึ้น

The Buddhism has been glory and expanded all around the world rapidly, so it was caused of degeneration on the unconventional, to challenge Lord Buddha to perform a supernatural power. He accepted the challenge to perform a miracle to silence them once and for all.

The performance has set out of Savatthi, all heretical ascetics followed and cut down several mango trees to build a pavilion. Buddha began to perform the miracle of double appearances, Yamaka Patihaliya, causing people to see dual appearance of him lying down or walking to and from simultaneously. Until the heretics all left and frightened to his miracle, gave up and scattered.

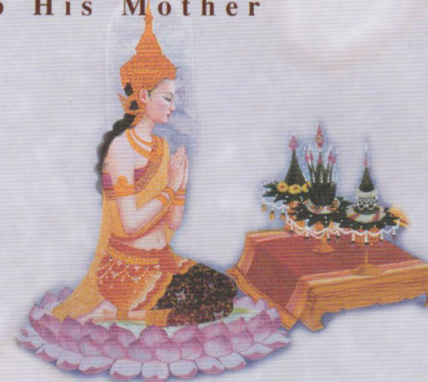
The picture indicated that Lord Buddha performed the miracle Yamaka Patihaliya at the mango tree. All heretical ascetics were on the left, was frightening and to be defeated. All Buddhists on the right had faiths and attended to mediation more.

โปรดพุทธมารดาที่ภพดาวดึงส์

To Preach a Sermon to His Mother

หลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ปราบลัทธินอกศาสนาเพื่อส่งเสริมศรัทธาให้เหล่าพุทธบริษัทได้ตั้งมั่นเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ณ กรุงสาวัตถีแล้ว เสด็จไปจำพรรษาที่ภพดาวดึงส์ เทวโลก ตามพุทธประเพณีของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย อีกทั้งจะได้ทรงเทศนาโปรดพุทธมารดาเป็นการตอบแทนพระคุณไปพร้อมกันด้วย

ในพรรษาที่ ๗ นี้ พระพุทธเจ้าได้เสด็จประทับจำพรรษา ณ พระแท่นมนังคศิลาอาสน์ ใต้ร่มปาริฉัตร ภพดาวดึงส์ พระสิริมหามายาพุทธมารดาที่สถิตในทิพยสมบัติภพดุสิตเทวโลกได้เสด็จมาฟังธรรม โปรดแสดงพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์สนองคุณพระมารดา ได้บรรลุในพระอริยบุคคลชั้นพระอนาคามี และจะได้เลื่อนระดับชั้นไปสู่พระนิพพานได้ในที่สุด

ระหว่างนี้ในภพโลกที่นครสาวัตถี พระอานนท์พุทธอุปัฏฐากได้สั่งให้พระโมคคัลลานะไปนำหน่อพระศรีมหาโพธิที่ตำบลคยา ที่ประทับตรัสรู้มาปลูกเป็นสิ่งแทนพระพุทธเจ้าขณะที่ไม่ประทับอยู่ในภพโลก

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงแสดงพระอภิธรรมโปรดพุทธมารดาที่เสด็จมาจากภพดุสิตสวรรค์เป็นพิเศษ ณ ภพดาวดึงส์ ซึ่งเป็นทิพยสมบัติของท้าวอมรินทราธิราช ที่แสดงด้วยไพชยนต์ปราสาท ธรรมสภาศาลาและต้นปาริฉัตร

After Lord Buddha won over the Mara (Devil), he decided to visit his mother in heaven and preached to her.

In the seventh of rainy season, Lord Buddha sat at Manangkasila throne under the umbrella of Tavatimsa heaven, Queen Sirimahamaya came to listen and during his 7 scriptures, his mother attained Arahantship.

While Lord Buddha was preaching his mother, Phra Ananda ordered Phra Moa Alana to bring a spout of Bhodi tree from the enlightened place, to grow up represented Lord Buddha as he was in Tavatimsa heaven.

The picture indicated that Lord Buddha preached the Dhamma to his mother at Tavatimsa heaven.

โปรดนันโทปนันทนาค

To Preach Nandhopa Nandhanak

พระพุทธเจ้าเมื่อโปรดผู้ใด จะทรงเห็นในข่ายพระญาณ และบุคคลนั้น (เวไนยสัตว์) มีวาสนาบารมีอินทรีย์แก่กล้า ถึงกาลเวลาที่จะเสด็จไปโปรดนันโทปนันทนาค เป็นเทพมีฤทธิ์ในภพนาค ครั้งหนึ่งพระพุทธเจ้าเสด็จไปภพดาวดึงส์พร้อมหมู่ภิกษุสาวก ๕๐๐ ได้เสด็จผ่านยอดปราสาทแห่งทิพยสมบัติพญานาค ขณะที่พญานาคกำลังเสวยอาหารได้กล่าวคำหยาบว่า "พวกสมณะโล้นเหล่านี้ไปยังภพของเทวดาชั้นดาวดึงส์ทางเบื้องบนภพของเรา ตั้งแต่นี้ต่อไปเราจักไม่ให้สมณะโล้นเหล่านี้โปรยละอองเท้าลงบนกระหม่อมของเราทั้งหลาย"

แล้วพญานันโทปนันทนาคได้แสดงฤทธิ์เอาลำตัวล้อมเขาพระสุเมรุไว้ ๗ รอบ แผ่พังพานเอาเศียรคว่ำลงบังภพดาวดึงส์ไม่ให้มองเห็นเขาพระสุเมรุ พระโมคคัลลานะได้อาสาปราบพญานาค โดยแสดงฤทธิ์เป็นครุฑต่อสู้กันกับพญานาค และพญานาคก็ยอมแพ้ด้วยฤทธิ์ ละพยศ พระโมคคัลลานะได้นำนันโทปนันทนาคมาเข้าเฝ้า พระพุทธองค์ทรงตรัสเทศนาให้ละมิจฉาทิฏฐิ มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เข้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ในภาพ พระโมคคัลลานะได้ตามเสด็จพระพุทธเจ้า อาสาแสดงฤทธิ์ปราบพญานันโทปนันทนาค โดยนฤมิตกายเป็นพญาครุฑปราบพยศพญานาค และมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าโปรดให้ตั้งอยู่ในพระรัตนตรัย

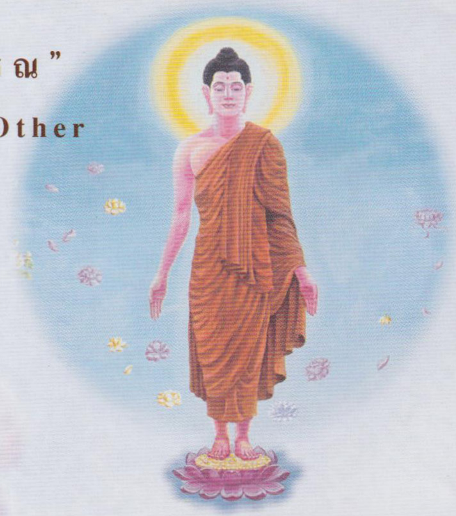
Before having taught to someone, Lord Buddha was to consider to whom he should preach the Dhamma. A Naga named Nandhopa Nandhanak, had the most supernatural power. Once a day Lord Buddha has proceeded to Tavatimsa heaven with his disciples, they passed the top of Naga's palace as he was having meal then he gave a rude speech "These bald monks would go to Tavatimsa heaven over my palace, I didn't agree to give them to step on my head next time"

Then it performed a miracle and wrapped around Phra Sumainru 7 rounds, spread its head cover the way to Tavatimsa heaven, Moggalana volunteered to defeat it, to perform as transform to garuda, fighting with, finally Naga was to defeat and followed to see Lord Buddha. He preached the Dhamma "to end of anger and pay respect in doctrine and the three refuge of Buddhist.

ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ “โลกรวิวรรณ”

To Enable All the Worlds Seeing Each Other

ในวันเพ็ญ เดือน ๑๑ หลังทรงปวารณาออกพรรษาแล้ว เสด็จจากภพดาวดึงส์เทวโลกสู่ภพมนุษย์ ณ ใกล้เมืองสังกัสสะ มีหมู่เทพตามส่งเสด็จ อันมีพระอินทราธิราชเจ้าประมุขแห่งสวรรค์ภพดาวดึงส์ และท้าวมหาพรหม เป็นต้น

เมื่อเสด็จมาถึงมนุษย์โลกแล้วทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ “โลกรวิวรรณ” บันดาลให้ภพทั้ง ๓ มองเห็นซึ่งกันและกัน คือ เทวภูมิ มนุษย์ภูมิ พรหมภูมิ หมู่ชาวเมืองสังกัสสะ กษัตริย์ และพระสาวกพุทธบริษัททั้งหลายต่างมาชุมนุมรับเสด็จ ได้เห็นความมหัศจรรย์ในพุทธานุภาพที่ทรงแสดงนั้น

พระพุทธองค์แสดงอิทธิปาฏิหาริย์บันดาลให้เห็นด้วยตาเนื้อ โดยมีพระประสงค์ให้พุทธบริษัทศาสนิกชนทั้งหลายได้เห็นว่าภพสูง ภพกลาง และภพต่ำมีจริง บุคคลเมื่อเห็นแล้วจะได้ตั้งมั่นอยู่ในความไม่ประมาท มุ่งกระทำดี เกรงกลัวต่อบาป กับทั้งจะได้เกิดศรัทธาเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา เชื่อในพระรัตนตรัย เมื่อประพฤติดีปฏิบัติชอบแล้วประกอบกุศลกรรมสามารถยกระดับจิตไปสู่ภพที่สูงขึ้นได้

ในภาพ พระพุทธเจ้าประทับจงกรมบนอากาศ มีพระรัศมีเป็นปริมณฑล ทรงแสดงกิริยาพระหัตถ์เปิดโลกให้พุทธบริษัทได้เห็นภพสูง ภพกลาง และภพต่ำ เพื่อให้ชนเหล่านั้นตั้งมั่นอยู่ในความไม่ประมาท ศรัทธาในพระรัตนตรัย

On the first waning of the moon in the eleventh lunar month, Lord Buddha descended from Tavatimsa heaven to earth at Sakksa while the king of Tavatimsa heaven, the devatas came down together.

When he descended to earth he enabled all the worlds; the heaven, the earth, and the hell to see each other. All townspeople of Sangkassa, King, and disciples were on the assembly to see the magic.

Lord Buddha has a miracle, to enable three worlds could see each other, indicated that there were truths. When all seeing each other, they attended in moral, practiced a good behavior, to be afraid of sins, had faith in Buddhism and teaching.

The picture indicated that Lord Buddha walked into the air, has a miracle in the gesture of opened hand, to create all seeing together.

พระนางสามาวดีถวายผ้ารัตนกัมพล

Samawadee Gives 3 Clothes of Priest

พรรษาที่ ๙ พระพุทธเจ้าประทับจำพรรษาอยู่ที่โฆษิตาราม พระรามที่โฆษิตเศรษฐีกรุงโกสัมพีสร้างถวายในพรรษานี้ ทรงได้เผชิญการต่อต้านจากพระนางมาคัณฑิยามเหสีองค์ที่ ๑ ของพระเจ้าอุเทน ขณะเดียวกันก็มีพระนางสามาวดี มเหสีองค์ที่ ๓ ของพระเจ้าอุเทน เป็นพุทธสาวิกาที่เลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนา ยึดมั่นในพระรัตนตรัย และทำให้พระเจ้าอุเทนเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ถวายตนเป็นพุทธมามกะ

ครั้งหนึ่งนางให้สาวใช้ทูลนิมนต์พระอานนท์พร้อมหมู่ภิกษุมาฉันภัตตาหารในพระราชวัง แล้วได้ถวายทานผ้ารัตนกัมพลพร้อมหมู่เพื่อน พระอานนท์ได้นำผ้ารัตนกัมพลไปออกแบบตัดเย็บ เป็นต้นแบบของจีวรพระสงฆ์ปัจจุบัน ชีวิตบั้นปลายของพระนางได้ถูกพระนางมาคัณฑิยาใช้ไฟเผาในพระราชมณเฑียร พร้อมหมู่บริวาร ซึ่งเกิดแต่บาปที่กระทำกรรมหนักเผาพระปัจเจกพระพุทธเจ้าโดยมิได้ตั้งใจ แต่พระนางได้รับการยกย่องจากพระพุทธเจ้าว่าเป็นเลิศในทางมีเมตตา เป็นสาวิกาผู้ดีงามที่สตรีพึงเอาเป็นแบบอย่างแห่งชีวิต เป็นผู้ไม่ตายในความไม่ประมาทในการทำความดี

ในภาพ พระนางสามาวดีพุทธสาวิกาพร้อมเพื่อนถวายผ้ารัตนกัมพลแด่พระอานนท์ พระนางและข้ารับใช้ผู้ภักดีถูกเผาในกองเพลิง (ขวาล่าง) พระพุทธเจ้าได้แสดงถึงเหตุแห่งกรรมของบุคคลในที่ประชุมสงฆ์ (บน)

In the ninth of rainy season, Lord Buddha was staying at Kosittaram, which the richest man in Kosambi offered to Lord Buddha. But he was disturbed by Magandiya, first wife of King of Kosambi as Samawadee, third wife of King Kosambi has faith in Buddhism, to put one faith in three elements Buddhist. So the king has too faith and become the Buddhist laity.

Once a day, she ordered his servant to welcome Phra Ananda to have meal in her place, she gave 3 clothes that she herself sewed them and became the boilerplate of outer robe. The end of her life was burnt by Magandiya as staying in her palace with her retainers. In which the result of sins but Samawadee was praised by Lord Buddha, to be a kind woman and best, could be the sample of other ones for a living.

The picture indicated that Samawadee and friends gave 3 pieces of clothes to Phra Ananda. She and her servants were killed in fire (on the lower corner). Lord Buddha preached the result of karma among the monk assembly.

พระเทวทัตต์ทูลขอเป็นประมุขปกครองสงฆ์

Devadutta Requests for Being the Disciple Leader

ในพรรษาที่ ๙ พระพุทธเจ้าประทับจำพรรษาอยู่ที่วัดโฆษิตาราม กรุงโกสัมพี แคว้นวังสะ ในครั้งนั้นพระเทวทัตต์เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า กราบทูลขอเป็นพระประมุขปกครองคณะสงฆ์ พระพุทธองค์ทรงปฏิเสธ และตรัสว่า "มีพระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร ผู้เป็นพระอัครสาวก ยังมิได้ยกให้" เบื้องหลังของการกราบทูลขอปกครองสงฆ์ สืบเนื่องมาจากความริษยาที่พระพุทธองค์มิได้ยกย่องตน ด้วยสำคัญตนว่าเป็นศากยราชนิกุลที่ทรงออกบวช แต่ทรงให้ความสำคัญแก่บุคคลอื่นยิ่งกว่า ในครั้งนั้นหลังพระพุทธองค์ทรงปฏิเสธ พระเทวทัตต์เกิดความเคียดแค้น ได้ปฏิบัติการยุยงภิกษุบวชใหม่ในหมู่สงฆ์ชาวโกสัมพีให้เห็นคล้อยตามในความประพฤติปฏิบัติในศีล โดยสมาทานถือธุดงควัตรและการไม่ฉันเนื้อสัตว์เป็นศีลที่บริสุทธิ์ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ทำให้เกิดการแตกแยกทุ่มเถียงกันในหมู่ภิกษุสงฆ์ ๒ พวก

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จจำพรรษาอยู่ที่โฆษิตาราม เมืองโกสัมพี พระเทวทัตต์เกิดริษยาว่าพระพุทธเจ้ามิได้ยกย่องตนให้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์ แม้ตนเป็นพระภิกษุสาวกฝ่ายศากยราชได้เข้าเฝ้าทูลขอเป็นใหญ่ปกครองสงฆ์แทนพระพุทธองค์ แต่พระพุทธองค์ทรงปฏิเสธ แล้วเป็นชนวนก่อเหตุสังฆเภทในเวลาต่อมา

In the ninth of rainy season, Lord Buddha was keeping in Kosit Monastery, Kosambi, Wangsa, as a while Devadutta has requested to promote him a leader of disciples, but Lord Buddha has denied and said "There were Phra Moa Alana and Phra Sariputt" that I didn't give to anyone. Actually, he felt to envy because before to ordain he was in a royal family and Lord Buddha didn't praise him. After denied, Devadutta was anger and marked for revenge, he persuaded the new Kosambi disciples to practice the bad thing, and caused of breaking apart among disciples.

The picture indicated that Lord Buddha was keeping in Kosit, Kosambi. Devadutta felt to envy Lord Buddha didn't praise him to be a leader among disciples. He requested to be a leader but Lord Buddha has refusal. This would make the broken apart disciples.

ทรงบัญญัติสิกขาบทให้ภิกษุแบ่งปันปัจจัย เมื่ออยู่ในภูมิประเทศแห้งแล้ง

To Provide the Disciplines to Distribute the Necessities of Life for a Drought Ground

ในพรรษาที่ ๑๒ พระพุทธองค์พร้อมภิกษุสงฆ์จำนวนหนึ่งประทับจำพรรษา ณ โคนไม้สะเดา เมืองเวรัญชา ได้มีพราหมณ์ผู้หนึ่งนามว่าเวรัญชะ อาราธนาให้ทรงจำพรรษา และปวารณาตัวว่าจะดูแลเรื่องปัจจัยสี่และอำนวยความสะดวกต่างๆ แล้วลืมเสียสนิท พระภิกษุทั้งหลายต้องประสบความยากลำบากยังชีพอยู่อย่างอดๆ อยากๆ ตลอดพรรษา

เมื่อออกพรรษาแล้วพระพุทธองค์เสด็จไปลาพราหมณ์เวรัญชะ ซึ่งเมื่อเห็นพระพุทธองค์ก็รำลึกได้ และทราบว่าตนเป็นสาเหตุให้พระพุทธเจ้าและหมู่สงฆ์ต้องลำบากอดอยากตลอดพรรษา จึงได้นิมนต์พระพุทธองค์และหมู่สงฆ์ไปฉันภัตตาหารที่บ้านของตน จากนั้นพระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมเทศนาแล้วอำลา กาลครั้งนั้นได้ทรงบัญญัติสิกขาบท "ให้ภิกษุแบ่งปันอาหารที่บิณฑบาตได้และช่วยเหลือรักษาความเจ็บป่วยแก่กัน แม้ผู้ปวารณาตัวจะหลงลืม ไม่สามารถปฏิบัติตามคำปวารณาได้"

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จจำพรรษาอยู่โคนไม้สะเดา ปีนั้นเกิดความแห้งแล้ง ทรงอยู่ด้วยความลำบาก โดยฉันข้าวเหนียวแดงของพ่อค้าม้า ส่วนภิกษุได้ภิกขาจารอาหารโดยลำบาก ปีนั้นทรงบัญญัติพระวินัยให้เหล่าภิกษุดูแลช่วยเหลือกันให้ปัจจัยอาหารและยา พราหมณ์เวรัญชะและภรรยาเป็นผู้ขอให้เสด็จจำพรรษาแต่ลืม ภายหลังได้ขอขมา

In the twelfth of rainy season, Lord Buddha and some disciples were staying under the bitter tree, Weranchara. There was a Brahmin named Weranchara, welcomed him to keep and was to be a volunteer to take care all necessities, and facilities. But he forgot and made all the disciples were starved and had a terrible life all the season.

After Buddhist lent, Lord Buddha went to see Weranchara to farewell. Then he was seen Lord Buddha, he has known he made them suffering all the season, so he welcomed them, having meal and then Lord Buddha has preached the Dhamma and went back. That time, he provided the disciplines to distribute food which they got from people, helped and took care when he was suffered although he would be a volunteer as well.

The picture indicated that Lord Buddha stayed under the bitter tee, this year was drought, and he had only strictly rice from merchant and the disciples had a suffering to make a living. He provided the disciplines to distribute food which they got from people, helped and took care when he was suffered although he would be a volunteer as well.

โปรดพระยามหาชมพูบดี

To Preach Phraya Maha Chompoo

พระยาชมพูบดีเป็นผู้มีเดชานุภาพขยายเขตแดนเข้าระราน อย่างหยาบคายต่อพระเจ้าพิมพิสาร ซึ่งทรงวิตกพระทัยมาก ได้เข้าเฝ้า พระพุทธองค์ พระพุทธองค์ทรงทราบด้วยพระญาณว่าพระยาชมพูบดีจะได้ สำเร็จมรรคผลในพุทธศาสนา จึงทรงเนรมิตเมืองอันโอ่อ่าวิจิตรตระการตา พระองค์ทรงเป็นพระราชาธิราช ทรงเครื่องราชาภรณ์ และให้พระอินทร์เป็น ทูตเชิญพระยาชมพูบดีมาเฝ้า

เมื่อพระยาชมพูบดีมาถึงก็ตกตะลึง พระพุทธองค์จึงทรงแสดง ธรรมให้เห็นแจ้งในโลกธรรม ถึงทรัพย์สมบัติเป็นสิ่งไม่เที่ยง สิ่งที่มีค่าเหนือ กว่าคือ "มหานิพพาน" พระยาชมพูบดีบรรลุจักษุธรรม ขออุปสมบทและ สำเร็จเป็นพระอรหันต์ในเวลาต่อมา ทรงพยากรณ์ว่า "พระยาชมพูบดี จะได้ตรัสรู้เป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้า"

ในภาพ พระเจ้าพิมพิสารเข้าเฝ้ากราบทูลเรื่องการรุกรานของ พระยามหาชมพูบดี พระพุทธองค์เสด็จไปโปรดพระยามหาชมพูบดี โดย นิรมิตกายเป็นพระมหาจักรพรรดิที่มีพลานุภาพยิ่งกว่า และทรงแสดง พระสัทธรรมเทศนาโปรด ทำให้ละมิจฉาทิฏฐิและเข้าถึงพระโสดาปัตติผล พร้อมทรงพยากรณ์ว่าอนาคตจะเป็นพระปัจเจกพระพุทธเจ้า ภาพที่แสดง เป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องที่นำมารวมเป็นภาพเดียวกัน

King Maha Chompoo, who was influent, won over the other king to expand his border and has a bad manner to King Bimbisara that he was exciting. When Lord Buddha knew by himself King Maha Chompoo might be Arahant, he created the luxury town and transformed him to be a King, got Royal clothes and ordered Phra Indra, welcoming him.

As he reached, he was frightening then Lord Buddha preached him the Dhamma indicated that uncertain of treasure and the thing that had most value was nirvana. He understood and requested to ordain until became the Arahant, and he would be attained to the individual Buddha.

The picture indicated that King Bimbisara told the suffering from King Maha Chompoo, he was influent and was preached and ordained later, he would become Arahant and attained to the individual Buddha.

อนาถบิณฑิกเศรษฐีถวายสังฆารามมหาเชตวันวิหาร

Anabindhaki, the Richest Man Gives Chet Wan Temple

"อนาถบิณฑิก" คหบดีเมืองสาวัตถีได้เข้าเฝ้าพระพุทธองค์ที่เมืองราชคฤห์ หลังจากฟังพระธรรมแล้ว ในวันต่อมาได้ถวายมหาทานแก่พระพุทธองค์และภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย เมื่อเดินทางกลับเมืองสาวัตถีได้ซื้อสวนจากเจ้าเชตด้วยเงิน ๑๘ โกฏิ และบริจาคเงินค่าก่อสร้างต่างๆ ตลอดจนตกแต่งบริเวณมณฑลต่างๆ ให้เป็นที่รื่นรมย์ สิ้นเงินอีก ๑๘ โกฏิ ตั้งชื่อว่า "พระวิหารเชตวัน" แล้วกราบทูลเชิญพระพุทธองค์และหมู่สงฆ์เสด็จยังเมืองสาวัตถี ได้รินน้ำจากคนโททองคำลงบนพระหัตถ์ของพระพุทธองค์ถวายวิหารเชตวันให้สำหรับหมู่สงฆ์ โดยมีพระพุทธองค์เป็นพระประธาน พระพุทธองค์ทรงรับพระวิหารและทำอนุโมทนา

อนาถบิณฑิกจัดงานฉลองพระวิหารเป็นเวลา ๙ เดือน สิ้นเงินอีก ๑๘ โกฏิ รวมบริจาคทรัพย์ทั้งสิ้นเป็นเงินถึง ๕๔ โกฏิ

ในภาพ สุทัตตะหรืออนาถเศรษฐี มหาอุบาสกผู้เลิศในทางถวายทาน ได้ถวายที่ดินและอาคารเสนาสนะต่อคณะสงฆ์ โดยมีพระพุทธเจ้าพระบรมศาสดาทรงรับถวายสุทัตตะได้หลั่งน้ำจากคนโทลงบนฝ่าพระหัตถ์ พระพุทธเจ้าแสดงการอุทิศถวายวัดแล้วต่อคณะสงฆ์

"Anabindhaka" the head of household went to meet Lord Buddha at Rajagaha. After had listened to the Dhamma, he gave the great charity to Lord Buddha. Then he went back and bought a Chet garden with some money and gave the money to build and design around, to make it for peaceful place. He named Chet Wan Temple, and welcoming Lord Buddha and all disciples, he poured down to Lord Buddha's hand with some water and said to give the building for him.

Anabindhaka has celebrated the new temple for 9 months, too much value. And he donated the most value of assets.

The picture indicated that Suthatta or Anabindhaka, the riches churchman gave a land and temple as Lord Buddha was taking them. Anabindhaka poured down on the hand of Lord Buddha with some water.

มหาปชาบดีถวายผ้าสาฎกคู่แด่พระพุทธเจ้า

Maha Prachabodi Gave Lord Buddha a Couple of Clothes

ครั้งหนึ่งพระพุทธองค์พร้อมด้วยหมู่สงฆ์ เสด็จยังนิโครธาราม กรุงกบิลพัสดุ์ พระนางมหาปชาบดีโคตมี พระมารดาเลี้ยงทรงมีศรัทธาถวายผ้าสาฎกที่ทออย่างประณีต แต่พระพุทธองค์ทรงปฏิเสธเพราะเป็นการให้ด้วยเห็นเป็นญาติ และได้แนะนำให้ถวายแก่พระภิกษุอันดับรองลงไปด้วย แต่ไม่มีพระภิกษุองค์ใดที่จะกล้ารับ จึงทรงแนะนำให้ถวายแก่พระบวชใหม่ชื่อว่า "อชิตะภิกษุ" แม้พระนางจะไม่ยินดี แต่ก็ทรงได้กระทำตามพระพุทธองค์เห็นพระมารดาเลี้ยง เสียพระทัย จึงทรงแสดงอภินิหารโยนบาตรเสี่ยงทาย บาตรก็ลอยลงไปตกในมือของพระอชิตะภิกษุ จึงตรัสทำนายว่า "อชิตะภิกษุจะได้เป็นพระพุทธเจ้านามพระเมตไตรยในอนาคตข้างหน้า"

พระนางมหาปชาบดีทรงปลื้มพระทัยที่ได้กระทำมหากุศล แม้จะมิใช่กับพระพุทธเจ้าในปัจจุบันก็ตาม

ในภาพ พระนางมหาปชาบดีทรงถวายผ้าสาฎกคู่เจาะจงต่อพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงปฏิเสธ ทรงอธิบายหลักการถวายทานที่บริสุทธิ์ พระนางได้ถวายแก่พระอชิตะที่เป็นพระบวชใหม่ พระพุทธองค์ได้แสดงอภินิหารโยนบาตรเพื่อให้ทราบว่าได้ทรงถวายผ้าสาฎกแด่พระพุทธเจ้าในอนาคตแล้ว

Lord Buddha went to Kapliavatthu, Maha Prachabodi, the step mother has faiths, given a couple of clothes that weaved neatly but Lord Buddha didn't take anyone and took them to the second disciples but there were any disciples attended to keep it. So she had to give them to a newly disciples "Achita Bhikkhu" although she was dissatisfied, she had done it. Lord Buddha knew the sadness of his step mother then he performed a miracle throwing his bowl, suddenly the bowl has floated down into Achita's hands. He predicted that Achita Bhikkhu will be attained becoming to Buddha named Phra Mettrai in future.

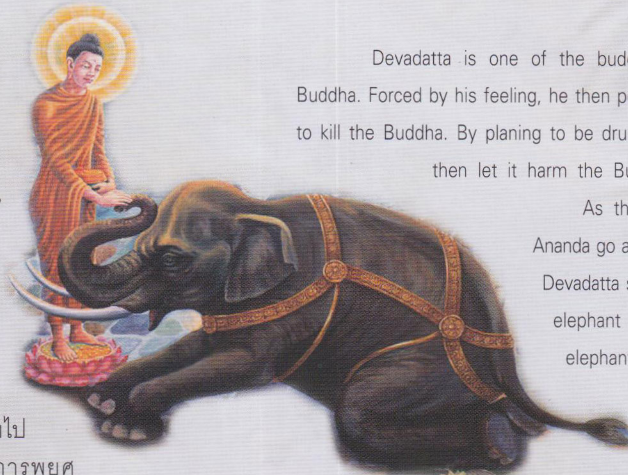
For the event, she was glad to make meritoriously although he wasn't the Lord Buddha in present.

The picture indicated that Maha Prachabodi was giving a couple of clothes especially Lord Buddha, he and his disciple was deniable and he preached the purely given principle. Then she gave to Achita, a newly Bhikkhu. Lord Buddha has a miracle, throwing a bowl to expect her got known the Buddha next time.

โปรดช้างนาฬาคีรี

Narakiri Tamed by the Buddha

พระเทวทัตต์เป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา มีใจอิจฉาริษยาพระพุทธองค์ ได้กระทำการยุยงให้พระเจ้าอชาตศัตรู กำจัดพระพุทธองค์ โดยการปล่อยช้างที่กรอกเหล้าจนเมามันชื่อว่า "นาฬาคีรี" ให้ออกไปทำร้ายพระพุทธองค์

เมื่อพระพุทธองค์เสด็จจาริกบิณฑบาต ณ ชานเมืองราชคฤห์ พร้อมด้วยพระอานนท์ ช้างนาฬาคีรีอาละวาดจนแตกตื่นอลหม่านไปทั่ว แต่เมื่อช้างนาฬาคีรีเข้ามาใกล้และได้ยินพระสุรเสียงซึ่งประกอบไปด้วยกรุณาของพระพุทธองค์ ก็ละจากการพยศ คลุกเข่าลงกระทำนมัสการ หาได้เข้าไปทำร้ายไม่

ในภาพ พระพุทธเจ้าและพระอานนท์ได้เสด็จบิณฑบาตภิกขาจารชานกรุงราชคฤห์ พระเจ้าอชาตศัตรูได้ปล่อยช้างเมามันที่ชื่อนาฬาคีรีให้เข้าทำร้ายพระพุทธเจ้า โปรดช้างคืนสติได้ด้วยพุทธานุภาพ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ชาวเมืองทราบว่าพระเทวทัตต์เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลัง

Devadatta is one of the buddhist monks who has envy of the Buddha. Forced by his feeling, he then persuaded king Ajatasattu in attempted to kill the Buddha. By planing to be drunked the elephant named "Narakiri" then let it harm the Buddha.

As the plan start during the Budhha and Ananda go and on his daily alms-round at Rajagaha, Devadatta set loose Narakiri and the wild drunked elephant run toward the Buddha. But as the elephant run toward the Buddha and hear his voiced, it become calm and sit on it's heels because of the Buddha's enormous loving-kindness.

In this picture depicted the Buddha and Ananda on their daily alms-round at Rajagaha. And also Devadatta set loose the drunked Narakiri to ran toward the Buddha, by the Buddha's power he has tamed the elephant. From this act of Devadatta has shown the town's people about his behavior.

พระสารีบุตรนำพระเสขะชาววัชชีกลับสังฆมณฑล

Phra Sariputt Takes All the Disciples Back to Sakha

พระเทวทัตต์ลอบปลงพระชนม์พระพุทธองค์ไม่สำเร็จ จึงได้ยุยงเหล่าภิกษุที่บวชมีพรรษาน้อยให้มีความเห็นผิดในพระวินัยไปตั้งสำนักของตนเองใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มภิกษุชาววัชชีจำนวน ๕๐๐ องค์ พระพุทธองค์จึงให้พระสารีบุตรไปเกลี้ยกล่อมพระภิกษุหลงผิดเหล่านั้นกลับสังฆมณฑล

ภายหลังพระเทวทัตต์ได้เกิดสำนึกผิด คิดจะตามไปขอเข้าเฝ้าเพื่อขอขมา แต่ระหว่างทางได้ถูกธรณีสูบเนื่องจากกระทำกรรมหนัก แม้ว่าพระพุทธองค์จะทรงให้อภัยก็มิอาจรอดพ้น และทรงได้พยากรณ์ว่า หลังจากพระเทวทัตต์ตกนรกและไปจุติในสุคติภูมิอีกแล้วบำเพ็ญเพียรก็จะได้เป็นปัจเจกพุทธเจ้าในอนาคต

ในภาพ พระสารีบุตรอัครสาวกเบื้องขวาได้รับบัญชาจากพระพุทธเจ้าให้ไปเกลี้ยกล่อมภิกษุผู้อยู่ระหว่างศึกษา (พระเสขะ) ที่หลงผิดไปตั้งสำนักใหม่กับพระเทวทัตต์จำนวน ๕๐๐ รูป พระสารีบุตรได้แสดงธรรมโอวาทจนภิกษุเหล่านั้นเข้าใจและติดตามกลับสังฆมณฑลที่เวฬุวัน

After having done the great sin, Phra Devadutta was provoked all disciples who missed the disciplines and left for setting newism, amount 500. Lord Buddha instructed Phra Sariputt, to persuade all of them returned to Sakha.

Then Devadutta has realized and thought to ask for given from Lord Buddha but during the way he was sucked into the earth because he was sinful. Although Lord Buddha would forgive him, he did not escape this time. Lord Buddha predicted after he failed into the hell and would be born in heaven once, and mediated until to be the individual Buddha.

The picture indicated that Phra Sariputt on the right was ordered from Lord Buddha to persuade all the disciples who were studying the Dammar, he preached and taught them until they understood and followed him back.

พระมหาปชาบดีขอบวชเป็นภิกษุณี

Prajapati Becomes the Buddhist Nun

พระนางมหาปชาบดีเสด็จเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ กราบทูลขอบรรพชาถึง ๔ ครั้ง แต่พระพุทธองค์ไม่ทรงอนุญาต จึงได้เสียพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ต่อมาพระพุทธองค์และพระภิกษุสงฆ์ได้เสด็จสู่กรุงเวสาลี พระนางมหาปชาบดีพร้อมขัตติยนารีจำนวนมากได้โกนพระเกศ ห่มผ้ากาสาวพัสตร์ ตามเสด็จสู่กรุงเวสาลีด้วยความยากลำบาก เป็นที่น่าเวทนา พระอานนท์มาพบเข้าจึงให้รอ แล้วเข้ากราบทูล และวิงวอนให้บรรพชาแก่นาง พระพุทธองค์จึงให้ประพฤติครุธรรม ๘ ประการ และทรงอุปสมบทให้เป็นภิกษุณีสงฆ์ดำรงธรรมอันหนัก ๘ ประการ พระนางยโสธราเสด็จสู่กรุงสาวัตถีและขอบวชเป็นภิกษุณีด้วยเช่นกัน พระพุทธองค์ทรงอนุญาตอุปสมบท ดำรงครุธรรม ๘ ประการ

ในภาพ พระพุทธองค์ได้เสด็จไปประทับอยู่จาริยบรรพต ในพรรษาที่ ๑๙ พระมหาปชาบดีเดินทางมาขอบวชพร้อมหมู่บริวาร ตรัสห้าม แต่ด้วยความช่วยเหลือโดยพระอานนท์ จึงตรัสอนุญาตให้บวชโดยถือครุธรรม ๘ ประการ และปฏิบัติอยู่ ๒ ปีจึงบวชได้

Prajapati has intended to be ordained as a Buddhist nun. She felt sorrow after her attempting for four time was denied by the Buddha. During the time that the Buddha and his disciples are going to the town name "Vesari", Prajapati and a vast number of women has shaved their hair and wear the yellow ropes then follow the Buddha with a hardship.

Ananda has known the situation so far, then he try to ask the Buddha for their sake. The Buddha then allow them to be ordained but tell them to promise to observe and follow the eight rules of conduct by the Buddhist nun. So Prajapati become the nun, after that there is also another woman named Yasotara, who also become a nun. She achieve her goal and follow the eight rules of conduct created by the Buddha.

This picture depicted the Buddha stay at one of the mountain in the Makut province with the scene of Prajapati and town women follow the Buddha for their ordain purpose. The Buddha denied at first but from the help of Ananda, he then allowed them to do with their promised to follow the rules he gave them, for two years of observing the rules before they can be ordained.

ปิปผลิปริพาชกขอบวชในพระพุทธศาสนา

Paripli Paripachok Requests for Ordination

ปิปผลิมาณพ บุตรกบิลพราหมณ์ ได้แต่งงานกับนางภัททกาปิลานี แต่ทั้งสองไม่มีใจในโลกียวิสัย เป็นสามีภรรยาแต่ในนามเท่านั้น จากนั้นทั้งสองจึงออกจากบ้านและแยกย้ายกันเพื่อออกบวช นางภัททกาปิลานีไปบวชเป็นภิกษุณี ยังสำนักมหาปชาบดีโคตมีภิกษุณี ส่วนปิปผลิมาณพได้เดินทางมาพบพระพุทธองค์ซึ่งประทับอยู่ใต้ต้นกร่างโดยบังเอิญ จึงกราบนมัสการพระพุทธองค์ประทานโอวาท ๓ คือ ๑. ให้ละอายชั่ว กลัวบาป เคารพภิกษุ ๒. เมื่อฟังธรรมพึงเคารพและพิจารณาให้เข้าใจ ๓. บำเพ็ญกายคตาสติสม่ำเสมอ

ปิปผลิมาณพยอมรับคำสอนและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ภายหลังจึงถือเป็นภิกษุ เจริญธรรมครบ ๗ วันสำเร็จเป็นพระอรหันต์ ระหว่างปฏิบัติธรรมได้ประทานชื่อตามตระกูลมารดาว่า "พระมหากัสสปะ"

ในภาพ พระพุทธองค์ประทับอยู่แดนต่อระหว่างนครราชคฤห์กับปาฏาลีบุตร ปิปผลิพราหมณ์ตระกูลกัสสปพราหมณ์ได้ออกบวชเป็นปริพากาเมื่อมีอายุมากแล้ว เพื่อค้นหาอาจารย์ พบพระพุทธองค์ เลื่อมใสในคำสอนแล้วขอบวชเป็นภิกษุ ทรงประทานโอวาท ๓ ข้อ เพื่อละทิฐิแล้วจึงบวชได้ และประทานนามใหม่ว่า "พระมหากัสสปเถระ"

Paripli Manop, the son of Kabil Brahmin was married with Pattakapilanee, but both did not interest in karma. They left from the house and separated. Pattakapilanee ordained to be priestess, and his husband went to meet Lord Buddha, stayed under the banyan tree accidentally. He respected and was preached 3 lectures; first, to be ashamed of badness, sins, and respected Bhikkhus. Second, while listening the teaching, tried to understand and third, always practiced meditation.

Paripli Manop accepted the teaching and practiced strictly after 7 days, he attained on Arahant named "Phra Mahakassapa"

The picture indicated that Lord Buddha was staying near a border of Rajagaha and Pataleeputt, he was from the Brahmin family was ordained when he was to get older, to find the wisest until came to meet Lord Buddha, he has faiths and requested to ordain, Lord Buddha gave 3 lectures, stopped anger and was named Phra Mahakassapa Thera.

พระพุทธเจ้าประทานจีวรแก่มหากัสสปะ

The Buddha Give a Yellow Rope to Gasapa

พระมหากัสสปะ (ปิปผลิมาณพ) หลังจากบรรลุธรรมแล้วท่านสมาทานถือธุดงควัตร ใช้จีวรที่หม่นหมองจนเป็นที่ประจักษ์และยกย่อง

ครั้งหนึ่งพระพุทธองค์ทรงเห็นว่า พระมหากัสสปะมีความยากลำบากในการครองจีวร ด้วยการปะและชุนทำให้มีน้ำหนักมาก อีกทั้งพระมหากัสสปะก็มีอายุมากแล้ว จึงประทานจีวรของพระองค์ซึ่งได้จากการชักผ้าบังสกุลห่อศพให้แก่พระมหากัสสปะ

ในภาพ พระพุทธเจ้าได้ประทานจีวรของพระองค์ซึ่งได้มาจากการบังสกุล (ผ้าห่อศพ) นางปุณณาทาสีให้แก่พระมหากัสสปะผู้ที่สมาทานธุดงควัตร (ถือจีวรเศร้าหมอง) ครั้งนั้นพระมหากัสสปะกล่าวว่าทรงให้เกียรติเสมอพระองค์ และทรงมีเมตตาต่อตนที่เป็นพระอสีติพุทธสาวกยิ่งกว่าภิกษุอื่น

After Gasapa achieve teaching of the buddha, then he live his life in the hardship way, by living and meditating in the jungle. Because this way of living let his rope getting pale, old and sometimes got tear of.

The Buddha know about his hardship working and also with his old age. So he give him his yellow rope that has been made from corps cloths.

This picture depicted the Buddha give his rope to Gasapa who live his life in the hard way. Gasapa has said that the Buddha not just only give him his rope but also honor him as the same level as the Buddha himself.

โปรดองคุลิมาล โจรผู้มีกรรมหนัก

Teaching the Great Sinner Ongkurimara

"อหิงสกะ" ศึกษาอยู่ในสำนักตักศิลา ถูกเพื่อนใส่ร้ายจนอาจารย์หูเบาออกอุบายให้ฆ่าคนจำนวน ๑,๐๐๐ คนเพื่อสำเร็จวิชาการขั้นสูง อหิงสกะจึงได้ตระเวนฆ่าคนและตัดนิ้วผู้ที่ถูกฆ่า เพื่อนำมาทำพวงมาลัยคล้องคอ จนได้ชื่อ "องคุลิมาล" ขณะที่ได้นิ้ว ๙๙๙ นิ้ว นางพราหมณีผู้เป็นมารดาได้เดินทางไปเพื่อขอร้องให้หยุดการฆ่าคน

ครั้งนั้นพระพุทธองค์ทรงทราบด้วยพระญาณว่าองคุลิมาลจะได้สำเร็จอรหันต์ แต่หากทำอนันตริยกรรมจะปิดทางบรรลุธรรม จึงเสด็จไปโปรดองคุลิมาล ประทานโอวาทเตือนสติองคุลิมาลรำลึกสติได้จึงวางอาวุธกราบทูลขอประทานเทศนาและอุปสมบทเป็นภิกษุ ต่อมาได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

ในภาพ พระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดองคุลิมาลผู้ที่กำลังจะกระทำมาตุฆาต (แม่กำลังเดินมาอยู่ระยะไกล) เอานิ้วมาร้อยเป็นมาลัยที่ ๑,๐๐๐ นิ้ว ทรงแสดงปาฏิหาริย์ (ความมหัศจรรย์) ให้ปรากฏโดยพุทธานุภาพ และตรัสให้โอวาทจนได้คิดละความเห็นผิด (ฆ่าบูชาครู) และขอบวชเป็นภิกษุ

"Ahingsaga" was the name of the person who had made a great sin during his life but at the end he also achieved teaching of the buddha. Ahingsaga had studied in the takkasila school, which he had been convinced by his teacher, that if he killed 1,000 people he would reach the supreme knowledge.

By follow this belief Ahingsaga then hunt down peoples and cut down the prey's finger as he use it for making a necklace. After he achieves the number of 999 fingers he has obtained the title as Ongkurimara. His mother can not stand her son's behavior, then she decide to stop him.

At the time the Buddha has known from his meditation that Ahingsaga can achieve teaching, but if he let him kill one last person that going to be his own mother he will not has a chance to attaine the arahant state from his great sin. So the Buddha has traveled to meet Ahingsaga and then teach him the truth, then Ahingsaga start to realize what he should done. After the teaching he has asked the Buddha to accept he as monk. Finally after practicing his dharma Ahingsaga has attained arahantship.

The picture depicted the Buddha travel to teaching the Ongkurimara who is going to commit a great sin by killing his own mother. After he show him the truth with the solution of the problems, then he becomes one of the Buddhist monk.

วิสาขามหาอุบาสิกาถวายผ้าอาบน้ำฝน

Visakar Give the Buddha the Bathing Cloth

วิสาขาเป็นธิดาของธนัญชัยเศรษฐีแห่งเมืองภัททิยะ แคว้นอังคะ เมื่อวัยเด็ก อายุ ๗ ขวบ ได้ฟังธรรมเทศนาขณะเมื่อพระพุทธองค์ได้เสด็จไปโปรดชาวเมืองภัททิยะ ได้บรรลุเป็นพระโสดาบัน เมื่อบิดาย้ายมาอยู่ที่เมืองสาเกต แคว้นโกศล นางได้แต่งงานกับบุตรเศรษฐีชื่อ "ปุณณวัฒน์" บิดาชื่อมิคารเศรษฐีแห่งสาวัตถี นางได้เอาชนะบิดาสามีด้วยปัญญา ล้างความเชื่อในลัทธิชีเปลือย หันมานับถือพระพุทธศาสนา ต่อมานางได้สร้างบุพพาราม อุทิศให้เป็นวัดอีกแห่งหนึ่งในสาวัตถีที่พระพุทธเจ้าประทับจำพรรษานานถึง ๖ พรรษา

ครั้งหนึ่งนางได้ขอพรจากพระพุทธเจ้า ๘ ข้อ เพื่อถวายในปัจจัยอาหาร ยา และอัฐบริขารแก่คณะสงฆ์ทั้งฝ่ายภิกษุสงฆ์และภิกษุณีสงฆ์ หนึ่งใน ๘ ข้อที่นางขอสมาทานจัดถวายคือ ขอถวายผ้าอาบน้ำฝนเพื่อให้เป็นกิริยาอันงามแก่พระสงฆ์เมื่อท่านมีกิจสรงน้ำ เป็นอัฐบริขารที่เพิ่มขึ้นจากการถือเพียงไตรจีวร วิสาขาเป็นพุทธสาวิกาที่พระพุทธองค์ทรงยกย่องว่าเป็นผู้ยิ่งด้วยการถวายทาน นางได้ปฏิบัติหน้าที่อุปถัมภ์พระพุทธศาสนาได้อย่างดีเลิศ

ในภาพ วิสาขามหาอุบาสิกาพร้อมหมู่เพื่อนหญิงได้ขอสมาทานถวายผ้าอาบน้ำฝนแด่พระพุทธเจ้า ซึ่งสมัยนั้นยังมิได้มีพุทธบัญญัติการถือครองผ้าเกิน ๓ ผืน

Visakar was the daughter of Tanalchai who was a millionaire in the Pattiya town of Makut province. When she was 7 years old she had listened to the teaching of the Buddha as he traveled to teach the peoples of Pattiya.

After her father migrated to Saket town of Kosul province she then had been marry to the son of a millionaire of Savatti town. She has overcame her husband by her knowledge in order to made him change his belief to Buddhism. Later on she had ordered a construct of the new temple in Savatti town where is the Buddha had stayed for 6 years.

Visakar had asked 8 wishes from the Buddha to let hers provide the monks and nuns with foods and medicine. One of the 8 wishes she had asked was to provide the monkhood with a bathing cloth. Visakar had been honor by the Buddha as a great merit person from her act of giving.

In the picture depicted Visakar with her women friends ask for providing the bathing cloth to the Buddha. At the time there are still a rule about the way monks can use only 3 pieces of robe.

ทรงยกย่องพระมหากัจจานะเป็นผู้เลิศในการขยายความ

The Buddha Honored Gajana As a Great Interpreter

ในอดีตก่อนพระมหากัจจานะเป็นภิกษุ ท่านเป็นพราหมณ์ปุโรหิต แห่งกรุงอุชเชนี แคว้นอวันตี นามเดิมชื่อกาญจนมานพ พระเจ้าจัณฑปัชโชตส่งมาสาวัตถีเพื่อทูลเชิญพระพุทธเจ้าไปโปรดชาวกรุงอุชเชนี ครั้งหนึ่งขณะที่พระพุทธองค์เสด็จประทับอยู่พระเชตวัน ให้โอวาทแก่ภิกษุกลุ่มหนึ่งฟังโดยภาษิตย่อว่า "ไม่พึงย้อนนึกอดีต ไม่พึงห่วงหาอนาคต พึงพอกพูนความสงบ พึงรีบทำความเพียรแต่บัดนี้"

เมื่อกลุ่มภิกษุอันมีพระสมิทธิเป็นต้น ฟังแล้วไม่เข้าใจ ได้ซักถามความรู้ในภาษิตนั้น ต่อพระมหากัจจานะ ท่านจึงได้อธิบายความโดยละเอียดลึกซึ้งจนเกิดความแจ่มแจ้ง พระพุทธองค์ตรัสว่า แม้พระองค์จะทรงได้อธิบายก็เป็นความเดียวกันกับที่พระมหากัจจานะได้อธิบาย

พระพุทธองค์ทรงยกย่องพระมหากัจจานะเป็นยอดกว่าภิกษุผู้จำแนกธรรมแห่งพระดำรัสที่ตรัสโดยย่อให้พิสดาร

ในภาพ พระมหากัจจานะและหมู่ภิกษุได้ฟังพระธรรมเทศนาจากพระพุทธองค์ ซึ่งทรงแสดงแต่เพียงย่อๆ ภิกษุหมู่หนึ่งอันมีพระสมิทธิเป็นต้นได้เข้าไปหาพระมหากัจจานะท่านได้อธิบายความย่อที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงนั้น

Before Gajana has been ordained as a Buddhist monk he was a Brahmin of Usheni town of Avanti province. The king in his town has sent him to Savatti for summoned the Buddha to Usheni as a teaching purposed. At last he is ordained as a monk.

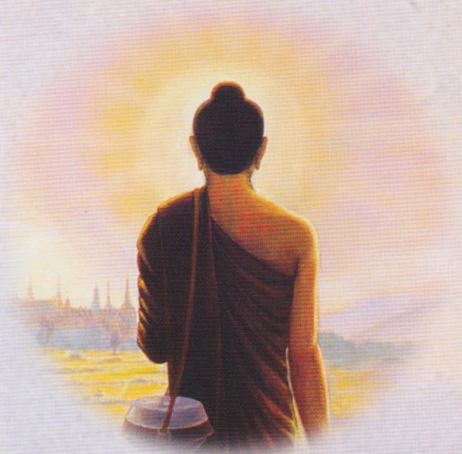
One day when the Buddha has instructed his disciples and they all seem unclear about his teaching, so they ask Gajana and he answer them with bright and clear answer. As his talent to interpret knowledge really clear, the Buddha then honor him as a great interpreter.

In this picture depicted Gajana and monks has listen to the teaching of the Buddha, but the Buddha has taught in briefly way, that make many of monks confused. By asking Gajana they all know what the meaning of the Buddha teaching.

ทรงทัศนากรุงไพศาลีเป็นครั้งสุดท้าย

Last Visiting Pisali

ในพรรษาที่ ๔๔ พระพุทธเจ้าเสด็จจำพรรษาอยู่นครสาวัตถี หลังออกพรรษาแล้วเสด็จพร้อมหมู่ภิกษุจำนวน ๕๐๐ รูป ไปยังกูฏาคารป่ามหาวัน เมืองไพศาลี ครั้นเมื่อกษัตริย์ลิจฉวีแห่งเมืองไพศาลีทราบว่าพระพุทธองค์เสด็จมายังเมืองตน ได้เสด็จถือดอกไม้ ธูปเทียน ไปเข้าเฝ้าเพื่อฟังพระสัทธรรมเทศนา จากนั้นเหล่ากษัตริย์ลิจฉวีได้กราบทูลให้เสด็จพร้อมหมู่ภิกษุไปรับภัตตาหารในพระราชนิเวศน์ของตนในวันรุ่งขึ้น

เวลาเช้าเสด็จไปรับบิณฑบาตในเมือง เมื่อทรงเสร็จแห่งภัตตกิจแล้ว ประทานธรรมโอวาทแก่กษัตริย์ทั้งปวงแล้วเสด็จกลับ ระหว่างเสด็จออกจากประตูนอกเมือง ทรงหยุดยืนหันพระพักตร์ดูเมืองไพศาลี แล้วตรัสว่า "ตถาคตจะได้เห็นกรุงไพศาลีนี้เป็นครั้งสุดท้ายแล้ว" สถานที่ที่ทรงหยุดทัศนาเมืองนี้มีชื่อว่า "นาคาวโลกเจดียสถาน" หลังจากนั้นเสด็จกลับไปยังกูฏาคารป่ามหาวัน และเสด็จต่อไปยังปาวาลเจดีย์ ตรัสกับพระอานนท์ว่าเมืองไพศาลีเป็นรมณียสถาน ทำให้เจริญอิทธิบาท ภาวนาได้ดี ๒ แห่ง คือปาวาลเจดีย์และโคดมเจดีย์

ในภาพ พระพุทธเจ้าหยุดทอดพระเนตร เมืองไพศาลีแห่งกษัตริย์ลิจฉวีเป็นครั้งสุดท้าย หลังเสด็จกลับจากรับภัตตกิจที่ไพศาลีพร้อมหมู่ภิกษุเสด็จไปประทับกลางวันที่ปาวาลเจดีย์ ก่อนจะทรงรับอาราธนาของพระยาสวัสสวดีมารให้เสด็จดับขันธ์

In the forty-fourth of rainy season, Lord Buddha was keeping at Sawatti, after Buddhist Lent Day with 500 bikkhus went to Mahawan, Pisari. King Pisari had known visiting of Lord Buddha. He reached there with flowers and joss sticks to enter for preaching Dhamma. Then he welcomed Lord Buddha and bikkhus came and got meal inside palace. At dawn, he came and got meal from townspeople. Then he went back and stopped in front of Pisari's door and said "In near future, I would last see this town" and later the place called "Nakawa Logaya Chedi". After gone back he said to Phra Annada referring the peaceful town was Pisari, and to prosper by Pawan Chedi and Kodhom Chedi.

The picture indicated that Lord Buddha has last seen Pisari and went with bikkhus to take a rest at Pawan Chedi before giving a sermon of Great devil had entered parinibbana (nirvana).

พระยาสวัสสวดีมาร
ทูลอาราธนาให้เสด็จดับขันธปรินิพพาน

The Mara Savasvati Has Asked for the Buddha Nirvana

ในพรรษาที่ ๔๕ พระพุทธเจ้าพร้อมหมู่พระสาวกได้เสด็จจำพรรษาที่เวฬุวคามใกล้กรุงไพศาลี ทรงอาพาธหนักระหว่างพรรษา แต่อดทนอดกลั้นและบำบัดได้ด้วยการเจริญอิทธิบาท ๔ หลังออกพรรษาแล้วทรงเสด็จต่อไปยังปาวาลเจดีย์ วันหนึ่งหลังจากเสด็จกลับจากการบิณฑบาตในเมืองไพศาลี ตรัสให้พระอานนท์พุทธอุปัฏฐากถืออาสนะรองนั่งตามเสด็จไปยังปาวาลเจดีย์ ทรงชี้แนะให้พระอานนท์ทราบในอานุภาพของการเจริญอิทธิบาทภาวนาว่าทำให้ยืดอายุได้ และทรงแสดงนิมิตโอภาสเป็นเครื่องหมายให้พระอานนท์ทราบ แต่พระอานนท์ไม่แจ้งในพระประสงค์

ในคราวนั้นพระยาสวัสสวดีมารได้เข้าเฝ้าและกราบทูลอาราธนาให้เสด็จดับขันธปรินิพพาน เมื่อทรงพิจารณาแล้วได้รับคำทูลอารธนาของพระยามาร ทรงปลงอายุสังขารว่าต่อนี้ไปอีก ๓ เดือนจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน

ในภาพ พระพุทธเจ้าทรงเจริญอิทธิบาท ๔ มีพระรัศมีสว่างไสว พระยาสวัสสวดีมารได้เข้าเฝ้าทูลอาราธนาให้พระพุทธองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน พระพุทธองค์ทรงรับอาราธนา

At forty-fifth years the Buddha and his monks had stayed at placed near Pisali town. The Buddha is very ill during that time but he has overcame his illness by a meditation.

Later after the time has passed he then travel to the Paval stupa. One day after the Buddha finish his daily alms-round at Pisali. He has told Ananda about the power of practicing one of the meditation way to prolonged life. Then he show a vision for Ananda to see how can make it possible. But Ananda does not understand his point.

At the time one of the mara Savasvati has come and ask the Buddha to attained his nirvana state. After he has thought about the speaking of mara, then he realize that his nirvana will take 3 month after that day.

In the picture depicted the Buddha has practiced one of the meditation ways. And a picture of the mara Savasvati ask for the Buddha to be attained his nirvara, then.

จุนทะกัมมารบุตรถวายภัตตาหารครั้งสุดท้าย

Cunda Offers the Buddha the Last Meal

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงปลงอายุสังขารแล้ว ได้เสด็จจากเมืองไพศาลีแห่งกษัตริย์ลิจฉวีไปยังแคว้นมัลลกษัตริย์ โดยเสด็จพระดำเนินไปโดยลำบาก ผ่านหมู่บ้าน ตำบล ลุถึงเมืองปาวา ประทับอยู่ ณ ป่ามะม่วงของนายจุนทะบุตรแห่งนายช่างทอง จุนทะเมื่อทราบข่าวพระพุทธองค์ได้เสด็จมายังเมืองปาวาแล้ว บัดนี้ประทับอยู่ป่ามะม่วงของตน จึงเข้าเฝ้าและฟังธรรม หลังจากนั้นได้กราบทูลเชิญเสด็จเพื่อรับภัตตาหารในวันรุ่งขึ้น

รุ่งเช้าพระพุทธองค์พร้อมหมู่ภิกษุได้เสด็จไปฉันภัตตาหารยังบ้านนายจุนทะ ซึ่งตกแต่งอาหาร "สุกรมัททวะ" เป็นอาหารที่ปรุงประณีตพิเศษ พระพุทธองค์ตรัสให้นายจุนทะถวายอาหารสุกรมัททวะแต่เฉพาะพระองค์ ส่วนภิกษุที่ติดตามให้ถวายด้วยอาหารบิณฑบาตที่ตกแต่งอย่างอื่น เมื่อทรงภัตตกิจแล้วเกิดอาพาธหนัก ทรงพระประชวรลงพระโลหิต เกิดทุกขเวทนาจวนจะถึงแก่เสด็จดับขันธ์ แต่ทรงอดกลั้นทุกขเวทนานั้นด้วยอธิวาสนขันติ

ในภาพ จุนทะกัมมารบุตรช่างทองพร้อมภรรยาและบริวารถวายภัตตาหารที่เรือนตน พระพุทธเจ้าตรัสให้ถวายอาหารชื่อสุกรมัททวะเฉพาะแต่พระองค์ มิให้ภิกษุอื่นฉัน การได้ฉันอาหารวิเศษนี้มีผลบุญเท่าเทียมกันกับข้าวมธุปายาสของนางสุชาดาที่ฉันแล้วได้ตรัสรู้

When the Buddha has realized of his pass away time he then travel from Pisali to Malla province, with rough on his journey from one village to the other. During his journey the Buddha has stayed at the mango garden of Cunda, the son of a goldsmith.

After Cunda has found out that the Buddha and his disciples monk has rested at his garden then he decide to have some teaching from the Buddha. The Buddha teaches Cunda and his family. They gain confidence in the Dharma and took refuge in the Buddha and the Dharma.

After the teaching, Cunda has offered the Buddha and his disciples a meal, But the meal that Cunda offere to the Buddha is contained a fungus that made the Buddha feel very ill.

In this picture depicted Cunda with his family offered a meal to the Budhha at their place and it was an ordered from the Buddha himself to choose the special meal for only him, that contained a fungus. And let all of his disciples had a normal one.

พระอานนท์พุทธอุปัฏฐากถวายน้ำที่ริมฝั่งแม่น้ำโรหินี

Ananda Give Water to the Buddha at Rohini River

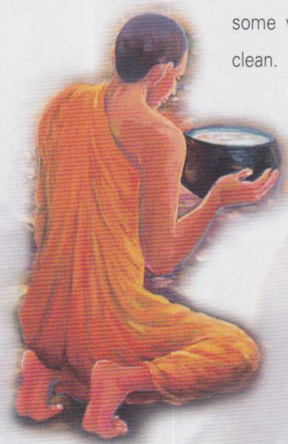
พระพุทธองค์แม้ทรงอาพาธหนัก แต่ยังคงเดินทางพร้อมหมู่สงฆ์จำนวนหนึ่งไปยังเมืองกุสินารา ระหว่างทางเสด็จข้ามแม่น้ำโรหินีไปอีกฟากหนึ่ง ประทับใต้ร่มไม้ใกล้ลำน้ำ และตรัสให้พระอานนท์ซึ่งเป็นพุทธอุปัฏฐากตักน้ำมาถวาย แต่พระอานนท์ทัดทานไว้ เนื่องจากมีขบวนเกวียนผ่านไปไม่นาน จึงทำให้น้ำขุ่น พระพุทธองค์ตรัสกับพระอานนท์ถึงสามครั้ง พระอานนท์จึงถือบาตรเดินไปตักน้ำ ทันใดนั้นน้ำที่ขุ่นข้นก็พลันใสสะอาดปราศจากฝุ่นธุลี เป็นที่อัศจรรย์ จึงรีบนำน้ำมาถวายพระพุทธองค์เพื่อเสวยทันที

ในภาพ พระพุทธองค์ประทับอยู่ใต้ร่มไม้ริมลำธาร ตรัสให้พระอานนท์ตักน้ำถวาย น้ำที่ขุ่นข้นก็ใสสะอาดอย่างมหัศจรรย์ พระอานนท์จึงได้นำน้ำที่ตักมาถวายพระพุทธองค์

In spite of the pain, the Buddha and his disciples continue their journey to Kusinara. And during their journey across the Rohini river the Buddha has rested under the tree near the river.

Then he asked Ananda to find him some water but Ananda disagree with him. Because there are some carts ran through the river at the time, that made the water dirty. Then the Buddha asked Ananda for three more times before Ananda do it. It appear like miracle that the water seem very clear from dirty in no time.

This picture depicted the Buddha rested under the tree near the river. He asked Ananda to find him some water. After Ananda go and have some water for him then the water has changed from dirty to clean.

ปัจฉิมพระสาวกสุภัททปริพาชก

The Last Disciple

พระพุทธองค์พร้อมหมู่สงฆ์ได้เสด็จมาถึงเขตป่าสาละ เมืองกุสินารา มีรับสั่งให้หมู่สงฆ์ จัดที่บรรทมปูลาดอาสนะลงระหว่างต้นสาละคู่ โดยให้พระเศียรหันไปทางทิศอุดร แล้วเสด็จขึ้นประทับสีหไสยา ทรงตั้งพระทัยว่าจะไม่เสด็จลุกขึ้นอีก

ขณะนั้น “สุภัททปริพาชก” ได้ขอเข้าเฝ้าเพื่อทูลถามปัญหาธรรม แม้พระอานนท์จะห้ามมิให้รบกวน แต่พระพุทธองค์ทรงทราบ จึงประทานโอกาสให้เข้าเฝ้า สุภัททปริพาชกสนทนาปัญหาธรรมจนเกิดความเลื่อมใส จึงขอบรรพชาเป็นปัจฉิมพุทธสาวก ได้เจริญวิปัสสนาจนบรรลุเป็นพระอรหันต์

ในภาพ พระพุทธองค์ให้สุภัททปริพาชกเข้าเฝ้าถามปัญหาธรรม แม้พระอานนท์จะห้าม ได้ตรัสกับพระอานนท์ว่า “อานนท์ ประโยชน์อันใดที่เขาจะได้จากเรา แม้ลมหายใจสุดท้ายเราก็จะยอมมอบให้เขา”

Finally the Buddha and his disciples arrived at the boundary of Kusinara. When they came to Salavana forest, the Buddha felt that he could go no further. So he asked his monks to prepare a place for him to lie down. Ananda had placed a bed between two big sal trees. The Buddha then lay down by turning his face to the north. He intended to do not stood up again.

At that time there was a person named Supatarapripachok came to the Buddha for asking him about dharma question. Even Ananda tried to tell him do not disturb the Buddha at the time, but Budhha himself let Supatarapripachok ask his question.

After their conversation Supatarapripachok had understood what the meaning of the Buddha teaching is. He asked for accept him as monk and the Buddha agree. So he become his last disciple. After practicing Supataraprichok had been attained arahantship.

In the picture depicted the Buddha answered Supataraprichok dharma question. When Ananda tried to stop Supataraprichok from asking the Buddha, The Buddha had said to Ananda that he would help the man until his last breath.

เสด็จดับขันธปรินิพพาน

The Nirvana of the Buddha

พระพุทธองค์ประทับสีหไสยาระหว่างต้นสาละคู่ ในยามสามตรัสเรียกบรรดาภิกษุทั้งหลายและประทานปัจฉิมโอวาท "สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมเป็นธรรมดา ท่านจงยังกิจอันเป็นประโยชน์ตนและประโยชน์ผู้อื่นให้บริบูรณ์ด้วยความไม่ประมาทเถิด" แล้วพระพุทธองค์ก็มิได้ตรัสอะไรอีกเลย ทรงกระทำปรินิพพานบริกรรมเข้าสู่ฌานเป็นลำดับ จนในที่สุดได้เสด็จดับขันธปรินิพพานในเวลาเที่ยงคืน วันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (วิสาขบูชา)

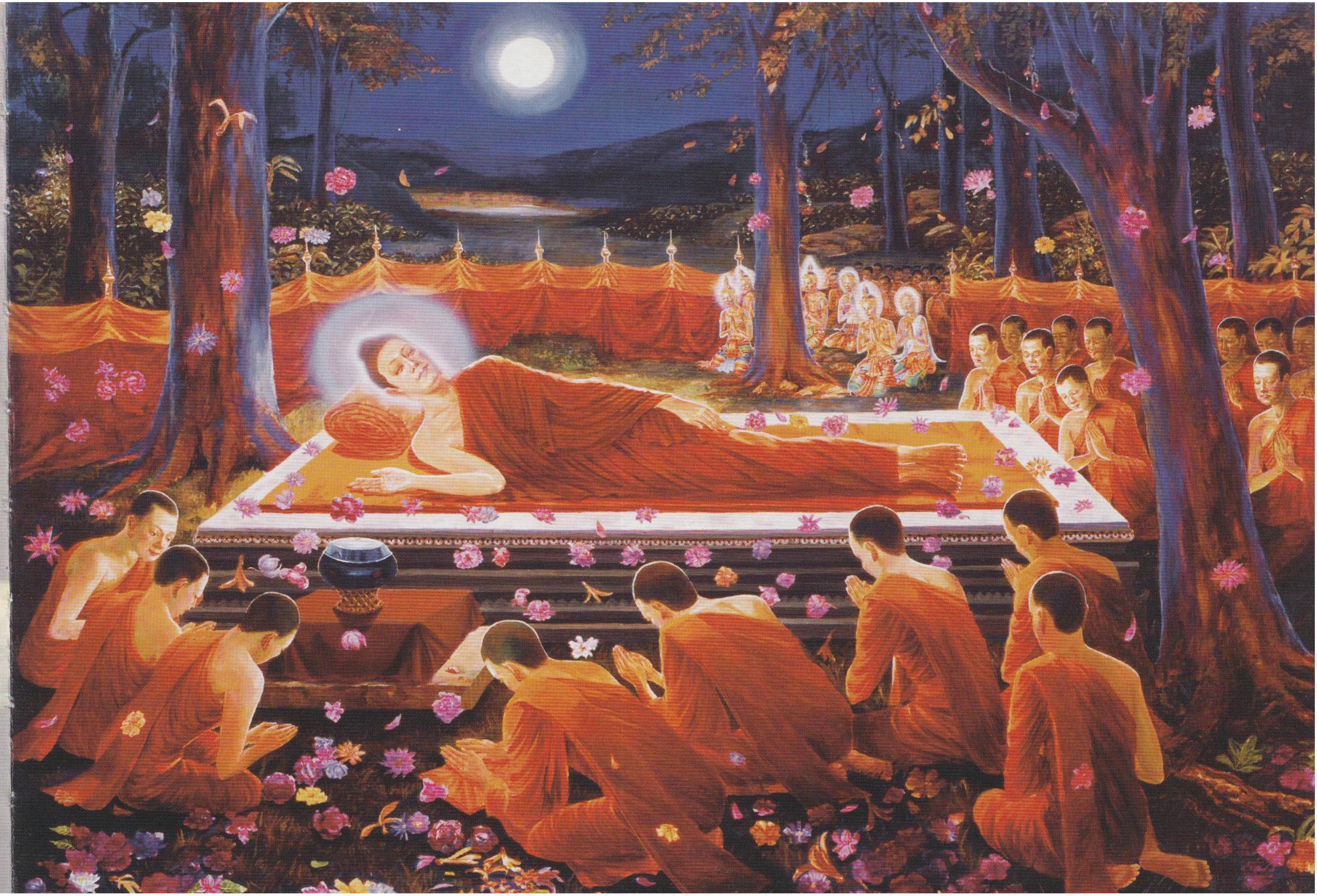
ในภาพ วันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ พระพุทธองค์ประทับสีหไสยา ท่ามกลางหมู่สงฆ์และทวยเทพ ดอกไม้ทิพย์ทั้งปวงร่วงโปรยลงมาเป็นพุทธบูชา เข้าสู่สถานที่พุทธปรินิพพานจนละลานตาทั่วอุทยาน

The Buddha had lay down on a bed between two big sal trees. At three in the morning he had summoned his monks, then he gave them many important instructions. He encouraged them to practice his teaching for the benefit of all people in the world, and helped others to learn and practice the Dharma. He also encouraged them to serve as good examples for the people of the world.

Finally he had instructed them the last teaching: "All things must grow old and pass away. Studying the truths I have taught you and put them into practice; guard your own minds; do not be careless, so that you can be freed from suffering and rebirth."

The Buddha then starts his meditation to make his mind tranquil until his attained the nirvana.

In this picture depicted the Buddha lay down on his bed between two big sal trees among his monks and angels. The heaven flowers has dropped down as his nirvana take place.

พิธีถวายพระเพลิงพุทธสรีระพระพุทธเจ้า

The Cremation of the Buddha

พระพุทธองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน มีการตกแต่งพระศพอย่างพระจักรพัตราธิราช ครบ ๗ วัน เหล่ามัลลกษัตริย์จะถวายพระเพลิง แต่ไม่สามารถจุดไฟติดได้ พระมหากัสสปะพร้อมหมู่สงฆ์ทราบข่าวจึงเดินทางมาที่เมืองกุสินารา พระมหากัสสปะได้แสดงพุทธสักการะ และอธิษฐานให้พระพุทธองค์รับการบูชา ก็ปรากฏเป็นที่น่าอัศจรรย์ พระยุคลบาทโผล่พ้นออกมาทางปลายหีบพระบรมศพ พระมหากัสสปะได้กราบบังคมทูล แล้วเพลิงทิพย์ก็ลุกโชติช่วงขึ้นลุกไหม้พระสรีระได้เอง เหลือแต่พระบรมสารีริกธาตุ น้ำทิพย์ก็หลั่งมาดับเพลิง เหล่ามัลลกษัตริย์จึงได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นประดิษฐาน ณ สัณฐาคาร เมืองกุสินารา

ในภาพ เหล่าภิกษุสงฆ์ เทพ มัลลกษัตริย์ ได้ถวายการสักการะพระบรมศพ พระมหากัสสปะเป็นประธานฝ่ายสงฆ์อธิษฐาน จึงบังเกิดความอัศจรรย์ พระยุคลบาทโผล่พ้นปลายหีบพระศพ เพื่อประทานให้นมัสการเป็นพิเศษแก่พระมหากัสสปะ

After the nirvana of the Buddha his remain was decorated as the great king, for his funeral and it had been held for seven days. When the group of Malla kings tried to cremated the remain, it appeared that the body of the Buddha could not be set on fire.

By hearing the news, Gasapa and the monks had travel to Kusinara, then Gasapa made a worship and wished that the Buddha had received him. The remain then shown of miracle by letting the Buddha feet out of the end of his coffin.

Then there had appeared fire coming out of nowhere burned down the Buddha remain on it own. Leaving only just his relic then the rain had fail down to burst of the fire. All of the Malla kings then got the relic to place at the Kusinara town.

This picture depicted monks, angels and the Malla kings has all worshiping the remain of the Buddha. By the wish and worship of Gasapa who has been the chairman at the monks side, so the remain can set on fire.

แจกพระบรมสารีริกธาตุ

Sharing the Buddha Relic

พิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพเสร็จสิ้น เหล่ามัลลกษัตริย์ได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุประดิษฐาน ณ เมืองกุสินารา บรรดากษัตริย์อีก ๗ นครต่างต้องการแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ ได้ยกทัพและแต่งทูตมาเจรจา จนเกิดข้อพิพาท ครั้งนั้นมีพราหมณ์ชื่อ "โทณะ" เข้าระงับเหตุการณ์ และรับอาสาแบ่งพระบรมสารีริกธาตุออกเป็น ๘ ส่วน ส่วนละ ๒ ทะนานเท่าๆ กันให้กษัตริย์ผู้ครองนครทั้ง ๘ นำไปสักการะยังบ้านเมืองของตน

ขณะแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ โทณพราหมณ์ได้แอบเอาพระทันตธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) ซ่อนไว้ในมวยผม พระอินทร์จึงแอบอัญเชิญพระทันตธาตุจากมวยผมไปประดิษฐาน ณ เจดีย์จุฬามณีบนสรวงสวรรค์ โทณพราหมณ์จึงได้แค่ทะนานทองที่ตวงพระบรมสารีริกธาตุไปบูชา

ในภาพ โทณพราหมณ์แจกพระบรมสารีริกธาตุทั้ง ๑๖ ทะนานแก่เจ้าเมืองทั้ง ๘ และแอบเอาพระเขี้ยวแก้วใส่มวยผม พระอินทร์จึงอัญเชิญพระเขี้ยวแก้วไปประดิษฐานบนสรวงสวรรค์

At last the cremation had been finished, the Malla kings then had the Buddha relic placed at the Kusinara town. The kings from the others seven kingdoms all wanted the relic to be shared, All had their diplomatic agent and army troops to Kusinara.

The situation went bad that they started to fight each others. By the time there was one of the brahmin whose name **"Tona"** appeared to stop the fight and had negotiation to share the relic, by divined it into 8 pieces and cut one piece out into two sub-pieces. So that every kings can share and worship the Buddha relic at their kingdoms.

By the time they were sharing, Tona had kept the tooth part on his own, by hidden it in his hair. After the god Indra knowed the story he then got the tooth part from Tona and placed it in the heaven.

In the picture depicted Brahmin Tona is sharing all of the 16 pieces of the Buddha relic to the rulers from eight kingdoms and he gets the tooth part of the relic on his own by hidden it in his hair.

พระบรมธาตุและอัฐบริขารสถิตในภพ ๓

The Buddha Relic Has Been Placed in Three World

หลังจากพุทธปรินิพพานและจัดพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพแล้ว หมู่กษัตริย์พราหมณ์ในเมืองต่างๆ ที่พระศาสนาไปตั้งมั่นเจริญอยู่ รวมทั้งหมู่เทพในเทวโลก ได้อัญเชิญพระอัฐิสรีรังคารสำคัญๆ ไปประดิษฐานในพระสถูปเจดีย์ในภพของตนดังนี้ คือ

ที่ภพสวรรค์ดาวดึงส์ พระอินทร์ได้อัญเชิญพระเขี้ยวแก้วเบื้องบนซ้ายและขวา กับพระรากขวัญเบื้องบนไปประดิษฐานไว้ในพระเจดีย์จุฬามณี ที่ภพนาค พญานาคได้อัญเชิญพระเขี้ยวแก้วเบื้องล่างข้างซ้ายไปประดิษฐานยังภพนาค ที่เทวโลก ภพพรหม ท้าวมหาพรหมได้อัญเชิญพระอุณหิสกับพระรากขวัญเบื้องซ้ายไปประดิษฐานยังทุสสเจดีย์ ส่วนชมพูทวีป เหล่ากษัตริย์และพราหมณ์ได้อัญเชิญพระบรมธาตุ พระบรมสารีริกธาตุ ธาตุบริขาร นำไปประดิษฐานในสถูป เป็นที่เคารพสักการะในเมืองของตนหลายเมือง

ในภาพ สิ่งอันเป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นพุทธเจ้า กษัตริย์และเทพในโลกทั้ง ๓ ได้อัญเชิญพระบรมธาตุและธาตุบริขารสำคัญไปประดิษฐ์ในภพของตนเพื่อทักษิณาถวายการเคารพสักการบูชาสูงสุด

After the Buddha nirvana and his cremation has been held most of the kings and brahmins in many cities even the angel in the heaven had gotten his relic to held at their place for instance:

At the world of heaven Indra had gotten the upper tooth part of the relic and held it at the Juramani stupa.

At the underwater world or Naga world they had gotten the lower tooth part of the relic and it haf been held at the Tussa stupa.

For our world or the world of human race many of the kings and Brahmins shared many part of the relic by got the relic and held it at their country.

In the picture depicted a sign that represented the kings and angels in the three world. That they have obtained the buddha relic and placed it in their world for worshipping purpose.

กิจวัตรของพระบรมศาสดาขณะดำรงพระชนม์

Daily Routine for the Buddha When He Is Alive

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย เมื่อเสด็จอยู่ ณ สถานที่ใดๆ ในพระวิหาร ก็ทรงมีพระพุทธกิจ ๕ ประการ เป็นประจำวัน ณ สถานที่นั้นๆ มิได้ทอดทิ้งกิจ ๕ ประการเลย พระพุทธเจ้าพระบรมครูศากยโคดมพุทธเจ้าของเราทรงปฏิบัติเช่นนี้ กิจใน ๕ ประการนั้น คือ กิจก่อนภัตตาหาร กิจภายหลังเวลาภัตตาหาร กิจในยามต้น กิจในยามกลาง และกิจในยามหลัง

กิจที่ทรงปฏิบัติใน ๑ วันนั้นทรงปฏิบัติ ดังนี้ เวลา ๐๖.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. เป็นกิจก่อนภัตตาหาร ทรงลุกขึ้นแต่เช้า ครองไตรจีวร เสด็จเข้าไปบิณฑบาตในหมู่บ้าน อาการเสด็จบิณฑบาตบางคราวโดยปกติ บางคราวมีปาฏิหาริย์ ตรัสแสดงเทศนาแก่ประชาชนผู้ศรัทธา เวลา ๑๒.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น. เป็นกิจภายหลังเวลาภัตตาหารแล้ว

ในภาพ พระบรมศาสดาทรงมีพระเมตตากรุณาโปรดหมู่เวไนยสัตว์ ทรงมีกิจเพื่อสอนผู้อื่นเป็นรายวัน ขณะดำรงพระชนมชีพอยู่ เช้าถึงเย็นโปรดหมู่ชนหลายวรรณะที่มาสู่ความเป็นพุทธมามกะ หัวค่ำทรงแสดงธรรมโปรดพระสาวกภิกษุ กลางคืนแสดงธรรมโปรดหมู่เทวดา และเวลาค่อนรุ่งทรงส่งกระแสข่ายพระญาณไปตรวจบุคคลที่สมควรโปรดตามที่ทรงมีความพอพระทัย

For the Buddha whenever he stayed in a vihara or a hall he had 5 duties to do for his daily life. His duties started before his meal and after the meal and during the morning time, midday time and evening time.

In the morning at 6.00 to 12.00 o'clock he will wear on his rope then go out on his daily alms-round, sometime in ordinary ways and some by his miracle. He will give his sermon to the people at 12.00 to 18.00 o'clock as after meal task.

In the picture depicted the Buddha with his merciful from his sermon to all living things in the universe.

รายชื่อ คณะผู้เขียนภาพจิตรกรรม

โครงการจิตรกรรมภาพเรื่อง "พุทธประวัติ"

โดยมูลนิธิวัดพระบาทน้ำพุ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

๑.	อาจารย์บุญนาย	ซาเฮียง
๒.	อาจารย์กิติศักดิ์	บุตรดีวงศ์
๓.	อาจารย์สุจิตตา	บุญทรง
๔.	อาจารย์ชนะโยธิน	อุปลักษณ์
๕.	นายนรงค์รัฎ	มาวิมล
๖.	นายนักรบ	กระปาทอง
๗.	นางสาวเรณู	คนเล็ก
๘.	นายวีระศักดิ์	บุญเฌอ
๙.	นายอัคเรข	เปรมานุพันธ์

NAME of The Artists Who Painted

1.	Boonnai	Sahiang
2.	Kitisak	Butdeewong
3.	Sujitta	Boonsong
4.	Chanayothin	Upalak
5.	Narongrad	Mavimol
6.	Nakrob	Krapatong
7.	Renoo	Konlek
8.	Weerasak	Buncher
9.	Akarek	Premanupant

บรรณานุกรม

กรมศิลปากร. พระพุทธประวัติจากจิตรกรรมฝาผนัง พระที่นั่งพุทไธสวรรย์พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๑๕

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม. พระพุทธรูปปางต่างๆ. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, ๒๕๔๘

ธนิต อยู่โพธิ์. พุทธประวัติ (แปลและเรียบเรียงจาก พุทธประวัติ โดย พระพุทธโฆสเถระ) กรุงเทพฯ : หจก ป. สัมพันธ์พานิช, ๒๕๒๕

พระราชวรมุนี. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘

สถาบันบันลือธรรม. อสีติมหาสาวก ๘๐ พระอรหันต์. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา, ๒๕๔๙

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส. พุทธประวัติ เล่ม ๑, หลักสูตรนักธรรมชั้นตรี. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗

สมเด็จพระสังฆราช (สา). พุทธประวัติ เล่ม ๓, หลักสูตรนักธรรมชั้นตรี. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕

เสฐียรพงษ์ วรรณปก, รบ. พุทธสาวกพุทธสาวิกา. กรุงเทพฯ : สถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๘

สุชีพ บุญญานุภาพ. พระไตรปิฎกสำหรับประชาชน, ย่อความพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ๔๕ เล่ม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕

สุทิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. คู่มือพระปฐมสมโพธิกถา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๒๕

พิมพ์ที่
บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๖๕/๑๖ ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๒๒-๙๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๔๓๓-๒๗๔๒, ๐-๒๔๓๔-๑๓๘๕
E-mail: info@amarin.co.th www.amarin.com
จัดจำหน่ายโดย
บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
๑๐๘ หมู่ที่ ๒ ถ.บางกรวย - จงถนอม ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ๑๑๑๓๐
โทร. ๐ ๒๔๒๓-๙๙๙๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๙-๙๒๒๒, ๐ ๒๔๔๙-๙๕๐๐-๖
Homepage : http://www.naiin.com

ออกแบบรูปเล่ม : วีระศักดิ์ บุญเฌอ

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ๙๗๘-๙๗๔-๐๖-๔๖๙๓-๘
ราคา ๒๙๙ บาท

Printed by
Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
65/16 Chaiyaphruk Rd., Taling Chan, Bangkok 10170, Thailand
Tel. (66) 2422-9000 Fax. (66) 2433-2742, (66) 2434-1385
E-mail: info@amarin.co.th www.amarin.com
Distributed by
Amarin Book Center Company Limited
108 Moo 2 Bang Kruai - Jongthanom Rd., Maha Sawat, Bang Kruai, Nonthaburi 11130, Thailand
Tel. (66) 2423-9999 Fax. (66) 2449-9222, (66) 2449-9500-6
Homepage : http://www.naiin.com
ISBN 978-974-06-4693-8
Price 299 baht

พุทธประวัติ History of Buddha

ISBN 978-974-06-4693-8
9 789740 646938

ราคา 299 บาท